

Panel 1. Klik her for panel 2: Online konference lørdag den 13. april: Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien (med talerliste)

Panel 2:

Online-konference 13. april 2024

Panel 1 –

At skabe betingelserne for dialog, sikkerhed, fred og udvikling i Sydvestasien

Ordstyrer: Dennis Speed, Schiller Instituttet

- Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche
- H.E. Prof. Dr. Manuel Hassassian, palæstinensisk ambassadør i Danmark
- Ambassadør for en af BRIKS-nationerne
- H.E. Mounir Anastas, palæstinensisk ambassadør til UNESCO
- H.E. Beryl Rose Sisulu, Sydafrikas ambassadør til Mexico
- H.E. Donald Ramotar, Former President of Guyana
- Connie Rahakundini Bakrie, Lecturer, strategic analyst (Indonesia)

- H.E. Pavel Shidlovsky, Hvideruslands chargé d'affaires i USA
- Prof. Georgy Toloraya, direktør for den russiske nationale komité for BRIKS-forskning

Panel 2 – 20:30 dansk tid-

Oase-planen, det fysiske fundament for økonomisk udvikling i Sydvestasien

Ordstyrer: Stephan Ossenkopp, Schiller Instituttet

- Jason Ross, Schiller Instituttets videnskabelige rådgiver
- Ilya Andreev, First Secretary, Expert in Humanitarian Affairs, Russian Federation Mission to the United Nations
- Dr. Pierre Berthelot, associeret forsker ved IPSE, medlem af Académie de l'Eau og direktør for tidsskriftet *Orients Stratégiques*
- Dr. Kelvin Kemm, atomfysiker, tidligere formand for South African Nuclear Energy Corporation
- Dr. Izzeldin Abuelaish, førende palæstinensiske læge fra Gaza og fredsaktivist
- William DeOreo, hydrolog, præsident for AquaCraft og fortaler for nuklear afsaltning med base i Colorado i USA

Den 18. februar udgav LaRouche-organisationen en 14 minutter lang video med titlen "Oase-planen: LaRouches løsning for Mellemøsten."

Videoen indledes med: "Hele verden er vidne til de rædsler, det palæstinensiske folk udsættes for, og vi ser dem hver dag i videoform. Men ødelæggelsen fortsætter, aktivt støttet af USA og et svindende antal andre lande. Menneskehedens moralske evne til at overleve er ved at blive testet. Rædselsshowet må slutte, og det starter med en øjeblikkelig, betingelsesløs våbenhvile." Dette skal

ledsages af en massiv strøm af humanitær bistand til Gaza og arbejde hen imod en politisk løsning på krisen, herunder eksistensen og den fulde internationale anerkendelse af en suveræn palæstinensisk stat.

“Men uden økonomisk udvikling,” fastslår filmen, “uden en levedygtig og meningsfuld vej til fremskridt i fremtiden, er politiske aftaler i sig selv uholdbare. Befolkningen i regionen skal vide, at deres børn vil få en bedre fremtid, et bedre liv. Fred gennem økonomisk udvikling er det eneste succesfulde grundlag for en varig og retfærdig fred i regionen. Det var dét, den israelske premierminister Yitzhak Rabin indså – der er ikke noget rent militært belæg for fred eller sikkerhed; udvikling er afgørende.”

Hvordan kan israelerne og palæstinenserne nogensinde slutte fred, efter det der er sket? Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og internationale leder, understreger, at vi ikke kan løse denne konflikt, eller nogen anden konflikt, ved at forblive på konfliktens niveau. Ved at bruge et begreb fra Nicholas af Cusa (1401-1464) kaldet modsætningernes sammenfald, opfordrer hun os til at hæve os over niveauet af fortvivlelse, had og hævn, for at finde en fælles interesse i at øge velfærden for alle mennesker gennem økonomisk udvikling af regionen som helhed.

Vi har et presserende behov for en inspirerende vision om en fremtid, hvor israelere og palæstinensere kan leve side om side. “Fred gennem udvikling” er navnet på det koncept, Lyndon LaRouche (1922-2019) og hans medtænkere har foreslået siden 1975, og ikke kun her, i form af Oase-planen, men for hele verden i form af Verdenslandbroen.

Oase-planen fokuserede primært på at afhjælpe den største barriere for udvikling i regionen – manglen på ferskvand – gennem opførelsen af et netværk af afsaltningsanlæg, ideelt set atomdrevne, som kunne omdanne det rigelige havvand til

ferskvand. Og disse anlæg skulle ikke kun ligge på Middelhavskysten; de skulle bygges langs to nye kanaler: en, der forbinder Det Røde Hav med Det Døde Hav, og en anden, der forbinder Det Døde Hav med Middelhavet.

“Ved at samarbejde om at bekæmpe ørkenen i stedet for hinanden vil folk i regionen bedre kunne genkende menneskeligheden i hinanden, menneskets fælles evne til at opdage naturens principper og forandre vores forhold til miljøet omkring os.

Der findes ingen menneskelige dyr.”

Oase-planen er ikke kun for Israel og Palæstina og nabolandene, men for hele den sydvestasiatiske region, inklusive det krigshærgede Afghanistan, Syrien og Yemen. Og det vil kun ske ved at afvise geopolitik og begynde at opbygge et nyt paradigme for internationale relationer – en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Mange taler om dagen efter. Men den eneste måde at nå dertil på er at give folk håb lige nu. Nu er det vigtigt, at Oase-planens fremtidsvision bliver kendt, udviklet og støttet, så vi kan udstikke en kurs væk fra folkedrab og ødelæggelse og hen imod et gensidigt fordelagtigt samarbejde mellem suveræne nationer.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i et webcast den 6. marts 2024: “Man er nødt til at have håb! Man er nødt til at give unge mennesker et perspektiv om at have en anstændig fremtid, hvor de kan stifte familie, hvor de kan have et normalt liv med studier og gøre nyttige ting med deres liv. For hvis man ikke sætter det på dagsordenen, vil der ske det, at selv hvis man får en delvis løsning eller en våbenhvile, men ikke har et perspektiv af håb, vil man få nye bølger af konflikt, terrorisme og alle mulige former for krig. Så, er vi den intelligente art eller ej? Og det er det virkelige spørgsmål...”

“Men jeg tror, at hvis vi alle mobiliserer os,” fortsatte

hun, "hvis vi kunne få nogle lande, nogle statsoverhoveder, nogle tidligere statsoverhoveder, nogle Nobelprisvindere eller en hvilken som helst kombination af religiøse topledere til at komme ud og sige: Den eneste vej er fred gennem udvikling, det nye navn for fred er udvikling, og her er Oase-planen, som kan gøre det, så ville det inspirere alle. Det ville inspirere folk i regionen, det ville inspirere nabolandene, det ville virkelig – og jeg har tænkt meget over det, og det forslag, som min afdøde mand Lyndon LaRouche kom med allerede i 1975, det er stadig den eneste måde at få fred i Mellemøsten på!"

Mindet om dem der er omkommet, og forhåbningerne om de levende kræver, at vi samler modet til at skabe fred gennem udvikling.

**Schiller Instituttets
internationale
ungdomskonference, lørdag
den 20. januar 2024
Helga Zepp-LaRouche
åbningstale, "2024 og 2074:
Et nyt paradigme for de**

næste halvtreds år

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Goddag, lad mig byde jer alle velkommen. Det er virkelig en stor glæde at tale med unge mennesker fra over 20 lande, fordi vi befinder os i det mest utrolige øjeblik i historien. Jeg ved, at man kan sige det om mange øjeblikke i historien, men jeg tror aldrig, vi har været i en tid, hvor farerne for menneskehedens eksistens på den ene side aldrig har været så store; men samtidig er det også et meget glædeligt og håbefuldt øjeblik, fordi vi befinder os i en transformation, hvor ét system – den gamle neoliberale orden, den såkaldte “regelbaserede orden” – tydeligvis fejler, og vi ser fremkomsten af et helt nyt paradigme, der lover at blive et meget, meget bedre grundlag for relationer mellem lande internationalt, mellem hinanden.

Lad mig indlede med at tale lidt om, hvad vi skal gøre ved denne krigstrussel: Faktum er, at fordi den neoliberale orden er brudt sammen, så fungerer de kræfter, der ønsker at opretholde en unipolær verden, eller i det mindste en verden, hvor det gamle system med den regelbaserede orden opretholder dominansen over resten af verden, tydeligvis ikke. Faktisk er der fare for, at de aktuelle kriser, som vi ser i Ukraine og meget tydeligt i Sydvestasien, begge desværre har potentiale til at komme ud af kontrol og i værste fald blive til en global atomkrig, som, hvis det kom dertil – og vi må gøre alt for at forhindre det – ville betyde civilisationens udslettelse. For når man først har udvekslet atomvåben – og jeg afviser fuldstændig tanken om, at noget som en taktisk, regional atomkrig er mulig, for det er atomkrigens logik, at når først et atomvåben er brugt, er sandsynligheden for, at hele arsenalet af alle atomstyrker vil blive sluppet løs, ekstremt høj. Det ville betyde, at der efter en sådan atomudveksling ville være en atomvinter på mindst ti år, hvor alt liv på Jorden ville dø

på grund af mangel på sol og føde. Så jeg tror, at unge mennesker, jer, der forhåbentlig har hele livet foran jer, er nødt til at have en stærkere stemme for at gøre det klart, at magthaverne skal stoppe en kurs, der er så truende for selve menneskehedens eksistens.

Det er derfor, hvad Schiller Instituttet har forsøgt at gøre, siden faren for krig er blevet så absolut akut – især siden krigen i Ukraine begyndte – vi har understreget meget kraftigt, at vi er nødt til at lære folk i alle lande på denne planet at tænke på den ene menneskehed først, før de tænker på nogen bestemt national interesse. At tænke på den ene menneskehed er ikke i modstrid med at være en god patriot, for ifølge Friedrich Schiller, som Schiller Instituttet er opkaldt efter, den store tyske frihedsdigter, er der ingen modsætning mellem at være patriot for sit eget land og at tænke og handle som en verdensborger.

Nu har jeg udformet et slogan: “Verdensborgere fra alle lande, foren jer! Nogle af jer, der kender Karl Marx, husker måske, at han opfandt sætningen “Proletarer i alle lande, foren jer!”. Da jeg har det privilegium at være født i den samme by som Karl Marx, den ældste by i Tyskland, Trier, ændrede jeg det bare til “Verdensborgere i alle lande, foren jer!”. Og det er ikke blot et slogan, for jeg tror, at efterhånden som vi ser tendensen til, at den Globale Majoritet bliver mere og mere fremtrædende, så befinder vi os også i en æra, hvor suveræniteten er ekstremt vigtigt og vil være vigtigt i lang tid fremover, men vi er allerede i en periode, hvor man kan se, at der vil komme et tidspunkt i historien, hvor nationer vil være mindre vigtige. De vil ikke forsvinde, for kultur, sprog, tradition og kunst vil altid spille en meget vigtig rolle. Men vi vil helt sikkert, som en menneskelig art, til sidst nå en identitet, hvor vi er meget mere bevidste om at være den ene menneskehed, og det vil jeg vende tilbage til

senere.

Der er også et filosofisk grundlag for, hvorfor man kan tænke på den ene menneskehed: Det er en filosofisk metode udviklet af en af mine yndlingsfilosoffer, Nicolaus af Cusa, som var grundlæggeren af den moderne videnskab i Europa og grundlæggeren af den suveræne nationalstat. Han levede i det 15. århundrede. Han udviklede en måde at tænke på, som han kaldte *Coincidentia Oppositorum*, Modsætningernes Sammenfald. Den grundlæggende idé er, at det menneskelige sind, udstyret med kreativ fornuft, altid kan tænke på det større end det mange. Nicolaus af Cusa var naturligtvis kardinal i den katolske kirke og Vatikanets udenrigsminister på det tidspunkt. Han kom med denne idé på grund af teologiske overvejelser om, at den ene Gud har mere magt end alle de mange, som han har skabt. Men det er noget, man kan få adgang til, selv om man ikke er religiøs, for i matematikken har man også den idé, at der altid kan være en matematisk kraft, der har mere magt end de mange. Jeg synes, det er meget nyttigt – og måske skulle vi diskutere det i diskussionsperioden – det er et meget nyttigt redskab, især i en verden, hvor der er nogle som siger: "Amerika først!", og andre der siger: "Mit land først!". Andre siger: "Mit land er det udvalgte land." Og jeg, der kommer fra Tyskland, er nu ekstremt tilbageholdende ved at høre nogen sige: "Mit land er det bedste", for i Tyskland har vi ikke haft så gode erfaringer med det.

Men det er af eksistentiel betydning at komme til denne form for tænkning, at tænke på menneskehedens interesser først, når det drejer sig om faren for atomkrig.

Lige nu er vi i en situation, hvor mange mennesker i Vesten taler om den kommende uundgåelige krig med Rusland, med Kina. Der er folk i Sverige, Finland og Tyskland, som siger, at krigen med Rusland vil komme om to år, om tre år, på svensk territorium. Så sent som i går sagde lederen af

NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, at vi i NATO skal være i rødt alarmberedskab på grund af den uundgåelige kommende krig med Rusland. Jeg mener, at det tydeligvis er propaganda, det er et narrativ, for der er ingen uundgåelig fare for krig med Rusland. Hvis man ser på årsagen til, at folk siger dette, har det intet at gøre med Ruslands eller Kinas faktiske adfærd. Det har i høj grad noget at gøre med geopolitik.

Hvis du spørger dig selv: "Hvordan er vi kommet i en situation, hvor faren for atomkrig bliver diskuteret seriøst, hvor chefen for NATO siger dette, eller en af cheferne for NATO siger sådan. Man er nødt til at gå tilbage – og man kunne gå meget længere tilbage – men jeg vil gerne gå tilbage til slutningen af den såkaldte kolde krig – det var 1989-91 – den periode med tysk genforening, hvor Sovjetunionen kollapsede. På det tidspunkt var vi allerede ekstremt aktive som LaRouche-bevægelsen, Schiller Instituttet, fordi vi havde et klart koncept om, at når Sovjetunionen gik i opløsning, foreslog vi den Eurasiske Landbro som grundlag for en fredsorden, der forenede Europa og Asien gennem udviklingskorridorer, som vi allerede kaldte den Nye Silkevej på det tidspunkt. Dette ville have været et absolut gennemførligt koncept, fordi der ikke længere var nogen "fjende"; Sovjetunionens kommunisme var netop blevet afskaffet. Det ville i det mindste have været muligt at skitsere et fælles europæisk hus, som Gorbatsjov talte om på det tidspunkt. Jeg vil spare jer for de mange aspekter af det, men virkeligheden var, at vores forslag blev afvist, fordi der i USA og Storbritannien var de neokonservative, som sagde: "Åh, vidunderligt! Sovjetunionen er væk, nu har vi vundet Den kolde Krig, og vi kan skabe en unipolær verden, hvor kun vi er den dominerende magt." Der var især én fyr, der udarbejdede dette, Paul Wolfowitz, en af USA's forsvarseksperter. Han opfandt Wolfowitz-doktrinen, som var ideen om, at nu hvor

Vesten angiveligt havde vundet Den kolde Krig, ville USA ikke tillade noget andet land eller gruppe af lande nogensinde at overgå USA økonomisk, socialt, militært eller på anden måde. Desværre blev denne politik ført ud i livet. På det tidspunkt var der en amerikansk historiker ved navn Francis Fukuyama, som sagde, at dette var "historiens afslutning". Det de mente med det var, at eftersom kommunismen angiveligt havde fejlet, ville hele verden indføre den neoliberale økonomiske model og den liberale model for socialpolitik. De påstod dybest set, at det ville betyde, at der ikke længere ville være krig, at det ville være historiens afslutning.

Den katolske pave på det tidspunkt, Johannes Paul II, advarede og sagde: "Nej! Det er ikke sådan, at Vesten har vundet, for hele verden er stadig under dominans af syndens strukturer". At syndens strukturer ikke kun eksisterede i Sovjetunionen, men også i Vesten. Paven sagde, at hvis man ikke tror på det, så se på forholdene i Den tredje Verden for at se underudviklingen, fattigdommen, at disse syndens strukturer stadig hersker.

I begyndelsen af 1990'erne var Rusland ikke en fjende, fordi præsident Jeltsin, som fuldt ud gennemførte den neoliberale politik, de liberale økonomiske reformer; han gjorde præcis, hvad det vestlige oligarki ønskede, at han skulle gøre, så fra deres synspunkt var der ikke noget problem med Rusland. Bortset fra at den demografiske kurve i Rusland kollapsede med 1 million om året, og den russiske økonom Sergei Glazyev kaldte det folkemord, fordi hensigten var at reducere den russiske befolkning, at ruinere Rusland allerede dengang, under dække af liberal politik. Og Kina var heller ikke en fjende, for Kina var stadig under udvikling; det havde allerede gjort utrolige fremskridt, men det var ikke engang i nærheden af at udfordre USA. Men så, efter at Kina blev medlem af WTO, inviterede de vestlige magter Kina til at blive medlem af

Verdenshandelsorganisationen, fordi de troede, at når Kina først var en del af vores WTO, ville det også indføre den liberale model og blive en del af os.

Det hele begyndte at ændre sig, da Putin kom og erstattede Jeltsin, fordi Putin var fast besluttet på at omgøre de liberale reformer og genetablere Rusland som en global magt, der dybest set var kollapsede under Jeltsin, og så begyndte de at sige, at Putin faktisk er en fjende.

Og da Kina blev medlem af WTO, betød det selvfølgelig, at Kina pludselig havde adgang til alle de avancerede teknologier, og det blev starten på et stort produktivitetsspring, der løftede i alt 850 millioner mennesker i Kina ud af fattigdom, hvilket var et utroligt civilisatorisk bidrag. Men i sidste ende indførte Kina ikke Vestens liberale model; tværtimod gik Kina tilbage til sin 5.000 år gamle kulturelle tradition. De kaldte det "kinesisk socialisme med kinesiske karakteristika". Derefter gjorde Kina utrolige fremskridt. Endelig, i 2013, følte Kina sig økonomisk stærkt nok – det havde forsøgt før, men uden held – til at tilbyde resten af verden at deltage i den kinesiske model. Det var dengang, præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i Kasakhstan. Så begyndte den økonomiske udvikling at sprede sig fra Kina. De tilbød mange økonomiske samarbejdsaftaler med lande i Afrika, Latinamerika og Asien.

Og omkring 2017 begyndte Vesten for alvor at behandle Kina som en modstander. Vi fulgte det meget nøje, fordi vi havde vores egen plan for en verdenslandbro, for en eurasisk landbro, der ville strække sig til alle kontinenter, som vi udgav tilbage i 2014 som en bog med titlen: Den nye silkevej bliver Verdenslandbroen. Vi var ret overraskede over, at der i de første fire år næsten ikke var nogen dækning af Den nye Silkevej i de vestlige medier. Men så, i slutningen af 2017, begyndte alle sikkerhedsdokumenter, først USA's og derefter alle de europæiske allierede, at

behandle Kina som en modstander, som en konkurrent, men også mere og mere som en trussel.

Bestræbelserne på at opretholde den unipolære verden kom blandt andet til udtryk i de første fem udvidelser af NATO mod øst. Efter Sovjetunionens sammenbrud havde NATO lovet ikke at bevæge sig en tomme mod øst, men de rykkede 1000 km mod øst, tættere og tættere på Ruslands grænser. I 2014 lavede de vestlige magterne Maidan-kuppet, som var et fascistisk kup finansieret af bl.a. det amerikanske udenrigsministerium med 5 milliarder dollars (det indrømmede Victoria Nuland), og tanken var, at NATO skulle ekspandere ind i Ukraine. Set ud fra Ruslands sikkerhedsinteresser var dette uacceptabelt, fordi det ville være ligesom Cuba-krisen, hvor Sovjetunionen bragte sine atombevæbnede missiler til Cuba, og der opstod en Cuba-krise. Nu burde det være indlysende for enhver, at hvis NATO forsøger at gøre det samme den anden vej rundt, ved at bringe offensive våbensystemer til Ruslands grænse, ville det være en omvendt Cuba-krise. Det var der, krigen i Ukraine virkelig startede: Den startede for alvor i 2014.

Derefter blev sanktionsregimet mod Rusland mere og mere brutalt. Til sidst førte det endda til en bevæbning af dollaren, efter at den særlige militære operation blev søsat den 24. februar 2022. På dette tidspunkt gik vi ind i den nuværende situations konfrontatoriske fase. For de vestlige demokratier – og jeg er næsten nødt til at sætte ordet "demokratier" i anførselstegn – forsøgte hele tiden at trække størstedelen af landene i det Globale Syd, i Afrika, Latinamerika og Asien, over i de såkaldte "demokratiers" lejr. Men landene i det Globale Syd så på hele denne situation, og da de havde været ofre for kolonialisme i næsten 600 år, købte de ikke den fortælling, som de amerikanske og europæiske medier bragte, og de nægtede at tage Vestens parti og insisterede dybest set på at forblive neutrale. Fra det tidspunkt skete der en

fuldstændig eksplosiv udvikling af traditionen og erindringen om den Alliancefri Bevægelse: Ånden fra Bandung, den første afro-asiatiske konference i 1955, som kom gevaldigt tilbage kan man sige, og landene i det Globale Syd, der blev mere og mere opmuntret af Kina, fordi de for første gang havde et alternativ for udvikling, mens Vesten i alle årene før ikke havde givet dem kredit for at opbygge infrastruktur. Hvorfor gav europæerne dem ikke langsigtede, lavtforrentede lån til at opbygge infrastruktur – havne, jernbaner, industriparker – i årene efter Anden Verdenskrig? Det gjorde de ikke. I stedet havde de IMF's betingelser, som betød, at de såkaldte tredjeverdenslande skulle bruge de penge, de tjente på at eksportere råmaterialer, ikke til at investere i sundhedsvæsenet, ikke til at investere i infrastruktur, men først til at betale deres gæld til bankerne i Paris-klubben.

Så det der skete var, at det Globale Syd blev stærkere og stærkere. BRIKS-landene – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – blev mere aktive. I slutningen af sidste år, på BRIKS-topmødet i Johannesburg, besluttede de at blive til BRIKS Plus. Fra 1. januar i år er det BRIKS-10: Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien (som er i færd med at blive medlem), Emiraterne og Iran er alle medlemmer af BRIKS. Og omkring 30-40 andre lande har allerede ansøgt om at blive en del af det nye økonomiske system, som også har til hensigt at skabe en ny reservevaluta, så de kan få deres eget økonomiske system. Efter at dollaren blev gjort til et våben, da de amerikanske og europæiske banker konfiskerede russiske aktiver for omkring 300 milliarder dollars og afghanske aktiver for 9,5 milliarder dollars, begyndte disse lande at sige: "Måske er det ikke så sikkert at have sine aktiver i dollars. Måske skulle vi handle i vores egne valutaer – reais, rubler, rupees, renminbi og rand, blandt andre.

Det er dybest set der, vi er lige nu, for i år har Rusland formandskabet for BRIKS Plus. Og jeg forventer absolut, at BRIKS i den nuværende situation vil tage et kæmpe skridt fremad og blive et nyt økonomisk system. Det er et system, der er meget forskelligt fra den såkaldte regelbaserede orden, fordi de ikke har et sekretariat, de har ikke en fælles politik, som de ønsker at påtvinge resten af verden. Men blandt dem respekterer de hinandens suverænitet, forskellige sociale systemer, og at hvert land kan vælge sin egen udviklingsvej.

Jeg mener, at der må være et andet punkt i billedet. Sydafrikas nylige sagsanlæg mod Israel for folkedrab i Gaza er en verdenshistorisk begivenhed, for som mange har sagt, hvordan kan man benægte, at der foregår folkedrab i Gaza, når tv-stationer i hele verden sender live om hvad der foregår i Gaza hver dag? Når man afspærrer en lillebitte stribe land og sørger for, at der ikke kommer mad, elektricitet, medicin eller vand ind i tre måneder eller mere, og når selv FN siger, at antallet af mennesker, der forventes at dø af sygdom som følge af dette, vil være meget højere end antallet af mennesker, der er døde af bombardementerne, så er hensigten meget, meget klar.

Så ved Den Internationale Domstol i Haag præsenterede den sydafrikanske regering denne sag med 84 siders dokumentation af, hvad der foregår i Gaza. Jeg så de første tre timer af præsentationen og en del af de sidste tre timer. Jeg har aldrig set et så vandtæt juridisk argument, der ikke kun viser omfanget af den humanitære krise, men også den klare hensigt. Når du har alle de øverste embedsmænd i Israel, der taler om Amalek, taler om dyr, at ingen skal overleve, og så ser du [IDF]-soldaterne danse, i en vanvittig tilstand.

Under alle omstændigheder mener jeg, at betydningen af dette er historisk, fordi det beviser, at landet Sydafrika, som gennemgik apartheid og overvandt et system med racisme

af den værste slags, har taget føringen for hele verden. Når Vesten, disse lande med de såkaldte høje moralske standarder, taler om demokrati og menneskerettigheder, når de konfronteres med denne utrolige situation i Gaza, dækker de over det og bringer det ikke for Verdensdomstolen. Det var Sydafrika, der reddede menneskehedens ære. Det er symptomatisk for den slags forandring, vi ser i verden lige nu. Jeg tror, det vil give genlyd, fordi hele den Globale Majoritet er på Sydafrikas side. Og jeg er meget ked af at sige det, men Tyskland har valgt den forkerte side i denne kamp ved at stille sig på USA's og Israels side med det falske argument, at fordi Tyskland begik folkemord for mere end 80 år siden, er vi nødt til at holde med Israel, uanset hvad de gør. Det er en forkert idé, og jeg er meget ked af det, og forhåbentlig kan vi rette op på det.

Jeg håber, at vi kan rette op på det, for der er noget positivt at rapportere fra Tyskland: For et par uger siden begyndte tyske landmænd næsten uventet at gå på gaden for at protestere mod nedskæringer i deres forskellige budgetter og brændstoftilskud, som truer med at få dem til at gå fallit. De er på gaden nu: De samlede mere end 100.000 traktorer på én dag. De har stort set blokeret alle de store motorveje. De har demonstreret i en hel uge, og de stopper ikke. De forener sig nu med lastbilchaufførerne, som også protesterer, og mange andre dele af befolkningen støtter dem, fordi deres eget levebrød er på spil: Bagerne, restauratørerne, andre faggrupper. Forhåbentlig vil industrialisterne indse, at de er i en lignende situation, for det nuværende neoliberale system truer med at køre Tyskland helt i sæk.

Lad mig nu komme med en anden pointe, og det er: Jeg tror, at det vi ser lige nu med de tyske landmænds kamp og kampen i det Globale Syd, faktisk er den samme kamp! Det er måske ikke indlysende for folk i Bayern eller i Somalia – de ser det måske ikke på den måde. Men hvis man virkelig forstår,

hvad der foregår, er det faktisk den samme kamp. For hvad er det, landene i det Globale Syd kæmper imod? De kæmper mod et system, der kontrollerer handelsbetingelserne. De kræver nu, at alle lande i udviklingssektoren ikke kun har ret til at udvikle deres egne ressourcer, men også til at øge produktionskæden, værdikæden i deres eget land, ved at udvikle industri, landbrug, infrastruktur, bygge nye byer, gå ind i nye områder inden for videnskab og teknologi; med andre ord at blive et mellemindkomstland i den nærmeste fremtid. Hvem forsøger at blokere for det? Det er de finansielle institutioner, Wall Street, City of London, det er det militærindustrielle kompleks i Nord, NATO og fødevarekartellerne! Hvis man ser på oversigterne over, hvem der sidder på magten i Wall Street, i City of London og andre finanscentre, så er disse komplekser, det finansielle, det militær-industrielle, fødevarekartellerne, genforsikringselskaberne, så sammenflettede, at man ikke kan adskille dem en tøddel.

Så bønderne, der kæmper mod de samme karteller, og udviklingslandene, der kæmper mod det samme, har meget mere til fælles, end man skulle tro. En af de ting, vi ønsker at gøre, er at bringe disse to stærke bevægelser sammen, så de bliver til én, for jeg tror, at den eneste måde at komme ud af denne krise på er at forene Europas og USA's befolkninger med befolkningerne i det Globale Syd. Jeg kan ikke se nogen anden løsning, for det er det eneste nye paradigme, vi kan opnå. Vi skal opnå dette nye paradigme ved at gøre en ende på 600 års kolonistyre af det Globale Syd.

Lad mig kort introducere mine ti principper, eftersom jeg for omkring to år siden begyndte at foreslå en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte den nuværende geopolitiske orden. Hvis nogle af jer allerede har tænkt over det, vil jeg gerne have, at vi diskuterer, hvordan vi rent faktisk får en sådan ny sikkerhedsorden på

bordet. De ti principper, som jeg har foreslået: For det første skal hvert lands absolutte suverænitet respekteres. Der skal være en absolut afskaffelse af fattigdom på hele planeten. Universel sundhedspleje i alle lande; universel uddannelse for alle nyfødte børn og voksne. Et kreditsystem, der kan finansiere dette. En verdenslandbro til at bringe infrastruktur til alle hjørner af planeten. Og så tre filosofiske ideer – denne metode med sammenfald af modsætninger som en metode til at løse problemer, og diskussionen om, hvordan man finder frem til sandheden. Hvordan skelner man mellem meninger og fortællinger og den egentlige sandhed? Og der er en metode, som naturvidenskaben giver os lige nu som en måde til faktisk at finde sandheden og effekten af ideer i det fysiske univers. Og endelig diskussionen om billedet af mennesket, at mennesket i sig selv er godt. Det er ikke en alt for lang diskussion, men vi kan vende tilbage til den i spørgsmål og svar.

Jeg vil gerne introducere en anden tankegang. Det vil sige, at jeg gerne vil opmuntre jer alle sammen og faktisk gøre jer interesserede i at studere min afdøde mands, Lyndon LaRouches, ideer. For det faktum, at vores bevægelse overhovedet eksisterer, er et mirakel. Vi burde være knust og ikke eksistere, udslettet fra jordens overflade. Hvorfor? Fordi Lyndon LaRouche har udviklet en metodisk tankegang, der er vejen til at sætte folk fri, hvordan man frigør sin egen kreativitet og giver en nøglen til, at næsten alle faktisk kan blive et geni – men det kræver en vis mængde flid, det falder ikke ned som manna fra himlen, men det kræver arbejde.

Lad mig give jer nogle ideer om, hvorfor jeg siger dette. Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer, som udviklede en tænkemåde, der er baseret på fysisk økonomi; den er baseret på en metode til at identificere tænkningens aksiomer, ikke bare gå ud fra hvad folk siger, men straks

se analytisk på det, identificere de aksiomer og antagelser, der ligger til grund for visse udsagn, og på den måde finder man en umiskendelig nøgle til ethvert vidensområde. Denne måde at tænke på gjorde det muligt for ham at lave en prognose om den nuværende situation, hvor vi har et systemisk sammenbrud af den neoliberale orden. Han erkendte dette allerede i 1971, da præsident Nixon fjernede dollaren fra guldreservestandarden og indførte flydende valutakurser. Fordi han erkendte, at afviklingen af det gamle Bretton Woods-system – efterkrigstidens kreditsystem – og dets erstatning med et system, der er fuldstændig gearet til at maksimere profit og derfor tilsidesætter befolkningens fælles interesser, uundgåeligt ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny atomkrig, medmindre man erstatter dette system med en helt anden økonomisk orden.

Jeg kan kun opfordre jer til at kigge på de skrifter, vi har udgivet i løbet af de sidste 50 år, for at se hvor absolut præcis han var i at forudsige hver eneste vending til det værre i det nuværende finansielle system. Mange aviser og liberale økonomer har i dag insisteret på, at ingen økonom nogensinde kunne vide, at verdens finanssystem ville komme ud i den nuværende krise. Vi kan bevise, at det ikke er sandt, fordi han identificerede alle de trin, der skete, med absolut præcision: Grunden til, at USA's økonomi er i så dårlig stand, bortset fra det militær-industrielle kompleks, er, at de har outsourcet deres produktion til billige arbejdsmarkeder; de har skiftet fra en orientering mod det fælles bedste til et samfund, hvor aktionærernes værdi er i højsædet; de har skiftet fra at have fuld kædeproduktion i deres eget land; De gik over til just-in-time; de gik mere og mere over til ideen om, at penge skaber penge, hvilket endte i derivathandelen, som nu beløber sig til 2 billiarder dollars i udestående derivatkontrakter, der ikke kan betales, og det er derfor,

vi lige nu er i fare for et totalt sammenbrud af det finansielle system.

Denne måde at tænke på er i høj grad relateret til at forstå, hvad det er, der bevæger samfundet fremad; hvad er kilden til rigdom? Det er nemlig udelukkende individets kreative kræfter, der er i stand til at blive ved med at komme med nye ideer, at blive ved med at identificere kvalitative gennembrud i videnskab, i stor kunst; at identificere principper, der giver os ny indsigt i, hvordan det fysiske univers fungerer. Når vi anvender disse principper i produktionsprocessen, fører det til en stigning i menneskelig produktivitet, industriel kapacitet og produktivitet generelt, hvilket fører til en stigning i fysisk velstand, igen og igen og igen. Så det er ikke besiddelsen af råmaterialer. Det er ikke kontrollen over handelsbetingelserne – hvad markedsøkonomerne siger: Det er udelukkende det menneskelige sinds evne til at bruge sine kreative åndsevner til at opdage fysiske principper, kvalitativt nye principper. Og derefter at anvende dem i produktionen og på den måde øge menneskets magt over naturen og over universet. Og det er den ret, som udviklingslandene er blevet nægtet indtil den seneste strid, hvor det Globale Syd insisterer på, at man skal anvende sin medfødte ret til at tillempe dette princip på sine egne økonomier.

Dette er dybest set relateret til billedet af mennesket. Økologerne forsøger at overbevise folk om, at mennesket er en parasit, at mennesket er en byrde for naturen. Nogle går endda så langt som til at sige, at kvinder ikke bør få børn mere, fordi hvert nyfødt barn er en byrde for naturen – der er bøger af den slags i Tyskland og USA. Nogle andre siger, at mennesket kun er naturens forvalter, og at det ikke bør være anderledes end de andre arter; at selv planter har de samme rettigheder som mennesket. Jeg mener, at det er et fundamentalt forkert begreb, og Lyndon LaRouche erkendte

det meget tidligt i sit kreative arbejde, som faktisk varede, vil jeg sige, otte årtier (ja, det er stort set rigtigt). Meget tidligt erkendte han vigtigheden af rumrejser. Det er meget, meget vigtigt for unge mennesker i dag, for vi har en enorm kulturel krise. Der er undersøgelser overalt, der konkluderer, at unge mennesker har en koncentrationsevne som en græshoppe; de er gift med deres elektroniske apparater; og de er i stigende grad ude af stand til at indgå i socialt samspil og tænke på en verden og deres eget liv, der ikke er her og nu.

Lyndon LaRouche har holdt mange taler om, hvorfor det er så vigtigt at løfte øjnene og sindet mod stjernerne og begynde at tænke på rumvidenskab og rumrejser. Det indlysende faktum, som alle, der begynder at undersøge det, er klar over, er, at vores planet, Jorden, ikke vil være beboelig for evigt, men at vores planet på grund af visse processer i galaksen og Mælkevejens cyklus engang om cirka 2 milliarder år ikke vil være så beboelig længere. Vi er nødt til at tænke på at udbrede os i universet i almindelighed.

Det bringer alle de rigtige udfordringer med sig. Og så sent som i går landede japanerne et objekt på månen – det fungerer måske ikke perfekt, men de er nu den femte nation, der har gjort det. Det er meget tydeligt, at vores nuværende fase af rumforskning er i begynderstadiet. Og hvis man tænker på to, tre, fire generationer frem i tiden, så vil tanken om, at når vi først har mestret forskellige brændstoffer til rumfart, som for eksempel fusion, så vil rejsetiden til Mars og andre planeter blive meget kortere, og derfor vil det blive meget mere realistisk, at vi udforsker det nære rum. I det øjeblik vi forlader Jorden, forlader vi Jordens gravitationszone, og derfor træder vi ind i et relativistisk rum og en relativistisk tid. Det ændrer fuldstændigt den type fysiske love, vi skal forholde os til, og som Einstein gjorde det muligt for os overhovedet at tænke på. Og selv før det havde Ibn Sina

lignende ideer, men det er en anden diskussion.

Hvis man tænker på, at vi med vores liv ikke kun skal løse problemerne med den nuværende omstilling af en gammel orden, som stadig er kolonial, til et nyt paradigme, hvor den ene menneskehed vil være den første overvejelse. Især når vi tænker på rumfart, vil begrebet én menneskehed blive meget mere indlysende. Vi skal ikke tænke på, hvem der kontrollerer månen, eller andre fjollede overskrifter, man kan læse i disse dage, eller hvem der vil gøre rummet til genstand for våben for bedre at kunne føre krig mod Jorden fra rummet. Nej, det handler om selve identiteten af, hvem vi er i universet. Hvis man f.eks. ser på, hvad Hubble-teleskopet eller nu James Webb-teleskopet har fundet, er der mindst 2 billioner galakser. Det er for mig en af de mest overvældende ideer: Når man kigger op på stjernerne, tænker man, at der er så mange stjerner. Men det er kun toppen af isbjerget. To billioner galakser – vi er kun i begyndelsen af udforskningen af, hvad universet handler om, hvordan det fungerer, og hvordan vi kan opretholde den menneskelige arts eksistens på en udødelig måde.

Det er klart, at vi alle er dødelige. Vi bliver født, og vi dør. Og det korte tidsrum mellem disse to begivenheder bliver spildt af de fleste mennesker, for før de overhovedet får tanken om, at de kunne bidrage med noget varigt med deres liv, er de blevet gamle og senile og har forpasset muligheden for at gøre det. Men virkeligheden er, at når man først forstår, at vores identitet som mennesker ikke er begrænset til vores biologiske eksistens, men at hvis vi virkelig udvikler vores kreative potentiale og bidrager med noget viden til den eksisterende viden om menneskeheden som helhed, og på den måde øger menneskehedens evne til en varig eksistens, så vil dette eksistere, selv efter at vi er gået bort. Og på denne måde, ligesom vi skaber udødelige ideer inden for videnskab og kunst, bidrager vi til den menneskelige arts udødelighed

som helhed, men deltager også i denne udødelighed, når vi skaber sådanne værdifulde ideer.

Jeg har et absolut optimistisk syn på menneskehedens fremtid, for jeg tror, at når først vi skaber en verden, hvor geopolitisk konfrontation overvindes af ideen om, at vi har nye relationer mellem nationer, hvor vi respekterer hinanden og bringer de bedste traditioner frem; at vi har en dialog mellem civilisationer og kulturer, hvor hver nation og hver civilisation virkeliggør det bedste, den nogensinde har produceret i form af kultur, poesi, videnskab; alle de smukke ting, som folk har produceret i tidligere generationer, og vi går i dialog med andre nationer og bringer det bedste frem, de nogensinde har produceret, så vil vi virkelig vokse op. Jeg tror, at den nuværende situation i verden, som jeg altid sammenligner med fireårige drenge – jeg har en skræk for disse fireårige drenge, fordi de har en tendens til at sparke hinanden – og vi som nationer bør ikke opføre os som fireårige drenge. Men hvis vi udvikler vores kreativitet på den måde, jeg prøvede at beskrive tidligere, i forhold til det kreative potentiale hos den anden person, den anden nation, og omvendt, så vil vi træde ind i den menneskelige voksenalder. Der er absolut ingen grænser for, hvad vi kan udrette som den eneste kreative art, der er kendt i universet indtil videre.

Jeg tror, at vi er ved at være der. Det er derfor, jeg siger, at dette er det mest spændende øjeblik i historien, for mens truslen om total udslettelse i en atomkrig aldrig har været så stor, som den er nu, på samme tid, hvis vi kan overvinde denne nuværende vanskelighed – for i historiens lange bue er det ikke mere end en vanskelighed – og faktisk virkelig indse, hvem vi er som en kreativ art, tror jeg, at vi går ind i en periode, en ny renæssance, der vil være meget mere human og meget smukkere end noget, vi har oplevet før. Og jeg vil gerne invitere jer til at være en

del af det og se jer selv som en skaber af det, ikke bare sidde der og se det udfolde sig, men at blive en aktiv del af at gøre vores verden mere menneskelig, mere beboelig og smukkere. Tak skal I have.

Afsluttende bemærkninger

Jeg synes, vi skal finde en måde at holde kontakten med alle de mennesker, der har deltaget i denne dialog, og forhåbentlig mange flere, der vil deltage i fremtiden. Måske kan vi overveje en WhatsApp-gruppe eller en anden gruppe, så alle kan kommunikere med hinanden, så vi kan holde kontakten.

Så vil jeg gerne spørge deltagerne, om det er okay med jer, at jeg føler, at vi er nødt til at gøre noget for at støtte den sydafrikanske regering. Jeg vil gerne foreslå, hvis vi kan blive enige, at vi sender et budskab om støtte til den sydafrikanske regering – ikke for at gøre noget konkret, men bare som en erklæring fra de unge, der er repræsenteret i dette panel, om at vi støtter dem, og at vi ønsker at fortsætte med at opmuntre deres kamp.

Og jeg vil foreslå alle deltagerne, hvis I har sociale netværk eller venner eller grupper, at dele den sydafrikanske regerings argumenter ved domstolen i Haag. For jeg har ikke set en mere kortfattet og absolut lufttæt præsentation af sagen, der opsummerer alt det, jeg selv har set i de sidste tre måneder. Jeg tror, det er vigtigt, især i lyset af kontrollen med medierne, at hvis hele verden ved, hvad der blev sagt der, tror jeg, det vil have en meget stor indflydelse.

Så jeg vil gerne foreslå disse tre konkrete handlinger og takke jer for jeres deltagelse. Lad os forsøge at opbygge denne proces, for jeg tror virkelig, at kun hvis "verdens borgere forener sig", har vi mulighed for at skabe en verden, som den burde være. Jeg ved, at BRIKS forsøger at gøre det, men jeg tror, at det virkelige problem vil være

at få en form for samarbejde mellem velmenende mennesker i Nord, i Europa, i USA og menneskerne i det Globale Syd, og det er en bro, som kun vi kan bygge. Jeg er helt sikker på, at uden dette er faren for, at det ikke bliver løst fredeligt, fortsat meget, meget stor. Så jeg mener, at vores indsats, og jeres indsats for at slutte jer til os, er af verdenshistorisk betydning.

Invitation til international ungdomsdialog den 20. januar med Helga Zepp-LaRouche

**2024 og 2074: Et nyt paradigme for de
næste halvtreds år**

Gratis Zoom møde

20. januar 2024, kl. 17 dansk tid

Tilmelding:

*2024 and 2074: A New Paradigm for the Next Fifty Years –
International Youth Dialogue with Helga Zepp-LaRouche
(nationbuilder.com)*

1. januar 2024 (EIRNS) – Den næsten enstemmige afstemning den 8. december i FN's Sikkerhedsråd om en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza, som svar på FN's generalsekretær António

Guterres' historiske påkaldelse af artikel 99 i FN-pagten, er en erklæring om en fælles hensigt for verden som helhed. Den Globale Majoritet ønsker at leve op til formålet med FN-pagten: At gøre en ende på krigens svøbe og at fremme alle menneskers universelle ret til fredelig udvikling. Men USA's og Storbritanniens regeringer, der domineres af det militær-finansielle kompleks med centrum i Wall Street og City of London, har åbenlyst modsat sig international lov og blokeret for, at FN kunne gribe ind for at stoppe Israels folkemorderiske krig mod Gaza.

Krisen i Sydvestasien er blot ét udtryk for en usædvanlig farlig global strategisk situation. Er vi ikke i de indledende faser af en tredje verdenskrig, som hurtigt kan udvikle sig til et atomart ragnarok, hvis vi ikke formår at etablere en sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er egnet til at tjene menneskehedens fælles interesser? Krigsmagernes herredømme må bringes til ophør, fordi det truer menneskeheden. Den eneste måde, hvorpå USA og Europas nationer kan redde deres økonomier fra det transatlantiske finanssystems systemiske sammenbrud, er ved at "omstille" den industrielle kapacitet i det enorme militær-finansielle kompleks, der nu spilder disse ressourcer – og milliarder af dollars om året – og bruge det til at skabe den fysiske økonomiske styrke til global udvikling. Hvis vi vil undgå at genopleve Weimars hyperinflationskrise, så må vi hellere smede vores damoklessværd om til højteknologiske plovjern – de højhastighedstog, kontinentale vandforsyningssystemer, atomkraftværker og videnskabelige og industrielle faciliteter på månen, som vi får brug for i de næste to generationer.

Regeringerne i Kina, Rusland og andre nationer har bidraget med deres unikke opfattelser af de principper, der skal anvendes for at sikre menneskehedens fælles overlevelse og fremskridt. Disse forskellige forslag, som blev fremsat direkte af den kinesiske præsident Xi Jinping i ideen om et

“globalt fællesskab med en fælles fremtid” og af den russiske præsident Vladimir Putin i en tale i Valdai Discussion Club i oktober 2023, er bidrag til en virkningsfuld global dialog. Nationer i den såkaldte “Globale Majoritet”, der er forbundet med BRIKS-Plus, Shanghai Cooperation Organization, Den Afrikanske Union og andre sådanne organisationer, er fast besluttet på at afslutte over 500 års vestligt kolonihæredømme. Hvis vi som art skal kunne navigere i epokeskiftet med succes, skal dialogen udvides til at omfatte større institutioner i Vesten – og endog fornuftige medlemmer af etablissementet; dem der er klar til at lægge hybris til side, indrømme de vestlige leders fejl, der førte til den strategiske krise, og tage modige skridt til at afslutte dominansen af et malthusiansk oligarki. Hvis de vestlige nationer ville vende tilbage til den humanistiske tradition, der kendetegnede den Gyldne Renæssance, den Westfalske Fredstraktat og grundlæggelsen af den amerikanske republik, ville en sådan forandring blive budt velkommen med åbne arme af resten af verden.

I november 2022 gav Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af det internationale Schiller Institut, sit eget bidrag til denne globale dialog med præsentationen af sine “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”. Dette forslag afspejler og indeholder de revolutionerende metoder inden for fysisk økonomisk videnskab, som fru Zepp-LaRouches afdøde mand, den amerikanske økonom og statsmand Lyndon H. LaRouche, Jr., opdagede og var pioner inden for. Hendes afsluttende tiende princip søger at gøre det, som tidligere modeller for international orden endnu ikke har opnået: at etablere et tilstrækkeligt filosofisk grundlag for denne orden. Hun foreslår: “Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin

sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhörighed, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.”

Når vi tænker på rædslerne i Gaza, såvel som i Sudan, og på de israelske regeringsemedsmænds påstande om, at deres udvalgte mål er “menneskelige bæster”, er tiden inde til at sige med én stemme: “Der findes ingen menneskelige bæster, for menneskeheden er den eneste kreative art.”

Schiller Instituttet inviterer verdens unge til at deltage i en fri dialog med Helga Zepp-LaRouche, der afholdes lørdag den 20. januar 2024 kl. 11:00 (EST – kl. 17 dansk tid). Formålet med denne dialog er at bringe unge kræfter sammen for at diskutere, hvad unge kan gøre for at bidrage til et nyt, retfærdigt paradigme i menneskelige relationer.

Hvor vil menneskeheden være i 2074? Vil det være lykkedes os at skabe en æra med harmonisk opdagelse og udvikling? Lad os studere de bedste ideer fra hver civilisation i dialog med hinanden og få verdens regeringer til at indfri det potentiale, der ligger i disse skatte, ved at gennemføre en politik, der er udformet til at udrydde fattigdom, uddanne alle mennesker og udvide menneskets forståelse af sin rolle i universet. For at nå disse mål beder vi dig være med til at organisere denne online dialog. Den vil blive afholdt på Zoom med simultantolkning til spansk, tysk og fransk.

Tilmelding:

*2024 and 2074: A New Paradigm for the Next Fifty Years –
International Youth Dialogue with Helga Zepp-LaRouche
(nationbuilder.com)*

For yderligere information, kontakt os venligst på: 5357
0051

Verdensomspændende 'Humanity for Peace'-møder søsætter bevægelse for at stoppe faren for atomkrig og skabe varig fred

6. august 2023 (EIRNS) – Søndag den 6. august, 78-årsdagen for den barbariske bombning af Hiroshima, opfordrede et overvældende kor af stemmer fra snesevis af parallelle "Humanity for Peace"-møder over hele Europa, Latinamerika og USA, anført af et flagskibsmøde på Dag Hammarskjold Plaza foran FN i New York City, til fred og en ny international sikkerhedsarkitektur, der beskytter alle nationers interesser, store som små.

Ved FN-mødet hørte en solid skare på omkring 250 mennesker hele tiden – og lige så mange flere, der kom forbi i løbet af de to en halv time, arrangementet varede – fra omkring 20 talere fra adskillige lande og forskellige politiske tilhørsforhold, der alle var engageret i den fælles sag for én menneskehed, for at stoppe den overhængende trussel fra termonukleare våben og for at opbygge en voksende bevægelse for at skabe en varig og retfærdig fred. Demonstrationen blev ledet af Anastasia Battle fra Schiller Instituttet og Irene Mavrakakis fra Liberty Speaks.

Som en afspejling af koalitionen politiske mangfoldighed hørte Humanity for Peace-mødet støttebudskaber fra tre

præsidentkandidater – Robert F. Kennedy, Jr. (demokrat), Aaron Day (republikaner) og Mike ter Maat (libertarianer) – såvel som fra LaRouches uafhængige kandidat til det amerikanske senat fra New York, Diane Sare, Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar, den haitianske præsidentkandidat Jude Elie og en række fremtrædende antikrigsaktivister, herunder Scott Ritter og Jose Vega fra LaRouche-bevægelsen. Alle talerne formidlede på hver deres måde den ånd, at “fred er stærkere end krig”, som pastor Dr. Terri Strong fastslog i sine bemærkninger. Vega afsluttede demonstrationen med at annoncere kommende Humanity for Peace-begivenheder i september og fremover, og sagde: “Det slutter ikke her!”

Arrangementets centrale budskab kom fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, som flere talere takkede som initiativtager og drivkraft bag Humanity for Peace-processen. Zepp-LaRouches budskab til forsamlingen var som følger:

“Til alle de modige mennesker, der demonstrerer for fred i dag!

“Vi må vække folk over hele verden. Aldrig før har menneskeheden været i større fare for at udslette sig selv i en global atomkrig. Af de mere end 12.000 atomvåben, der findes i dag, og som hver især er op til tusind gange mere destruktive end de bomber, der blev kastet over Hiroshima og Nagasaki, er 3.800 umiddelbart operationelle, og næsten 2.000 har status som “affyring ved advarsel”.

“Hvis det kommer til atomkrig, idet der er politikere i dag, som hensynsløst overvejer at bruge disse våben, vil der ikke engang være en historiker tilbage til at undersøge, hvordan det kom til denne uforståelige katastrofe. Når det sker, vil de mennesker, der dør i de første minutter, være de forholdsvis heldige, for i de følgende dage, måneder og år vil alt liv på denne planet

blive udslettet, både af total stråling og af en atomvinter, der varer mange år. Alt, hvad tusindvis af generationer har kæmpet for, alle sorger og glæder, alle digte og sange, vil forsvinde for evigt.

“Vi kræver en øjeblikkelig, kontrolleret destruktion af samtlige atomvåben. Men endnu mere dybtgående kræver vi realiseringen af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til sikkerhedsinteresserne hos alle verdens nationer, store som små. Denne arkitektur skal én gang for alle overvinde dannelsen af geopolitiske blokke og sætte den samlede menneskeheds interesser først. Forudsætningen for dette er en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, der giver hver nation og hvert menneske mulighed for fuldt ud at udvikle alle deres medfødte potentialer.

“Lad os forene verdens fredsbevægelser med nationerne i det Globale Syd for at realisere et nyt paradigme i den menneskelige arts historie!

“Det nye navn for fred er udvikling!”

Konference: På randen af en ny verdenskrig: Europæiske nationer må samarbejde med det globale syd!

Panel 1

PANEL I – Fred i verden gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hvert enkelt land. Den uundværlige strategiske autonomi for Europæiske lande.

Ordstyrer: Harley Schlanger

– Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Institutet, Tyskland: hovedtale

– H.E. Lu Shaye, ambassadør for Folkerepublikken Kina i Frankrig: “Kinas rolle for fred og udvikling udvikling

– H.E. Ilia Subbotin, minister og rådgiver ved Den Russiske Føderations ambassade i Frankrig: “Hvad Rusland virkelig ønsker i sine relationer med Europa – fred eller krig?”

– Mrutyuanjai Mishra, forfatter og journalist, Indien: “Indiens rolle som fredsmægler i disse kritiske tider” tider”

– Michele Geraci, tidligere statssekretær, Ministeriet for Økonomisk Udvikling; Prof. of Practice i økonomisk politik, Nottingham University, Ningbo; æresprofessor ved Peking University, School of Economics; Adjunct Prof.of Finance, New York University, Shanghai; En-ROADS klimaambassadør, Climate Interactive/MIT, Italien

– Oberst Hans-Joachim Lemke (pensioneret), redaktør Kompass, magasin for foreningen til bevarelse af de nationale folks traditioner.

af traditioner fra den nationale folkehær og DDR's grænsetropper “Tanker om fred fra en østtyskers perspektiv”.

perspektiv fra en østtysker”.

– Oberst Alain Corvez (pensioneret), konsulent i internationale anliggender, tidligere rådgiver for indenrigsministeriet,

Frankrig: "Efter den militære fiasko mod Rusland i Ukraine, vil USA's selvoptagethed så krydse den atomare tærskel?"

Schiller Instituttets online-konference: Verden behøver JFK's vision om fred!

Den 31. maj 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets konference: Lørdag den 10. juni kl. 10.00 EDT, kl. 16.00 dansk tid. Tilmeld dig på https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610

Den 10. juni 1963, otte måneder efter Cuba-krisen i oktober 1962, og med blikket rettet mod afgrunden af atomar selvdestruktion, holdt præsident John F. Kennedy en verdenshistorisk tale på American University. (<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>) Han sagde: "Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårlige atomstyrker og nægte at overgive sig uden at gribe til disse styrker. Det giver ingen mening i en tid, hvor de dødelige giftstoffer, der produceres ved en atomudveksling, vil blive båret af vind og vand og jord og frø til de fjerneste hjørner af kloden, og til generationer der endnu er ufødte."

Næsten 60 år senere sagde den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov: "Mens konsekvensen af Cuba-krisen var

anerkendelsen af muligheden for fredelig sameksistens mellem to stormagter, har Washington nu i løbet af de seneste årtier sat sig for at omstyrte Rusland, tvinge det i knæ eller endnu bedre – splitte det op i flere separate småstater.” Desuden er Kinas og andre nationers forslag til fred i Ukraine blevet afvist af London og Washington. Endnu værre er det, at Kina/Taiwan bliver det næste sted, hvor man vil fremprovokere en verdenskrig.

I den seneste måned er der blevet affyret afsindige droneangreb direkte mod Rusland, herunder mod selve Kreml. Disse angreb kommer enten fra et uberegneligt Zelenskyj-regime eller fra NATO-specialstyrker, der er forklædt som “anti-Putin-frihedskæmpere”, som bliver “passivt støttet” af London-Washingtons militære efterretningsvæsener. Uanset hvor de kommer fra, er de kriminelt farlige og må stoppes.

Ingen nation har nogen ret til at bringe verden på randen af udslettelse; enhver verdensborger har ikke blot ret, men også pligt til at handle imod et sådant vanvid. Det kan ikke gøres gennem krig. Som Martin Luther King udtrykte det i sin modstand mod Vietnam-krigen: “Valget står ikke længere mellem vold og ikke-vold. Valget står mellem ikke-vold og ikke-eksistens.”

Helga Zepp-LaRouche skrev en “Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden, inklusive USA, til USA’s (næste) præsident!”, som lyder: “I dag står vi over for en strategisk situation, som er meget farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen; offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba var på USA’s. Den destruktive kraft af våbnene er endnu større, våbnenes ødelæggelseskraft er endnu større, varslingstiden før affyring er kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er betydeligt mindre end mellem Kennedy og Khrusjtjov. Dommedagsuret er af {Bulletin of the Atomic Scientists} sat til 90 sekunder før midnat, og det er måske alt for optimistisk.”

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states)

Schiller Instituttet opfordrer derfor alle fornuftige kræfter, der enten allerede foreslår veje til øjeblikkelig fred, eller som er indstillede på at gøre det, til at indkalde til en international forsamling af alverdens folk den 10. juni, 60-årsdagen for JFK's "fredstale" på American University, for at drøfte det Zepp-LaRouche har kaldt: "Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur" (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), og hvad vi hver især og samlet må gøre for at få det til at ske. Som JFK sagde på American University: "Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesket. Og mennesket kan være lige så stort, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen."

(Der vil være simultantolkning til spansk).

**Schiller Instituttets
konference, 4. februar kl
16 eller senere.
Fornuftens tidsalder eller**

menneskehedens tilintetgørelse? Nu med opdateret program! Se også 2. panel her.

Panel 2:

Den 17. januar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttet offentliggjorde i dag invitationen til en international (online) konference den 4. februar:

The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?

Schiller Instituttets konference

Den 4. februar 2023

To paneler, live kl. 16-19 og kl. 20-23 dansk tid eller senere.

Vi befinder os midt i en epokegørende forandring, men meget forskellig fra den som den tyske kansler Scholz har omtalt. Vi befinder os i slutningen af den koloniale undertrykkelses æra. Landene i det Globale Syd kræver nu deres medfødte ret til udvikling.

Den gamle orden, som hverken overholder regler eller er i orden, forsøger at forhindre en ændring af status quo, som beskytter milliardærernes rettigheder, men ignorerer de milliarder af mennesker, der lider under armodet.

Der er nu et forsøg på at etablere et Globalt NATO gennem et sammenkoblet netværk af militære traktater, NATO-EU-aftalen, AUKUS (Australien-UK- US-partnerskabet), den britisk-japanske "aftale om gensidig tilgængelighed", som mere og mere ligner en march mod et globalt opgør med Rusland og Kina, hvis fremgang ses som en eksistentiel trussel. Ifølge folk som Evan Ellis, der er USA's War

College's førende ekspert i forholdet mellem Latinamerika og Kina, vil der senest i år 2027 opstå en uundgåelig krig mod Kina om Taiwan, og denne krig vil have global karakter. Ellis hævder derfor, at de latinamerikanske lande ikke kan tillades at samarbejde med Kina, fordi de mange infrastrukturprojekter i regionen vil blive udnyttet af Kina i den forventede globale konflikt som "mellemliggende stationeringsbaser" for angreb på USA's forsyning af fødevarer og vigtige mineraler eller måske direkte "mod USA's kerneland".

Det burde stå klart for ethvert fornuftigt menneske at: Den globale krig vil blive en atomkrig, og det vil medføre civilisationens afslutning. Så det er fuldstændig vanvittigt at planlægge en sådan. Og at nægte landene i det Globale Syd adgang til samarbejde med BRI ("Bælte- og Vej-Initiativet"), som for første gang indgyder håb til udviklingssektoren om at overvinde fattigdom og underudvikling, er decideret onskabsfuldt.

Det er derfor mere presserende end nogensinde før at samle de fredelige kræfter i alle verdens lande, som forstår, at vi er nødt til at skifte til et nyt paradigme i internationale forbindelser. Vi er absolut nødsaget til at overvinde geopolitikken, som førte til to verdenskrige i det 20. århundrede. Vi må gennemføre en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresser for hvert enkelt land på planeten – en lektie, vi burde have lært af den Westfalske Fred – og vi må indse, at der ikke kan være fred uden udvikling.

Vi må drøfte de principper, som menneskehedens fremtidige orden kan bygges på, så vi kan blive i stand til at forvalte vores samfund. Den fremtidige verdensorden bør garantere liv og kreativt afsæt for alle mennesker på planeten og skal derfor gøre op med sult, fattigdom og underudvikling. Vi er nødt til at udtænke og skabe institutioner, der kan realisere disse mål. Der findes

mange nyttige historiske referencepunkter for opbygningen af en ny orden, f.eks. FDR's oprindelige intentioner med Bretton Woods-systemet, der skulle øge levestandarden markant i landene i det Globale Syd, såvel som FN-pagten. Der er forslagene fra Kina om GSI, det Globale Sikkerhedsinitiativ, og GDI, det Globale Udviklingsinitiativ.

Vi er helt klart nået til en korsvej i menneskehedens historie, hvor vi enten udsletter os selv i en global atomkrig, eller også indser vi vores potentiale som den eneste hidtil kendte kreative art i universet og derfor søger en løsning, der overvinder de nuværende konflikter ved at etablere et højere niveau af fornuft. Et godt eksempel på denne tankegang blev skænket verden af Nikolaus af Cusa med hans "Coincidentia Oppositorum", Modsætningernes Sammenfald, som går ud fra en forståelse af, at den Ene har en højere magt end de Mange. Dette er grunden til, at Pave Frans' tilbud om at stille Vatikanets lokaliteter til rådighed for omgående fredsforhandlinger uden forhandsbetingelser mellem Rusland og Ukraine må støttes.

Det er på høje tid, at vi bringer den politiske, økonomiske og sociale orden på jorden i overensstemmelse med universets sande fysiske love, hvilket også vil give anledning til en ubegrænset optimisme med hensyn til den kreative lovmæssighed, der ligger til grund for skabelsen. Hvis vi ændrer vores tankegang på dette område, kan vi forme vores fremtid i en grad, som kun få mennesker i dag har en anelse om. Vi kan snart anvende kernefusionskraft kommercielt og løse energiknapheden; vi kan samarbejde om at gøre Afrika til fremtidens lovende kontinent; vi kan samarbejde om international rumforskning og -rejser; vi kan forøge levealderen ved at opdage helbredelsesmetoder for mange sygdomme, og vi kan skabe en ny kulturel renæssance for at fejre vores arts kreativitet, for blot at nævne

nogle få af de mange vidunderlige ting, som vi vil kunne udrette.

For at drøfte disse forskellige muligheder, der byder sig til på dette brydningspunkt i historien, opfordres du til at deltage i vor forestående konference!

Nedenstående er et foreløbigt program for Schiller Instituttets konference "The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?", der finder sted den 4. februar.

Panel 1: How Nuclear World War III Can Be Avoided

Saturday, 10:00 am EST; 4:00 pm CET

Music

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder, The Schiller Institute: "How to Avoid Nuclear War: The Nature of Man"

H. E. Donald Ramotar (Guyana), former President of Guyana: "Russia/Ukraine and its Importance for the Global South"

Amb. Chas Freeman (United States), former Ambassador to Saudi Arabia, former Deputy Chief of Mission to China: "We Must Change America to Avert War"

Dr. Jur. Wolfgang Bittner (Germany), Jurist, Author: "We Are in War Mode"

Sam Pitroda (U.S./India), Telecom and IT Innovator; "Potential for Peace in a Hyperconnected World"

Diane Sare (United States), candidate for U.S. Senate (New York); **Nick Brana** (United States), National Chairman, People's Party; **Angela McArdle** (United States), Chairwoman, Libertarian National Committee: "Can Americans Put Aside Their Divisions to Stop Nuclear War?"

Religious Leaders (United States)

Question and Answer Session

Panel 2: The Name of Peace: A New Security and Economic

Development Architecture

Saturday, February 4, 2023, 2:00 pm EST; 8:00 pm CET

Moderator: Dennis Small, The Schiller Institute and Executive Intelligence Review (EIR)

Jacques Cheminade (France), President of Solidarité et Progrès party, former Presidential candidate: “LaRouche’s Design for the New Paradigm”

Shakeel Ahmad Ramay (Pakistan), CEO, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development: “Sustainable Peace through Inclusive Development: A Case Study of GDI and GSI”

Prof. Liu Haifang (China), Beijing University: “EU-China-Africa Relations and the New Architecture”

Dr. Fred M’membe, (Zambia), President of the Socialist Party of Zambia; former editor, Zambia Post; former Presidential candidate

Elison Karuhanga (Uganda), Attorney; Expert in Energy Law; former State Attorney, Directorate of Civil Litigation, Attorney General’s Chambers.

Prof. Yoro Diallo, (Mali/China), Executive Director, Center for Francophone Studies, Director, African Museum, Institute of African Studies, Zhejiang Normal University, China: “Sino-Africa Cooperation: Building a Community of Peace and Shared Development”

Marcelo Muñoz (Spain), Founder and President Emeritus of Cátedra China think tank, “If Europe Decouples from China, It Will Sink into Poverty”

Julio De Vido (Argentina), former Minister of Planning and Public Investment, former member of Congress: “BRICS-Plus: Bringing the Belt and Road Initiative into the Americas”

Pedro Pinho (Brazil), President, Association of Petrobras Engineers (AEPET): “Brazil Must Back its BRICS Partners to

End the Unipolar World Order”

Celeste Sáenz de Miera (Mexico), Secretary General, Mexico Journalists Club

Question and Answer Session

Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204

Foto: Pixabay, CC0

**Helga Zepp-LaRouches
nytårshilsen**

**Videokonference med
talerlisten: Stop faren for
atomkrig nu.
Tirsdag den 22. november
eller senere**

Panel 1 ovenover.

Her er Panel 2: [Link](#)

Dato: Tirsdag den 22. november 2022

**Tid: Panel 1 (15:30– 18:30 dansk tid):
Stop uret til Dommedag – Det almene vel
af den ene menneskehed**

**Panel 2 (19:30 – 22:30 dansk tid): Fred
gennem udvikling**

Sted: Internet: schillerinstitute.com. og

Deputeretkammeret, Mexico City; Zoom (med simultantolkning på engelsk, spansk, tysk og fransk)

Tilmelding: Stop faren for atomkrig nu
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122

Et tredje seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd og andre politiske og sociale ledere på verdensplan vil blive afholdt den 22. november med den presserende opfordring "For verdensfred: Stop faren for atomkrig nu".

Beslutningen om at indkalde til dette tredje seminar blev truffet af de ledende deltagere i det andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd fra hele verden, som Schiller Instituttet tog initiativ til, og som mødtes den 27. oktober på en online Zoom-konference i et mødelokale i Mexicos kongres.

Det kommende arrangement den 22. november vil også finde sted i den mexicanske kongres med en stadig voksende liste af sponsorerende institutioner og tilhængere af erklæringen, der også tjener som invitation til denne række af seminarer (se nedenfor for teksten til erklæringen og den fulde liste over underskrivere).

På grund af den hastigt voksende støtte til dette initiativ fra hele verden, i takt med at faren for atomkrig eskalerer, vil det tredje seminar blive udvidet til at bestå af to paneler. Nærmere oplysninger vil blive offentliggjort snarest muligt.

Opdateret invitation på engelsk:

The long-awaited U.S. midterm election did *not* reduce the danger of global nuclear war – if anything, it increased that threat. First, because the life-and-death issues facing the United States and the world – the escalating danger of nuclear confrontation around the Ukraine theater, and the breakdown collapse of the Western financial and economic system that is driving that war danger – were scarcely even mentioned for discussion before the American and world public during that election cycle. And second, because the dynamic of economic depression is marching forward relentlessly: 1.8 billion human beings face the danger of starvation; 2 billion people lack clean water; most of Europe is being plunged into a cold and hungry winter; hyperinflation is galloping ahead, worsened by the incompetent “anti-inflationary” policies adopted by the U.S. Federal Reserve, the Bank of England, and other central banks and financial institutions of the West.

But that is only half the story. From Asia and the Non-Aligned movement more broadly, a new international security and development architecture is being forged. An epochal change is underway: Nations representing the large majority of mankind are saying that the era of blocs and geopolitics is over; that colonialism, underdevelopment and poverty will no longer be tolerated.

But if war is to be avoided, if we are to avoid sinking into two, decoupled geopolitical blocs set on a collision course, then the overriding interests of the One Humanity must be discovered, affirmed, and established as the basis

for such a new architecture. National and regional interests cannot be partial and at war, one with the other, but must coincide with the interests of humanity as a whole. The threat of thermonuclear extinction has now forced that decision upon us: We shall either all prosper and develop, as we center our concerns on the benefit of the other; or we shall all perish through our own folly, and not survive to correct our mistakes.

Just how close we are to the edge of nuclear war was made dramatically clear in the events of Nov. 15-16, in which a rocket landed on Polish territory. Based on a rumor that Russia had fired the rocket, which turned out to be patently false, the world was within minutes of the activation of the equivalent of Article 5 of NATO. The entire incident, including the dangerously provocative role played by much of the Western media in fanning the flames, underscored how volatile the world situation is. Without a new international security architecture, it is only a matter of time until another such incident unleashes an actual war.

That is the subject, and the urgency, of the upcoming Nov. 22 "Third Seminar of Political and Social Leaders of the World: Stop the Danger of Nuclear War Now," which will gather thoughtful leaders from across the planet to deliberate on these issues. Please see the attached open letter from Congressman Benjamín Robles Montoya and former Congresswoman María de los Ángeles Huerta of Mexico, urging current and former legislators from all nations to join that effort. You are also invited – you are urged – to attend and participate in that deliberation. The event will be conducted both on line and in a meeting room of the Mexican Congress, with simultaneous interpretation in four languages (English, Spanish, French and German), and it will follow the schedule we present below, along with a partial list of speakers and topics:

Talerlisten:

Panel 1 (15:30– 18:30 dansk tid): Stopping the Doomsday Clock–The Common Good of the One Humanity

* Helga Zepp-LaRouche (Germany); founder, Schiller Institute

* Benjamín Robles Montoya (Mexico); congressman:

* Col. Richard Black (U.S.); former state senator for Virginia: “The Danger of Nuclear War After the U.S. Mid-Term Elections

* Steven Starr (U.S.); retired director of the University of Missouri’s Clinical Laboratory Science Program, and a preeminent expert on nuclear war: “What Would Happen if a Nuclear War Started in the Black Sea?”

* Argentina; former congressman: “The Necessary Conditions for the Development of the Third World”

* Paulo Cannabrava Filho (Brazil); journalist, Editor of *Diálogos do Sul*: “Brazil and the Battle for an Expanded BRICS”

* Alberto Quintanilla (Peru); former congressman: “The End of Globalization and the Emergence of the BRICS”

* Antonio Ingroia (Italy); former anti-mafia judge in Sicily; candidate for Prime Minister

* Karl Krökel (Germany); small business leader, founder of “Craftsmen for Peace”

* Germany: religious leader

* France: elected official

Panel 2 (19:30 – 22:30 dansk tid): Peace Through Development

* Diane Sare (U.S.); 2024 candidate for U.S. Senate from New York state: “America’s Voice in the Emerging New Global Architecture of Peace Through Development”

* María de los Ángeles Huerta (Mexico); former congresswoman:

* Jorge Robledo (Colombia); former senator

* Donald Ramotar (Guyana); former President and former member of parliament

* George Koo (U.S.); retired international business advisor: “The Prospects for U.S. China Economic Cooperation”

* Juan Pari (Peru); former congressman: “The Energy Crisis and the Ukraine-Russia War”

* Dr. Rodolfo Ondarza (Mexico); former Representative, Mexico City Legislative Assembly: “Bacteriological Warfare and the Need for a Global Health System”

* Dr. Kirk Meighoo (Trinidad and Tobago); former senator

Erklæring:

Otte måneder inde i krigen mellem Rusland og Ukraine, i hvilken USA og NATO spiller en aktiv rolle, er der mange døde og sårede, omfattende ødelæggelser af alle former for ejendom og meget skadelige økonomiske og sociale konsekvenser i Europa og hele verden, hvilket forårsager chok, der forværrer de meget dybe problemer i verdensøkonomien med konsekvenser i form af en forværring af krisen og forøget arbejdsløshed, fattigdom og sult.

Det er kendt, at denne krig kan få langt alvorligere konsekvenser end dem, vi allerede lider under, herunder

massive ødelæggelser og en krise af globale dimensioner, som aldrig tidligere er set, fordi krigen kan føre til en konfrontation med atomvåben mellem Rusland og USA og NATO.

Blandt de tiltagende stemmer, der opfordrer til en forstandig tilgang, fremhæver vi pave Frans' opfordring til en forhandlet, fredelig løsning.

De undertegnede politiske og sociale ledere, nuværende og tidligere lovgivere og andre folkevalgte fra forskellige lande opfordrer Rusland, Ukraine, USA og NATO til at nå frem til en aftale, der først og fremmest afviser den voksende løsagtige snak om eventuel anvendelse af atomvåben og bekræfter den grundlæggende forpligtelse i den såkaldte Reagan-Gorbatjov-formel fra 1985, at "en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". For at være varig skal en sådan aftale også etablere en ny international sikkerhedsarkitektur, der anerkender og respekterer de legitime sikkerhedsinteresser, som samtlige verdens nationer måtte have.

Vi anerkender og insisterer på, at Rusland i lighed med USA, NATO, Ukraine og alle andre lande har legitime sikkerhedsinteresser, som skal tages i betragtning og blive en af hjørnestenene i den nye sikkerhedsarkitektur. En tilbagevenden til de vellykkede principper fra den Westfalske Fred i 1648 – respekt for suverænitet, engagement i den andens, modpartens, bedste og eftergivelse af gæld, der forhindrer ægte økonomisk udvikling – er den slags arkitektur, vi efterstræber i dag.

Det almene gode for den fælles menneskehed er den obligatoriske forudsætning for det gode for hver enkelt nation. På den måde vil vi blandt alle verdens nationer kunne bidrage til at opbygge en organisation af borgere i en fælles international indsats, og på den måde etablere os som en drivkraft, der kan have indflydelse på den internationale politiske debat.

Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores forskelligartede og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af en alternativ økonomisk politik med henblik på at erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system baseret på produktion og fremskridt, der kan tilgodese behovene hos en voksende verdensbefolkning.

Vi afviser alle forsøgene på at begrænse, intimidere eller forbyde en sådan overvejelserproces. Og vi opfordrer USA, NATO, Ukraine og Rusland til at bevæge sig i den retning, som vi præsenterer i denne respektfulde opfordring.

UNDERSKRIVERE:

- 1) Donald Ramotar (Guyana); former President (2011-2015), former member of parliament (1992-2011, PPP)
- 2) Helga Zepp-LaRouche (Germany); founder, Schiller Institute
- 3) Jorge Robledo (Colombia); former Senator (2002-2022, Partido Dignidad)
- 4) María de los Ángeles Huerta (Mexico); former Congresswoman (2018-2021, Morena)
- 5) Dr. Kirk Meighoo (Trinidad & Tobago); former independent Senator (2004, United National Congress)
- 6) Dr. Rodolfo Ondarza (Mexico); former Representative, Mexico City Legislative Assembly (2015-2018, PT)
- 7) Diane Sare (U.S.); candidate for the U.S. Senate from New York (2022, independent/LaRouche)

ADDITIONAL SIGNERS:

Bolivia

- 8) Gen. Edwin de la Fuente Jeria; former Commander in Chief of the Armed Forces of Bolivia (2012-2013)

Colombia

- 9) Jennifer Pedraza Sandoval; Congresswoman
- 10) Luís Eduardo Peláez; state representative, Antioquia
- 11) Leónidas Gómez Gómez; state representative, Santander
- 12) Jorge Gómez Gallego; former Congressman
- 13) Diógenes Orjuela García; former Secretary General, CUT trade union confederation
- 14) Manuel Sarmiento Arguello; city councilman, Bogotá

Czech Republic

- 15) Vincenzo Romanello (Czech Republic/Italy); Ph.D., Senior Nuclear Researcher and Project Manager, National Radiation Protection Institute (SURO)

Denmark

Tom Gillesberg, formand, Schiller Instituttet, Folketingskandidat udenfor partierne i Københavns Storkreds

Dominican Republic

- 16) Ramón Emilio Concepción; former presidential precandidate (2020)

Italy

- 17) Sergio Tancredi; former member of the Sicilian Parliament (2017-2022)
- 18) Antonio Ingroia; former anti-mafia judge in Sicily; candidate for Prime Minister (2013)
- 19) Alessia Ruggeri; trade unionist, Comitato per la Repubblica

Mexico

- 20) Benjamín Robles Montoya; Congressman (2018-); former Senator (2012-2018)
- 21) Elpidio Tovar de la Cruz; former Congressman (2003-2006)

- 22) Claudia Yáñez Centeno; former Congresswoman (2014-2017)
- 23) Alberto Vizcarra Osuna; former Sonora state representative (1988-1991)
- 24) Dr. Sergio Pablo Mariscal Alvarado; former Mayor, Ciudad Obregón (2018-2021); engineering professor, Sonora Technological Institute
- 25) Emeterio Ochoa Bazúa; former Sonora state representative (2015-2021)
- 26) Antonio Valdez Villanueva; former Sonora state representative (2009-2012); Under- secretary General of the Mexican Labor Confederation (CTM) in Sonora.

Netherlands

- 27) Dr. A. J. (Guus) Berkhout; Professor-Emeritus Geophysics, Technical Univ. of Delft; President of CLINTEL

United States

- 28) Richard Black; former Virginia state Senator (2012-2020), former member Virginia House of Delegates (1998-2006)
- 29) Graham Fuller; former U.S. diplomat, CIA official, and Islamic scholar
- 30) Dr. George Koo; International business advisor, retired
- 31) Dr. Mohammad A. Toor; Chairman of the Board of Trustees, Pakistani American Congress
- 32) Bradley Blankenship; Journalist
- 33) Bob Van Hee; Commissioner, Redwood County, Minnesota

Venezuela

- 34) Román Rojas Cabot; former Venezuelan ambassador to the European Community, Brussels
- 35) Emil Guevara Muñoz; former member of the Latin American Parliament (2006-2011)

Yemen

36) Dr. Fouad al Ghaffari; Advisor to the Prime Minister for BRICS Countries Affairs; President of Yemeni ALBRICS Youth Parliament

Videokonference – Noösfærens fysiske økonomi: Genoplivning af Vladimir Vernadskijs arv. Lørdag den 12. november kl. 16 eller senere

Panel 2: kl. 20 eller senere

Den 1. november, 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttet er vært for en konference om Noösfærens fysiske økonomi: Genoplivning af Vladimir Vernadskijs arv, den 12. november fra kl. 10.00 til 17.00 dansk tid.

I denne tidsalder med omfattende politisk tumult, med uenighed om den positive rolle, som menneskelig teknologisk udvikling udgør, og den voksende fare for militær konflikt mellem atomare magter, hvad enten den måtte skyldes planlægning eller fejlberregning, er det nødvendigt at undersøge og studere den store sovjetiske, russisk-ukrainske videnskabsmand Vladimir Vernadskijs (1863-1945) revolutionære idéer. Dette gælder især Vernadskijs begreb om noösfæren, den fysisk-økonomiske sfære, hvorigennem den

menneskelige videnskabelige tænkning udgør den dominerende kraft i vort univers.

I en tid med opfordringer til at opdele verden i ideologiske grupper kræver begrebet noösfære et nyt paradigme, som bringer menneskeheden tættere sammen og ikke længere fra hinanden.

Det centrale i noösfæren er at opretholde et grundlæggende engagement i videnskabens fremskridt, dvs. at realisere de grundlæggende gennembrud i den videnskabelige tænkning, som, når de tillempes den produktive proces, øger menneskets indflydelse i biosfæren. Mens Vernadskijs primære videnskabelige bidrag var hans opdagelse af "levende materies" kraftfulde funktion med hensyn til at omdanne og forbedre selve naturen af det underliggende inaktive univers gennem "atomernes migration", indså han også, at mennesket gennem udviklingen af sin videnskabelige tænkning udøvede en lignende effekt på at omdanne og forbedre biosfærens virke.

Mod slutningen af Vernadskijs liv, da Anden Verdenskrig nærmede sig sin afslutning, insisterede han på, at det var presserende for landene at forene deres kræfter og arbejde sammen for at realisere menneskehedens fælles mål, et engagement, som han delte med Sovjetunionens allierede i krigen, den amerikanske Franklin Delano Roosevelt.

Dette symposium har til formål at genoplive denne fremtrædende videnskabsmands navn, idéer, arv og mission. Vi har samlet kendte videnskabsmænd fra hele verden for at diskutere de grundlæggende videnskabelige fremskridt, der er opnået eller snart vil blive gennemført inden for deres respektive aktivitetsområder, hvoraf mange også var Vernadskijs forskningsområder. Om eftermiddagen vil vi drøfte nogle af de fysiske ingeniørprojekter, der pågår i forskellige dele af verden, med henblik på at forbedre menneskehedens vilkår – at udvikle noösfæren.

- Det første panel, der finder sted fra kl. 10 til 13, har titlen: “Vernadskijs revolution inden for videnskab og tænkning”.
- Det andet panel, der finder sted fra kl. 14.00 til 17.00, omhandler “Fysisk økonomi: Udvikling af noösfæren”.

Vladimir Vernadskij skabte, ved at udvikle begrebet noösfæren, i det væsentlige en unik tilgang til fysisk økonomi, som påfaldende ligner LaRouches metode for fysisk økonomi, der anvender kemi og graderne af fysisk output og input i produktionen som fornødne indikatorer, snarere end den uspecifikke monetaristiske tilgang. Udviklingen og opdagelsen af nye ressourcer og nye metoder til at udnytte og fordele ressourcerne for effektivt at øge en økonomis produktive ydelse udgør en hjørnesteen i denne tilgang. Vandforvaltning og udvikling af energi- og transportkorridorer er ligeledes af afgørende betydning. Talerne i dette panel vil drøfte effektive forslag på disse områder og diskutere nye opdagelser om selve vandets natur og dets forhold til biosfæren og noöfæren samt de bredere spørgsmål om klimaet i forbindelse med solsystemet og galaksen.

Et websted og yderligere oplysninger vil snart blive offentliggjort.

Schiller **Instituttets**
formand **Tom** **Gillesberg**

stiller op til valg udenfor partierne i Københavns storkreds

Her er Toms 2 min. valgvideo.

Se de otte andre kampagne 2022 videoer og skriftlige materiale på www.sive.dk

**Videoerne og talerlisten
(Se de andre videoer her):
Schiller Instituttets
videokonference i anledning
af
100 år efter Lyndon
LaRouches fødsel:
d. 10-11. september kl.
16.00 dansk tid eller**

senere.

Inspiration til menneskeheden for at overleve den største krise i verdenshistorien

Panel II:

Panel III:

Panel IV:

,

Lørdag d. 10. september KL. 16 eller senere

Panel I

Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien

Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil følge efter hovedtalen af Helga Zepp LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil danne rammen om diskussionen.

Music

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

1. **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Founder, The Schiller Institute

Tributes to Lyndon LaRouche on the Occasion of His 100th Birthday:

* **Jozef Mikloško** (Slovak Republic), former Vice Premier, Czechoslovakia

- **Ding Yifan** (China), Deputy Director, Research

Institute of World Development, China Development
Research Center

Other Remarks:

1. **Prof. Georgy Toloraya** (Russian Federation), Deputy Chairman of the Board, Russian National Committee on BRICS Research: “How We Managed to Bring the World to the Edge”
2. **Dr. Clifford Kiracofe** (U.S.), Former Senior Staff Member, U.S. Senate Committee on Foreign Relations; President, Washington Institute for Peace and Development: “America Alone in a Changing World?”
3. **Ray McGovern** (U.S.), former Senior Analyst, U.S. Central intelligence Agency (CIA); Founding Member, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)

Question and Answer Session

Panel II

Værn om retten til at tænke! Sig fra over for sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandhed

Adskillige prominente personer, der er omfattet af en ukrainsk sortliste, deltager i paneldiskussionen. Hvis denne offensiv ikke stoppes, kunne det betyder det nuklear tilintetgørelse.

Music

Moderator: Harley Schlanger, The Schiller Institute

- **Diane Sare** (U.S.), Candidate for United States Senate, 2022 (N.Y.), LaRouche Party: Keynote Address: “The Best of All Possible Worlds”
- **Gretchen Small** (U.S.), Executive Intelligence Review: “Shut Down Ukraine’s Center for Countering Disinformation, Global NATO’s Thought Police!”
- **Col. Richard H. Black** (ret.) (U.S.), former head of

the U.S. Army's Criminal Law Division at the Pentagon, former Virginia State Senator: "Forbid Unlawful Efforts to Silence American Citizens"

- **George Koo**, Retired Business Consultant; Chairman, Burlingame Foundation: "America Must End Funding a Hit List"
- **James Jatras** (U.S.), former diplomat, former Advisor, U.S. Senate Republican Leadership: "Schiller Institute: Lightning Rod to Meet Perilous Times" (3 min.)
- **David T. Pyne** (U.S.), Deputy Director of National Operations for the EMP Task Force on National and Homeland Security: "How Is Promoting a Realistic Peace Plan a 'War Crime'?"
- **Igor Lopatonok** (U.S.), Director and Author of documentary *Ukraine on Fire*: "Shut Down the Nazi Kill List: It Is Not Just in Ukraine"
- **Bradley Blankenship** (U.S.), "A Young U.S. Journalist's View of America's Criminal War Policy and the Attempt to Silence Me"

Question and Answer Session

Søndag d. 11. september KL. 16 eller senere

Panel III

Præsentation af LaRouche-biblioteket: LaRouche i dialog med verdens nationer

Aldrig tidligere viste videooptagelser vil blive offentliggjort på dette panel, som vil fremme en intens og absolut nødvendig dialog om menneskehedens universelle natur og LaRouches unikke indsigt i den rolle, som individers og nationers suveræne kreativitet spiller for menneskets varige overlevelse.

Music

Moderator: Dennis Small, Advisory Committee, LaRouche Legacy Foundation

- **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation: Keynote Address
- **Lyndon LaRouche Video Presentation:** “LaRouche in Dialogue with the Nations of the World”
- **John Sigerson** (U.S.), Advisory Committee, LaRouche Legacy Foundation: “A Tour of the Digital LaRouche Library”
- **Gretchen Small** (U.S.), President, LaRouche Legacy Foundation: “Upcoming: Vol. II of the Collected Works of Lyndon LaRouche”

Question and Answer Session

Panel IV

Optimismens kunst: At anvende det klassiske princip til at ændre verden

En diskussion om sandhed og skønhed i kunst og videnskab og disses roller i den strategiske kamp for at besejre det onde oligarkiske system, som i kraft af sin undertrykkelse af den menneskelige kreative ånd fortaber sig selv. En voksende international LaRouche-ungdomsbevægelse er vitterligt den centrale kraft til at ændre fortabelsens kurs.

Music

Moderator: Jason Ross, The LaRouche Organization

- **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute: Keynote Address: “Leibniz and America: The Best of All Possible Revolutions”
- **Megan Dobrodt** (U.S.), U.S. President, The Schiller Institute: “LaRouche’s Principle of the Human Mind: Kepler and Our Harmonic Universe”

- **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarité et Progrès, former Presidential Candidate: "Optimism to Recover from our Mortal Illness"
- **Anastasia Battle** (U.S.), Editor, *Leonore* magazine

Question and Answer Session

Baggrund:

I dag gennemlever vi alle det farligste øjeblik i hele den kendte historie. Atomkrig, sult og hungersnød uden fortilfælde såvel som den hurtige overførsel af nye typer af sygdomme, foregår alle på én gang, tilskyndet af den malthusianske politik fra en vanvittig fraktion af den transatlantiske elite. De iværksætter krig efter krig, kup efter kup, hvilket, uanset hvor meget de benægter det, kan føre til milliarder af menneskers død gennem et termonukleart blodbad, måske allerede på kort sigt.

De selvtilfredse, konsuler fra den anglofile sfære, som betegner udformningen af deres "unipolære globale" diktatur for "demokratiets march", hævder deres ret til at invadere en hvilken som helst nation "for at redde planeten", men hyler i protest, når Rusland efter den voldelige omstyrtelse af det valgte statsoverhoved i Ukraine i 2014, en otteårig krig og tilsidesættelsen af de FN-støttede Minsk-aftaler, iværksætter militære aktioner. Ikke alene er relationerne mellem Rusland og USA/NATO på et historisk lavpunkt, men provokationerne i forhold til Kina ligger ikke langt bagefter. Det afrikanske kontinent og nationer i Asien og Sydamerika får besked på at vælge mellem den udspekulerede konstruktion "USA/NATO vs. Rusland/Kina", men er det ikke i virkeligheden den gamle kolonialisme i nye klæder med etiketter som "klimasikkerhed", "autokratier vs. demokratier" osv.

Dette perspektiv må forkastes til fordel for etableringen af en ny, inkluderende global sikkerheds- og

udviklingsarkitektur med en avanceret global sundhedsplatform, herunder fødevarer, vand og andre sundhedsmæssige nødvendigheder, som det umiddelbare samarbejdsområde mellem nationerne. I stedet for samarbejde, får nationer i dag at vide, at de skal indtage et moralsk standpunkt i konflikter, som de ikke har iværksat, som de ikke har givet deres samtykke til, og som de ikke er i stand til at forklare deres egne befolkninger. Det koster sædvanligvis liv og formuer og er ikke til gavn for nogen. Men verden har bevæget sig videre fra den unipolære dominans i 1990. Hundrede og halvtreds nationer har begivet sig på en helt anden vej, undertiden omtalt som Bælte- og Vej-Initiativet, i virkeligheden en ny proces med en helt anden orientering med det formål at etablere en harmoni af interesser – økonomiske, videnskabelige og kulturelle – og ikke et diktatur af “demokratier”.

Verden er først nu, hundrede år efter hans fødsel, ved at erkende, hvor avancerede Lyndon LaRouches økonomiske idéer og prognoser har været i løbet af de forgangne mere end halvtreds år. Fra den 15. august 1971, hvor den amerikanske dollar blev afkoblet fra guldstandard, til LaRouches økonomiske rapport fra juni 2014, der præsenterer “Fire nye Love” til at redde USA og verdensøkonomien, formulerede Lyndon LaRouche løsninger for hver fase af de seneste årtiers kriser. Formålet med denne konference er at drøfte og foreslå løsninger, baseret på LaRouches principper for fysisk økonomi, som stadig, selv på dette sene tidspunkt, kan redde menneskeheden fra det, der kunne synes at være, men ikke behøver at være, vejen til selvdestruktion, sågar selvudslettelse.

Tilmelding her for at modtage opdateringer, talerlisten og linkene direkte til din e-mail.

Det ville også kunne ses på denne side.

Læs også:

**Hundredårsdagen for Lyndon LaRouches
fødselsdag:**

**Lyndon LaRouches idéer vil forme menneskeheden
fremtid.**

af Helga Zepp-LaRouche

**Se alle fire paneler her:
Schiller Instituttets
internationale konference
den 18.-19. juni 2022 kl.
15 eller senere:
Der kan ikke være fred uden
en konkursbehandling
af det døende
transatlantiske
finanssystem.**

Ovenover: PANEL 1, En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?(lørdag den 18. juni, kl. 15 dansk tid)

Panel 2: ØKONOMI: Løbsk inflation eller Glass-Steagall bankopdeling? (lørdag den 18. juni, kl. 19):

PANEL 3, Videnskabelige principper for varigt økonomisk fremskridt (søndag den 19. juni, kl. 15)

PANEL 4, Klassisk kultur og en dialog mellem civilisationer (søndag den 19. juni, kl. 19)

Dato: Lørdag-søndag den 18.-19. juni 2022 eller senere

Tid: kl. 15.00 dansk tid. Kan også ses senere.

Online via YouTube

Gratis adgang

Seminaret vil blive afholdt på engelsk.

Program. De seneste tilføjelse er på engelsk.

PANEL 1, En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?(lørdag den 18. juni, kl. 15 dansk tid)

- Helga Zepp-LaRouche (Tyskland); grundlægger af Schiller Instituttet: Hovedtaler. "Let's Win Mission Impossible or Find Another Planet!"
- Andrej Kortunov (Rusland); generaldirektør for Rådet for internationale Forhold i Rusland, Russian

International Affairs Council (RIAC): "Rusland og alle nationers uadskillelige sikkerhed".

- Oberst Richard Black (pensioneret) (USA); tidligere chef for den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia: "USA fører verden til atomkrig".
- Dr. Wolfgang Bittner (Tyskland); forfatter af over 80 bøger; doktor i jura. "The West-East Conflict – An Orchestration"
- Sam Pitroda (USA/Indien); iværksætter og politisk rådgiver: "Indien og den fremvoksende nye verdensarkitektur".
- Jay Naidoo (Sydafrika); minister under præsident Nelson Mandela, Sydafrika: "Afrika, fremtidens kontinent".
- Dr. Clifford Kiracofe (USA); tidligere højtstående stabsmedlem af Senatets udvalg for udenrigsanliggender: "FDR og den amerikanske politik over for Rusland og Kina".

Spørgsmål og svar

PANEL 2, ØKONOMI: Løbsk inflation eller Glass-Steagall bankopdeling? (lørdag den 18. juni, kl. 19)

- Diane Sare (USA); uafhængig LaRouche-senatskandidat fra New York: "Vestens sammenbrud og det presserende behov for at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet".
- Daisuke Kotegawa (Japan); tidligere embedsmand i det japanske finansministerium og tidligere administrerende direktør i Den Internationale Valutafond i Japan: "Lad ikke denne verden blive ødelagt af beskidte spillere, der kalder sig bankfolk fra Wall St. og City of London".
- Dr. Uwe Behrens (Germany); Logistics Manager and Author, Berlin: "The Non-Rival Doctrine"

- Nino Galloni (Italien); økonom; tidligere generaldirektør for det italienske arbejdsministerium: "Gør Afrika selvforsynende igen".
- Geoff Young (USA); demokratisk kandidat til Kentuckys Kongres i det 6. distrikt: "Hvorfor USA skal tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet".
- Amb. Leonidas Chrysanthopoulos (Greece); former Ambassador to Poland, Canada and Armenia, former Secretary General of the Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC): "The Crisis in the Eastern Mediterranean and the Belt and Road Initiative"

Food Producers Roundtable (U.S.): Robert Baker (Virginia; Agriculture Liaison, Schiller Institute); Mike Callicrate (Colorado/Kansas; Ranch Foods Direct); Jon Baker (Iowa, cattleman, rural community banker); Wilbur, Ken and Kyle Kehrlí (Iowa; livestock, crops producers); Frank Endres (California), wheat, cattle; James Moore (Alaska); salmon troller leader; James Benham (Indiana); President of the Indiana Farmers Union; Board of National Farmers Union: "Science and Culture to End Famine—Principles of Agriculture Productivity"

Spørgsmål og svar

PANEL 3, Videnskabelige principper for varigt økonomisk fremskridt (søndag den 19. juni, kl. 15)

- Jason Ross (USA); sekretær og kasserer, LaRouche-organisationen; tidligere videnskabelig rådgiver for den afdøde Lyndon LaRouche: "Vernadskistisk tid – tid for menneskeheden."
- Francesco ("Franco") Battaglia (Italien); professor i fysisk kemi ved universitetet i Modena, Italien:

“Klima/energiovergang-svindelen”.

- Dr. Ed Calabrese(U.S.); Professor of Environmental Health Sciences, University of Mass. Amherst; Co-Editor, *Hormesis: A Revolution in Biology, Toxicology and Medicine*: “Lies About Radiation Exposed; Start a Nuclear Renaissance, Now!”

Prof. Sergei Pulinets (Russia); Principal Scientific Researcher of the Space Research Institute, Russian Academy of Sciences, Moscow: “International! Collaboration Required: Earthquakes Can Be Predicted; Rainfall Created – Lives Can Be Saved”

William C. Jones (U.S.); former *EIR* White House correspondent: “V. I. Vernadsky, Scientific Thought as a Geological Force”

Spørgsmål og svar

PANEL 4, Klassisk kultur og en dialog mellem civilisationer (søndag den 19. juni, kl. 19)

- Jacques Cheminade (Frankrig); formand, Solidarité & Progrès: Hovedtaler. “A Culture of Curiosity and Perseverance to Explore the Impossible”
- Felipe Maruf Quintas (Brasilien); professor i statskundskab, Fluminense Federal University, Rio de Janeiro; klummeskribent for “Monitor Mercantil”: “Brasiliens rolle i verdens fysiske økonomi”.
- Zaher Wahab (Afghanistan); tidligere rådgiver, Afghanistans minister for videregående uddannelser: “Dialogue, Not Clash, of Civilizations”
- Dr. George Koo(U.S.); retired business consultant specializing in U.S.-China Trade; Chairman, Burlingame Foundation: “U.S.-China Cultural Relations Are Critical to Prevent War”

Mike Robinson (U.K.), Editor, *The UK Column*: “The Dehumanizing Meta-Sphere”

Spørgsmål og svar

I 2022, 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødsel, er det på høje tid omsider at anerkende nøjagtigheden af den advarsel, han gennem årtier fremsatte: At fortsættelsen af den finansielle spekulation og plyndringspolitik fra City of London og Wall Streets frihandels- og flydende valutakurssystem, som blev etableret efter august 1971, ville uundgåeligt føre til krig – og meget sandsynligt til en atomkrig – kombineret med et drastisk sammenbrud af verdens fysiske økonomi og deraf følgende affolkning; millioner og endog milliarder af menneskers død på grund af hungersnød og pandemier.

Men det er også på tide at ty til de politiske løsninger, som foreskrevet af Lyndon LaRouche, med henblik på en vellykket konkursbehandling, en reorganisering af dette døende system, og erstatte det med en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på den samme filosofiske hjørnesteen i statskunst, som gav anledning til Den Westfalske Fred i 1648.

Med hensyn til faren for atomkrig, har talsmændene for det fallerede transatlantiske system været utvetydige i deres hensigt om at drive Rusland helt ud til kanten, i håbet om at få Rusland til at give op og underkaste sig det unipolære imperium. Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI), det britiske imperiums centrale tænketank for politisk planlægning siden dets grundlæggelse i 1831, erklærede åbent, at briterne var i færd med at »koge den russiske frø« og havde til hensigt at fremprovokere en missilkrise på Krim, for at tvinge Rusland til kapitulation.

Med hensyn til et fysisk økonomisk sammenbrud har den amerikanske centralbank, Federal Reserve, ført an i et verdensomspændende vanvid af kvantitative lempelser, som har udløst galoperende hyperinflation, der nu spreder sig

fra de 1,9 billioner dollars i ubetalelige derivater og andre finansielle aktiver, til producent- og dagligvaresektoren.

Som en følge heraf er der en drastisk og voksende mangel på fødevarer, energi og andre fornødenheder, som er afgørende for menneskers overlevelse. Op til 2 milliarder ud af de næsten 8 milliarder mennesker på denne planet risikerer i år at blive udsat for fødevareusikkerhed, hvilket, hvis det ikke omgående ændres, medfører sult og derefter hungersnød for op til en fjerdedel af hele menneskeheden. Mens sanktionerne mod Rusland og virkningerne af krigen i Ukraine har forværret krisen, især med hensyn til fødevarer og energiforsyning, ignorerer den opfattelse, at den økonomiske sammenbrudskrise er forårsaget af krigen, simpelthen virkeligheden. En afslutning af krigen vil ikke afhjælpe det systemiske sammenbrud af hele det vestlige finanssystem.

Der er næppe tvivl om, at der er et verdensomspændende oprør under opsejling mod disse økonomiske forhold og den dermed forbundne krigsfare. De fleste nationer i Afrika, Latinamerika og Asien har nægtet at gå med i den selvmorderiske sanktionspolitik mod Rusland, og selv EU er ved at blive splittet, ude af stand til at nå til enighed om et fælles synspunkt i denne sag.

En anden stærk indikation af de voksende dybe bekymringer over de farer, som menneskeheden står over for, er reaktionen på Schiller Instituttets interview den 26. april 2022 med oberst Richard Black, der advarer om nuværende krigsfare, og som den 31. maj var blevet set over 630.000 gange.

En løsning af Ukraine-krisen er nødvendig, men ikke nok til at skabe den fornødne globale nye renæssance. Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i diskussionen ved et arrangement i Schiller Instituttet den 26. maj:

»Selv hvis man får en forhandlingsløsning for Ukraine, hvilket jeg mener er absolut nødvendigt, vil vi ikke være ude af problemerne. Vi er stadig i en hyperinflationær kuldsejling af det finansielle system, som er det virkelige drivkraft bag krigsfaren, for det er det, der motiverer disse mennesker.

I stedet for at reformere og anerkende, at det neoliberale system er færdigt, foretrækker de at gå i krig.«

»Så længe man ikke tager fat på den underliggende årsag, som er finanssystemets kollaps, så vil en løsning ikke være mulig. Hvad jeg tidligere har udtalt med hensyn til den internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, er den eneste vej. Det rejser naturligvis det store spørgsmål: Er der noget håb om at få USA til at ændre kurs?« Kom med til den internationale konference hos Schiller Institutet den 18.-19. juni for at sikre, at det spørgsmål finder en positiv besvarelse, og at der opbygges en voksende international bevægelse for Lyndon LaRouches politiske løsninger på den globale krise.

Conference Agenda–Updated

Panel 1: A Decoupling of the Two Systems or a New Paradigm for Humanity? (Saturday, kl. 15 dansk tid)

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

1) **Helga Zepp-LaRouche** (Germany); Founder, Schiller Institute: Keynote Address: “Let’s Win Mission Impossible or Find Another Planet!” (30 min.)

2) **Andrey Kortunov** (Russia); Director General of the Russian International Affairs Council (RIAC): “Russia and the Indivisible Security of All Nations”

3) **Col. Richard Black (ret.)** (U.S.); former head of the U.S. Army's Criminal Law Division at the Pentagon; former Virginia State Senator: "The U.S. Is Leading the World to Nuclear War"

4) **Dr. Wolfgang Bittner** (Germany); Author of over 80 books; Doctor in Law: "The West-East Conflict – An Orchestration"

5) **Sam Pitroda** (U.S./India); Innovator, Entrepreneur and Policy-Maker: "India and The Emerging New World Architecture"

6) **Jay Naidoo** (South Africa); Cabinet Minister under President Nelson Mandela, South Africa: "Africa, the Continent of the Future"

7) **Dr. Clifford Kiracofe** (U.S.); Former Senior Staff Member, U.S. Senate Committee on Foreign Relations; President, Washington Institute for Peace and Development: "Diplomacy and Cooperation in a Time of Crisis"

Question and Answer Session

Panel 2: Runaway Inflation or Glass-Steagall?

(Saturday, kl. 19 dansk tid)

Moderator: Harley Schlanger, The Schiller Institute

1) **Diane Sare** (U.S.); LaRouche independent candidate for U.S. Senator from New York: "The Collapse of the West and the Urgent Need to Join the Belt and Road Initiative"

2) **Daisuke Kotegawa** (Japan); Former Japanese Finance Ministry official, and Executive Director for Japan at the International Monetary Fund: "Don't Let This World Be Destroyed by Filthy Gamblers Who Call Themselves Wall St. and City of London Bankers"

3) **Dr. Uwe Behrens** (Germany); Logistics Manager and Author, Berlin: "The Non-Rival Doctrine"

4) **Nino Galloni** (Italy); Economist, Former Director General of the Italian Labor Ministry: “Make Africa Self-Sufficient Again

5) **Geoff Young** (U.S.); Democratic Party nominee for U.S. Congress from Kentucky, CD 6: “What Must Change in Washington Before the U.S. Can Join the Belt and Road Initiative”

6) **Amb. Leonidas Chrysanthopoulos** (Greece); former Ambassador to Poland, Canada and Armenia, former Secretary General of the Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC): “The Crisis in the Eastern Mediterranean and the Belt and Road Initiative”

7) **Food Producers Roundtable** (U.S.): **Robert Baker** (Virginia; Agriculture Liaison, Schiller Institute); **Mike Callicrate** (Colorado/Kansas; Ranch Foods Direct); **Jon Baker** (Iowa, cattleman, rural community banker); **Wilbur, Ken and Kyle Kehrli** (Iowa; livestock, crops producers); **Frank Endres** (California), wheat, cattle; **James Moore** (Alaska); salmon troller leader; **James Benham** (Indiana); President of the Indiana Farmers Union; Board of National Farmers Union: “Science and Culture to End Famine—Principles of Agriculture Productivity”

Question and Answer Session

Panel 3: Principles of Science for Durable Economic Progress (Sunday, kl. 15 dansk tid)

Moderator: Stephan Ossenkopp

1) **Jason Ross** (U.S.); Secretary-Treasurer, The LaRouche Organization; Science Adviser to Lyndon LaRouche: “Vernadskian Time – Time for Humanity”

2) **Francesco Battaglia** (Italy); Professor of Physical

Chemistry at the University of Modena, Italy: “The Fraud of Climate/Energy Transition”

3) **Dr. Ed Calabrese** (U.S.); Professor of Environmental Health Sciences, University of Mass. Amherst; Co-Editor, *Hormesis: A Revolution in Biology, Toxicology and Medicine*: “Real Science Disproves the Linear Non-Threshold (LNT) Radiation Myth”

4) **Prof. Sergei Pulinets** (Russia); Principal Scientific Researcher of the Space Research Institute, Russian Academy of Sciences, Moscow: “A Vernadskian Approach to Earthquake Forecasting”

5) **William C. Jones** (U.S.); former *EIR* White House correspondent: “V. I. Vernadsky, Scientific Thought as a Geological Force”

Question and Answer Session

Panel 4: Classical Culture and the Dialogue of Civilizations (Sunday, kl. 19 dansk tid)

1) **Jacques Cheminade** (France); President Solidarité & Progrès: Keynote Address: “A Culture of Curiosity and Perseverance to Explore the Impossible”

2) **Felipe Maruf Quintas** (Brazil); Professor of Political Science, Fluminense Federal University, Rio de Janeiro; columnist for “*Monitor Mercantil*”: “The Role of Brazil in the Dialogue of Civilizations and in the World’s Physical Economy”

3) **Dr. Zaher Wahab** (Afghanistan); Dr. Zaher Wahab, Emeritus Professor of Education, Former advisor to Afghan Ministry of Higher Education, Taught at American University of Afghanistan (AUAF), 2013-2020: “Dialogue, Not Clash, of Civilizations”

4) **Dr. George Koo** (U.S.); retired business consultant specializing in U.S.-China Trade; Chairman, Burlingame Foundation: "U.S.-China Cultural Relations Are Critical to Prevent War"

5) **Mike Robinson** (U.K.), Editor, *The UK Column*: "The Dehumanizing Meta-Sphere"

Question and Answer Session

100 sekunder til midnat på dommedags-uret.

Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!

"En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes."

Schiller Instituttets internationale online-konference.

Lørdag den 19. februar

Panel 1 inkluderer Jens Jørgen Nielsens tale.

Se også Panel 2 med Helga Zepp-LaRouches hovedtale:

Videokonferencen kan her ses på denne side og her på den internationale Schiller Instituts hjemmeside.

Talerlisten inkluderer Jens Jørgen Nielsen fra Danmark.

Den nuværende strategiske krise mellem USA og Rusland med dens potentielle termonukleare undergang, er en trussel mod hele menneskeheden. Der skal etableres en ny sikkerhedsarkitektur, som garanterer retten til sikkerhed og økonomisk og kulturel udvikling for alle nationer.

Vi må tilbageføre dommedags-uret, ved at se på årsagerne til krig:

- Den ødelæggende, hyperinflationære eksplosion af det transatlantiske, neoliberale finanssystem
- De angloamerikanske elitors dødbringende fantasi om, at de for evigt kan påtvinge verden deres "regelbaserede orden" [i modsætning til en "lovbaserede orden".]

Schiller Instituttet afholder denne hårdt tiltrængte dialog, for at drøfte årsagerne til den store globale krise og finde løsningerne på disse.

Panel 1; kl. 16 dansk tid:

Hvem og hvad er drivkraften bag fremdriften mod en verdenskrig? Hvor tæt er vi på?

Talerlisten på engelsk:

Moderator: Dennis Speed (US), The Schiller Institute

Keynote: Harley Schlanger (US), The Schiller Institute: "What Happens After D-Day? Will Russia Invade Ukraine?"

Natalia Vitrenko (Ukraine), Chairwoman, Progressive Socialist Party of Ukraine (PSPU): "Ukraine's Role in

Present World Affairs”

Graham Fuller (US), 25-year career as a CIA operations officer, author: “The Validity of the Concept of Spheres of Influence”

Col. (ret). Alain Corvez (France), International Consultant, former Counselor for the French Defense and Interior Ministries, “Evaluation of the Strategic Situation; a French Perspective”

Jens Jorgen Nielsen (Denmark), former Moscow correspondent for the Danish daily *Politiken*; author; Director, Russian-Danish Dialogue and assistant professor, communication and cultural differences. Niels Brock Business School. “Why We Need a New Security Architecture.”

James Jatras (US), diplomat, former advisor to U.S. Senate Republican leadership: “The Evolution of NATO in the Post-Soviet Period”

Q&A Session

Panel 2: kl. 20 dansk tid:

Udformning af en ny strategisk arkitektur: Den russisk-kinesiske fælles aftale af 6. februar, og det økonomiske udviklingsperspektiv for Schiller Institutets forslag om Verdenslandbroen.

Moderator: Dennis Small (US), Ibero-American Director, *Executive Intelligence Review*

Keynote: Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder and chairwoman of The Schiller Institute: “Long-Term Survival: A New International Security Architecture”

Shakeel Ahmad Ramay (Pakistan), Political Economist: “Imran Khan’s Proposal for Pakistan To Mediate the U.S. and China”

Alejandro Yaya (Argentina), Civil Institute of Space Technology: “Argentina Joins the Belt and Road Initiative”

Dr. Carlos Gallardo (Peru), President, Christian Democratic

Party of Peru: "Development Is the Name of Peace in South America"

Tony Magliano (US), Internationally syndicated Catholic social justice and peace columnist. "War Is Not Inevitable! We Have a Moral Obligation To Save Afghans from Starving! The Need To Create a New, Human-Centered Paradigm"

Q&A Session

Den opringelige invitation:

Schiller Instituttet afholder en international online-konference med to paneler lørdag den 19. februar, for at stadfæste denne særdeles fornuftige erklæring fra de fem atomvåbenmagter og permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som de bekræftede i en fælles erklæring den 3. januar i år. Konferencen vil også fremlægge en {løsning} på den nuværende krise: etableringen af en ny sikkerhedsarkitektur, der garanterer alle nationer retten til sikkerhed og til økonomisk og kulturel udvikling. For at gøre dette er det bydende nødvendigt med en dialog om årsagerne til og løsningerne på den nuværende krise.

I den sidste uge af januar afholdt USA's strategiske kommando øvelsen Global Lightning for at teste de amerikanske atomstyrkers beredskab som led i en atomkrigsplan, der har været i kraft siden 2019, og som er baseret på den antagelse, at USA og NATO ville være i stand til at overleve et atomart, første angreb fra Rusland eller Kina, for derefter at gøre gengæld, at absorbere yderligere angreb, at gøre gengæld igen osv. i en vedvarende militær konfrontation.

Præsident Putin havde i 2018 bekendtgjort Ruslands nye atomvåbensystemer, herunder det hypersoniske missil Avangard, det hypersoniske krydsermissil Kinzhal, atomdrevne krydsermissiler, hurtige undervandsdroner og

laservåben. Dette var et enormt chok for det vestlige militære etablissement.

Men præsident Putin reagerede på farverevolutionerne fra 2004-2014 og de såkaldte "humanitære" krige rettet mod alle regeringer, som var uvillige til at lade deres egne nationer blive udplyndret. De 5 milliarder dollars, der blev brugt på NGO'ere alene i Ukraine, er velkendt, hvilket i sidste ende blev til det nazistiske Maidan-kup i februar 2014, lige uden for Ruslands dørtrin.

Den 17. december 2021 fremlagde Putin to udkast til traktater til USA og NATO, hvor han insisterede på, at der ikke måtte ske nogen yderligere udvidelse af NATO mod øst (især ind i Ukraine), og at der ikke skulle stationeres offensive våbensystemer ved Ruslands grænser. I betragtning af den manglende seriøse reaktion indtil videre, har Putin bebudet "militær-tekniske foranstaltninger" i tilfælde af en endelig afvisning.

En amerikansk ekspert har beskrevet, at han formoder, at Ruslands "militær-tekniske foranstaltninger" kan omfatte opstilling af hypersoniske Zircon-krydsermissiler med atomvåben, der affyres fra havet ud for Washington D.C., som russiske eksperter tidligere har udtalt kunne ødelægge den amerikanske hovedstad så hurtigt, at præsidenten ikke ville have tid til at gå om bord på Air Force One for at undslippe.

Flere og flere mennesker vågner op til den kendsgerning, at der kun er de berømte hundrede sekunder før midnat tilbage på dommedags-uret.

For at standse uret må årsagerne til krig tages op til behandling: 1) Det transatlantiske neoliberale finanssystems hyperinflationære slutfase; og 2) det finansielle etablissements dødbringende fantasi i City of London, Wall Street og Silicon Valley om, at de kan gennemtvinge deres "regelbaserede orden" i en unipolær

verden i al evighed.

De grundlæggende årsager går tilbage til skiftet i august 1971, der blev profetisk erkendt af Lyndon LaRouche, da Nixon effektivt afsluttede Bretton Woods-systemet ved at afskaffe de faste valutakurser og dermed banede vejen for spekulativ profitmaksimering. Dette forårsagede det stigende skift væk fra investeringer i den produktive, fysiske økonomi og hen imod spekulation i stadig mere eksotiske, derivat-baserede finansielle produkter, og nu "flyttes trillioner" til den grønne New Deal.

Set fra et fysisk økonomisk perspektiv, repræsenterer denne politik for at drive investeringer ind i industrier med den lavest mulige energi-gennemstrømningstæthed, i sidste ende en omfattende ødelæggelse af kapital, ligesom investeringer i den militære produktion af våbensystemer.

Alt for mange mennesker er forvirrede omkring finansielle værdier, som adskiller sig fra reel værdiskabelse. De har købt den illusion, at børsnoterede selskabers aktie værdier siger noget om økonomiens produktivitet – hvilket de ikke gør.

Nogle mere fornuftige røster har talt til fordel for en ny paneuropæisk sikkerhedsarkitektur, der omfatter Rusland og Ukraine, i en ny Helsinki-aftale. Men i betragtning af den komplekse verdenssituation, truslen mod verdensfreden, der berører alle stater, og det faktum at enhvers sikkerhed er indiskutabel, er det nødvendigt at gå videre end Helsinki og skabe en international sikkerhedsarkitektur, der omfatter sikkerhedsinteresserne for samtlige lande på jorden.

Et sådant forslag er netop uddybet i en artikel, som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, for nylig har offentliggjort: "100 sekunder til midnat på dommedags-uret": Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!" Denne arkitektur skal være baseret

på principperne fra den Westfalske Fred; dvs. den må garantere alle staters interesser og frem for alt deres ret til økonomisk og kulturel udvikling. Bevarelsen af verdensfreden kræver en total og definitiv afstandtagen fra malthusiansk politik, og kræver universel adgang for alle nationer til de videnskabelige og teknologiske fremskridt, der er opnået. Denne nye orden – som er en forudsætning for menneskehedens overlevelse – fordrer et nyt paradigme af tænkning, der må bygge på de bedste klassiske traditioner fra alle kulturer på det højeste humanistiske niveau.

Hvem kan benægte, at vi er et udeleligt skæbnefællesskab?

Vi har et valg: Enten lader vi uret tikke videre, indtil det sidste af de hundrede sekunder er gået, og så vil der ikke være nogen tilbage til at kommentere resultatet, eller også kan vi ihukomme, at vi er den eneste kendte kreative art i universet, og sammen skabe vores fælles fremtid.

**Den humanitære krise i
Afghanistan: På vej til en
langsigtet løsning:
Fælles videokonference:
Rådet for internationale
anliggender i Rusland og**

Schiller Instituttet, torsdag den 10. februar kl. 14

Det russiske råd for internationale Anliggender (RIAC) og Schiller Instituttet (SI) indkalder til et seminar, torsdag den 10. februar, 2022, kl. 14 dansk tid om emnet:

Blandt de emner, der vil blive drøftet af et panel af seks talere, vil være:

Hvad er årsagerne til den humanitære krise i Afghanistan?

Hvad er de geopolitiske konsekvenser af en nødlidende stat i Afghanistan?

Hvad skal der til for at vende den umiddelbare risiko for omfattende hungersnød og flygtningeproblemer?

En langsigtet løsning på den humanitære krise: de globale magters rolle.

Indlednings- og afslutningserklæringer vil blive præsenteret af Dr. Andrej Kortunov, generaldirektør for RIAC, og Helga Zepp-LaRouche, (international) formand for SI.

Andre talere vil være:

Ivan Safranchuk, direktør fra Center for Eurasiske Studier ved MGIMO-universitetet

Temur Umarov, forsker ved Carnegie Moscow Center

Jim Jatras, amerikansk diplomat, tidligere rådgiver for det republikanske parti i det amerikanske senat

Graham Fuller, 25 års karriere som operativ CIA-officer, forfatter

Seminaret varer to timer og vil være tilgængeligt på Schiller Instituttets websted.

Der er også en Schiller Institut videokonference lørdag den 19. februar med titlen:

100 sekunder til midnat på Dommedags-uret – Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!

“En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes.”

EIR udspørger den danske statsminister, udenrigsminister og forsvarsminister om Ukraine-Rusland på TV2

KØBENHAVN, 31. januar (EIRNS)- I dag, to dage efter at den danske statsminister Mette Frederiksen sagde, at hun ville overveje at sende våben til Ukraine, blev der indkaldt til et pressemøde på Marienborg med statsministeren, udenrigsminister Jeppe Kofod og forsvarsminister Trine Bramsen for at lancere regeringens nye Udenrigs- og Forsvarspolitiske Strategi. EIR havde mulighed for at stille et spørgsmål. Første del af pressekonferencen blev transmitteret direkte på TV2 News, og anden del, der startede med EIR's spørgsmål, blev transmitteret direkte på TV2 Play.

Danmark er midt i beslutningen om, hvorvidt man vil følge den britiske eskaleringspolitik eller afvise den, som flere

og flere europæiske lande gør. For to dage siden udtalte statsminister Mette Frederiksen til Jyllands-Posten: »Jeg vil ikke udelukke (at sende militært isenkram til Ukraine, red.), og jeg har ingen principiel modstand mod, at vi gør det. Situationen omkring Ukraine udgør nu en alvorlig trussel mod Europa, og der er en reel risiko for en væbnet konflikt på europæisk jord. Skulle situationen i Ukraine eskalere yderligere, vil Rusland også blive mødt med sanktioner af »en hidtil ukendt dimension«.« Dette var også budskabet på pressekonferencen.

Inden EIR's spørgsmål blev ministrene spurgt, om Danmark ville sende våben og endda tropper til Ukraine. Indtil videre har Ukraines forsvarsminister bedt om dansk støtte til at håndtere cyberangreb, sagde Forsvarsministeren.

Her er Statsministerens udveksling med EIR-journalist Michelle Rasmussen:

EIR: Det er Michelle Rasmussen, Executive Intelligence Review.

I forgårs sagde Ukraines forsvarsminister Reznikov, at situationen langs grænsen til Rusland er den samme, som for et år siden. At der er ingen aktioner eller fænomener af betydning. Præsident Zelensky sagde, at USA bør holde op med at sige, at krig er umiddelbart forstående – at man ikke skal skabe panik.

Hvis Danmark sender våben til Ukraine, en politik, som er ført an af Storbritannien lige nu, vil det bare optrappe krisen, så vel som, hvis man indførte endnu hårdere sanktioner, som også vil ramme Europa, eller USA's krigsspil, som Global Lightning [øvelse afholdt af USA's strategiske kommando -red.], om hvordan man fortsætter en atomkrig efter et førsteslagsangreb?

Er det ikke bedre, at have alvorlige forhandlinger med Rusland angående et muligt NATO-medlemskab for Ukraine, offensive våben langs grænsen, og at forhandle om en ny

sikkerhedsarkitektur, som inkluderer Rusland, som vi burde have gjort i 1991?

Mette Frederiksen: At vi skulle have givet Rusland indflydelse på den europæiske infrastruktur i 1991?

EIR: At efter Sovjetunionens opløsning var der lagt op til –

Mette Frederiksen: Det er helt klart, at det er kun Europa og europæere der bestemmer, hvordan vores infrastruktur skal se ud. Vi ønsker selvfølgelig at have en dialog med Rusland. Det har vi. Det har vi i NATO-sporet. Det har vi mellem Europa og Rusland. Og det ønsker vi at have fremadrettet. Vi har hele vejen igennem det her appelleret til Rusland om at vælge en diplomatisk løsning, og går dialogens vej.

Det vi samtidig siger er, hvis Rusland vælger at angribe Ukraine, så svarer vi selvfølgelig igen.

Men lad mig gentage. Hvordan Europæere vælger at indrette sig, det er et anlæggende for Europa, ikke for nogen som helst andre.

Jyllands-Posten.

EIR: Undskyld. Udenrigsministeren vil sige noget.

Mette Frederiksen: Vi skal have flere spørgsmål. Jyllands-Posten, værsgo.

Stop mordet på Afghanistan
Schiller Instituttets

online-seminar

**Mandag den 17. januar 2022
(Martin Luther King-Dag i
USA)**

kl. 17 dansk tid

“Uretfærdighed hvor som helst er en trussel mod retfærdighed når som helst.”

– Martin Luther King

Tilmeld dig her for at få et direkte link: [Konference](#), 17. januar 2022

Eller se programmet på denne side på vores danske hjemmeside.

Når året 2022 begynder, lad os så i hele verden vende vores tanker, ikke kun mod Dr. Martin Luther King Jr., men mod hans mission: Etableringen af et “elsket fællesskab” af hele menneskeheden. Vi må indse, at den største sygdom, der truer menneskeheden, er “fordærvet ligegyldighed”, hvilket viser sig mest spektakulært i den bevidste udsultning lige nu af millioner af mennesker i Afghanistan “i menneskerettighedernes navn”. Hvis man lader en sådan uretfærdighed ske for andre, vil den samme uretfærdighed før eller senere ske for en selv.

19 mennesker er netop omkommet i en forfærdelig brand i Bronx i New York. Der var over to dusin tidligere rapporterede overtrædelser i denne bygning. Blandt de døde var ni børn. Men hundredtusindvis af børn er ved at sulte ihjel i Afghanistan. Årsagen til uskyldige børns død i Afghanistan og i Bronx er den samme: Årsagen er en fordærvet ligegyldighed med hensyn til, om de ville eller

burde overleve eller ej.

Engang stræbte nationerne efter velstand for alle borgere; det blev kaldt "den generelle velfærd for os selv og vores efterkommere". Nu, fordi vi nægter at stoppe Wall Street og City of Londons forgæves forsøg på at videreføre deres bankerotte system, "vinker" massedøden dagligt til os i hele den transatlantiske verden. Vi får at vide, at massedød desværre vil være "normalt"; den vil være "endemisk" i form af pandemier, krig eller "ekstreme begivenheder". Hvis det er tilfældet, må det være et direkte resultat af vores fordærvede ligegyldighed, for vi kunne have behandlet de sygeste i verden først, men valgte i stedet at lade være, og vi vælger stadig at lade være.

Vi siger "NEJ" til denne pagt med fortvivlelsen og døden.

Der findes en plan, kaldet "Operation Ibn Sina", som er udarbejdet af Schiller Instituttet, for at løse den uretfærdighed, der er i gang i Afghanistan, og derved skabe en fælles verdensomspændende indsats, for at rulle de grove uretfærdigheder inden for sundhedspleje og andre områder tilbage. Frigivelsen af Afghanistans 9 milliarder dollars i pengemidler er kun begyndelsen.

Du har magten til at gennemføre Operation Ibn Sina ved at stå sammen med os og afvise den fordærvede ligegyldighed. Vejen til at bekæmpe uretfærdighed er at skabe retfærdighed i verden nu. På den måde kan den uretfærdige død for dem, der er døde ved branden i Bronx, af hungersnød i Afghanistan og pga. de tåbelige, dødsdømte imperialistiske ambitioner over hele verden, måske være inspirationen til at skabe det "elskede fællesskab", som menneskeheden virkelig har brug for og fortjener.

Interview med Rusland ekspert Jens Jørgen Nielsen:

**Hvorfor USA og NATO bør
underskrive traktaterne
foreslået af Putin.**

**Interview with Russia
expert Jens Jørgen Nielsen:
Why the U.S. and NATO
should sign the treaties
proposed by Putin?**

Udgivet på Executive Intelligence Review (EIR) tidsskrift
bind 49, række 2 den 14. januar 2022. Her er en pdf-
version:

Download (PDF, Unknown)

Kortet på side 15 viser NATO udvidelse, hvis Ukraine og
Georgien bliver medlemmer.

The following is an edited transcription of an interview
with Russia expert Jens Jørgen Nielsen, by Michelle
Rasmussen, Vice President of the Schiller Institute in
Denmark, conducted December 30, 2021. Mr. Nielsen has
degrees in the history of ideas and communication. He is a
former Moscow correspondent for the major Danish daily
Politiken in the late 1990s. He is the author of several

books about Russia and the Ukraine, and a leader of the Russian-Danish Dialogue organization. In addition, he is an associate professor of communication and cultural differences at the Niels Brock Business College in Denmark.

Michelle Rasmussen: Hello, viewers. I am Michelle Rasmussen, the Vice President of the Schiller Institute in Denmark. This is an interview with Jens Jørgen Nielsen from Denmark.

The Schiller Institute released a [[memorandum]]
December 24 titled "Are We Sleepwalking into Thermonuclear World War III." In the beginning, it states, "Ukraine is being used by geopolitical forces in the West that answer to the bankrupt speculative financial system, as the flashpoint to trigger a strategic showdown with Russia, a showdown which is already more dangerous than the 1962 Cuban Missile Crisis, and which could easily end up in a thermonuclear war which no one would win, and none would survive."

Jens Jørgen, in the past days, Russian President Putin and other high-level spokesmen have stated that Russia's red lines are about to be crossed, and they have called for treaty negotiations to come back from the brink. What are these red lines and how dangerous is the current situation?

%%Russian 'Red Lines'

Jens Jørgen Nielsen: Thank you for inviting me. First, I would like to say that I think that the question you have raised here about red lines, and the question also about are we sleepwalking into a new war, is very relevant. Because, as an historian, I know what happened in 1914, at the beginning of the First World War—a kind of sleepwalking. No one really wanted the war, actually, but it ended up with war, and tens of million people were killed, and then the whole world disappeared at this time, and the world has never been the same. So, I think it's a

very, very relevant question that you are asking here.

You asked me specifically about Putin, and the red lines. I heard that the Clintons, Bill and Hillary Clinton, and John Kerry, and many other American politicians, claim that we don't have things like red lines anymore. We don't have zones of influence anymore, because we have a new world. We have a new liberal world, and we do not have these kinds of things. It belongs to another century and another age. But you could ask the question, "What actually are the Americans doing in Ukraine, if not defending their own red lines?"

Because I think it's like, if you have a power, a superpower, a big power like Russia, I think it's very, very natural that any superpower would have some kind of red lines. You can imagine what would happen if China, Iran, and Russia had a military alliance, going into Mexico, Canada, Cuba, maybe also putting missiles up there. I don't think anyone would doubt what would happen. The United States would never accept it, of course. So, the Russians would normally ask, "Why should we accept that Americans are dealing with Ukraine and preparing, maybe, to put up some military hardware in Ukraine? Why should we? And I think it's a very relevant question. Basically, the Russians see it today as a question of power, because the Russians, actually, have tried for, I would say, 30 years. They have tried.

I was in Russia 30 years ago. I speak Russian. I'm quite sure that the Russians, at that time, dreamt of being a part of the Western community, and they had very, very high thoughts about the Western countries, and Americans were extremely popular at this time. Eighty percent of the Russian population in 1990 had a very positive view of the United States. Later on, today, and even for several years already, 80%, the same percentage, have a negative view of Americans. So, something happened, not very positively,

because 30 years ago, there were some prospects of a new world.

There really were some ideas, but something actually was screwed up in the 90s. I have some idea about that. Maybe we can go in detail about it. But things were screwed up, and normally, today, many people in the West, in universities, politicians, etc. think that it's all the fault of Putin. It's Putin's fault. Whatever happened is Putin's fault. Now, we are in a situation which is very close to the Cuban Missile Crisis, which you also mentioned. But I don't think it is that way. I think it takes two to tango. We know that, of course, but I think many Western politicians have failed to see the compliance of the western part in this, because there are many things which play a role that we envisage in a situation like that now.

The basic thing, if you look at it from a Russian point of view, it's the extension to the east of NATO. I think that's a real bad thing, because Russia was against it from the very beginning. Even Boris Yeltsin, who was considered to be the man of the West, the democratic Russia, he was very, very opposed to this NATO alliance going to the East, up to the borders of Russia.

And we can see it now, because recently, some new material has been released in America, an exchange of letters between Yeltsin and Clinton at this time. So, we know exactly that Yeltsin, and Andrei Kozyrev, the Russian Minister of Foreign Affairs at this time, were very much opposed to it. And then Putin came along. Putin came along not to impose his will on the Russian people. He came along because there was, in Russia, a will to oppose this NATO extension to the East. So, I think things began at this point.

And later on, we had the Georgian crisis in 2008, and we

had, of course, the Ukraine crisis in 2014, and, also, with Crimea and Donbass, etc.

And now we are very, very close to—I don't think it's very likely we will have a war, but we are very close to it, because wars often begin by some kind of mistake, some accident, someone accidentally pulls the trigger, or presses a button somewhere, and suddenly, something happens. Exactly what happened in 1914, at the beginning of World War I. Actually, there was one who was shot in Sarajevo. Everyone knows about that, and things like that could happen. And for us, living in Europe, it's awful to think about having a war.

We can hate Putin. We can think whatever we like. But the thought of a nuclear war is horrible for all of us, and that's why I think that politicians could come to their senses.

And I think also this demonization of Russia, and demonization of Putin, is very bad, of course, for the Russians. But it's very bad for us here in the West, for us, in Europe, and also in America. I don't think it's very good for our democracy. I don't think it's very good. I don't see very many healthy perspectives in this. I don't see any at all.

I see some other prospects, because we could cooperate in another way. There are possibilities, of course, which are not being used, or put into practice, which certainly could be.

So, yes, your question is very, very relevant and we can talk at length about it. I'm very happy that you ask this question, because if you ask these questions today in the Danish and Western media at all—everyone thinks it's enough just to say that Putin is a scoundrel, Putin is a crook, and everything is good. No, we have to get along. We have to find some ways to cooperate, because otherwise it will

be the demise of all of us.

%%NATO Expansion Eastward

Michelle Rasmussen: Can you just go through a little bit more of the history of the NATO expansion towards the East? And what we're speaking about in terms of the treaties that Russia has proposed, first, to prevent Ukraine from becoming a formal member of NATO, and second, to prevent the general expansion of NATO, both in terms of soldiers and military equipment towards the East. Can you speak about this, also in terms of the broken promises from the Western side?

Jens Jørgen Nielsen: Yes. Actually, the story goes back to the beginning of the nineties. I had a long talk with Mikhail Gorbachev, the former leader of the Soviet Union, in 1989, just when NATO started to bomb Serbia, and when they adopted Poland, the Czech Republic and Hungary into NATO. You should bear in mind that Gorbachev is a very nice person. He's a very lively person, with good humor, and an experienced person.

But when we started to talk, I asked him about the NATO expansion, which was going on exactly the day when we were talking. He became very gloomy, very sad, because he said, [[begin quote indent]]

Well, I talked to James Baker, Helmut Kohl from Germany, and several other persons, and they all promised me not to move an inch to the East, if Soviet Union would let Germany unite the GDR (East Germany) and West Germany, to become one country, and come to be a member of NATO, but not move an inch to the East.

[[end quote indent]]

I think, also, some of the new material which has been released—I have read some of it, some on WikiLeaks, and some can be found. It's declassified. It's very

interesting. There's no doubt at all. There were some oral, spoken promises to Mikhail Gorbachev. It was not written, because, as he said, "I believed them. I can see I was naive."

I think this is a key to Putin today, to understand why Putin wants not only sweet words. He wants something based on a treaty, because, basically, he doesn't really believe the West. The level of trust between Russia and NATO countries is very, very low today. And it's a problem, of course, and I don't think we can overcome it in a few years. It takes time to build trust, but the trust is not there for the time being.

But then, the nature of the NATO expansion has gone step, by step, by step. First, it was the three countries—Poland, Hungary, and the Czech Republic—and then, in 2004, six years later, came, among other things—the Baltic republics, and Slovakia, Romania and Bulgaria. And the others came later on—Albania, Croatia, etc. And then in 2008, there was a NATO Summit in Bucharest, where George Bush, President of the United States, promised Georgia and Ukraine membership of NATO. Putin was present. He was not President at this time. He was Prime Minister in Russia, because the President was [Dmitry] Medvedev, but he was very angry at this time. But what could he do? But he said, at this point, very, very clearly, "We will not accept it, because our red lines would be crossed here. We have accepted the Baltic states. We have retreated. We've gone back. We've been going back for several years," but still, it was not off the table.

It was all because Germany and France did not accept it, because [Chancellor Angela] Merkel and [President François] Hollande, at this time, did not accept Ukraine and Georgia becoming a member of NATO. But the United States pressed for it, and it is still on the agenda of the United States, that Georgia and Ukraine should be a member of NATO.

So, there was a small war in August, the same year, a few months after this NATO Summit, where, actually, it was Georgia which attacked South Ossetia, which used to be a self-governing part of Georgia. The incumbent Georgian president, Mikheil Saakashvili did not want to accept the autonomous status of South Ossetia, so Georgia attacked South Ossetia. Russian soldiers were deployed in South Ossetia, and 14 of them were killed by the Georgian army. And you could say that George W. Bush promised Georgian President Saakashvili that the Americans would support the Georgians, in case Russia should retaliate, which they did. The Russian army was, of course, much bigger than the Georgian army, and it smashed the Georgian army in five days, and retreated. There was no help from the United States to the Georgians. And, I think, that from a moral point of view, I don't think it's a very wise policy, because you can't say "You just go on. We will help you"—and not help at all when it gets serious. I think, from a moral point of view, it's not very fair.

%%A Coup in Ukraine

But, actually, it's the same which seems to be happening now in Ukraine, even though there was, what I would call a coup, an orchestrated state coup, in 2014. I know there are very, very different opinions about this, but my opinion is that there was a kind of coup to oust the sitting incumbent President, Viktor Yanukovich, and replace him with one who was very, very keen on getting into NATO. Yanukovich was not very keen on going into NATO, but he still had the majority of the population. And it's interesting. In Ukraine, there's been a lot of opinion polls conducted by Germans, Americans, French, Europeans, Russians and Ukrainians. And all these opinion polls show that a majority of Ukrainian people did not want to join NATO. After that, of course, things moved very quickly, because

Crimea was a very, very sensitive question for Russia, for many reasons. First, it was a contested area because it was, from the very beginning, from 1991, when Ukraine was independent—there was no unanimity about Crimea and its status, because the majority of Crimea was Russian-speaking, and is very culturally close to Russia, in terms of history. It's very close to Russia. It's one of the most patriotic parts of Russia, actually. So, it's a very odd part of Ukraine. It always was a very odd part of Ukraine.

The first thing the new government did in February 2014, was to forbid the Russian language, as a language which had been used in local administration, and things like that. It was one of the stupidest things you could do in such a very tense situation. Ukraine, basically, is a very cleft society. The eastern southern part is very close to Russia. They speak Russian and are very close to Russian culture. The western part, the westernmost part around Lviv, is very close to Poland and Austria, and places like that. So, it's a cleft society, and in such a society you have some options. One option is to embrace all the parts of society, different parts of society. Or you can, also, one part could impose its will on the other part, against its will. And that was actually what happened.

So, there are several crises. There is the crisis in Ukraine, with two approximately equally sized parts of Ukraine. But you also have, on the other hand, the Russian-NATO question. So, you had two crises, and they stumbled together, and they were pressed together in 2014. So, you had a very explosive situation which has not been solved to this day.

And for Ukraine, I say that as long as you have this conflict between Russia and NATO, it's impossible to solve, because it's one of the most corrupt societies, one of the poorest societies in Europe right now. A lot of people come to Denmark, where we are now, to Germany and also to

Russia. Millions of Ukrainians have gone abroad to work, because there are really many, many social problems, economic problems, things like that.

And that's why Putin—if we remember what Gorbachev told me about having things on paper, on treaties, which are signed—and that's why Putin said, what he actually said to the West, “I don't really believe you, because when you can, you cheat.” He didn't put it that way, but that was actually what he meant: “So now I tell you very, very, very, very clearly what our points of view are. We have red lines, like you have red lines. Don't try to cross them.”

And I think many people in the West do not like it. I think it's very clear, because I think the red lines, if you compare them historically, are very reasonable. If you compare them with the United States and the Monroe Doctrine, which is still in effect in the USA, they are very, very reasonable red lines. I would say that many of the Ukrainians, are very close to Russia. I have many Ukrainian friends. I sometimes forget that they are Ukrainians, because their language, their first language, is actually Russian, and Ukrainian is close to Russian.

So, those countries being part of an anti-Russian military pact, it's simply madness. It cannot work. It will not work. Such a country would never be a normal country for many, many years, forever.

I think much of the blame could be put on the NATO expansion and those politicians who have been pressing for that for several years. First and foremost, Bill Clinton was the first one, Madeline Albright, from 1993. At this time, they adopted the policy of major extension to the East. And George W. Bush also pressed for Ukraine and Georgia to become members of NATO.

And for every step, there was, in Russia, people rallying around the flag. You could put it that way, because you

have pressure. And the more we pressure with NATO, the more the Russians will rally around the flag, and the more authoritarian Russia will be. So, we are in this situation. Things are now happening in Russia, which I can admit I do not like, closing some offices, closing some media. I do not like it at all. But in a time of confrontation, I think it's quite reasonable, understandable, even though I would not defend it. But it's understandable. Because the United States, after 9/11, also adopted a lot of defensive measures, and a kind of censorship, and things like that. It's what happens when you have such tense situations.

We should just also bear in mind that Russia and the United States are the two countries which possess 90% of the world's nuclear armament. Alone, the mere thought of them using some of this, is a doomsday perspective, because it will not be a small, tiny war, like World War II, but it will dwarf World War II, because billions will die in this. And it's a question, if humanity will survive. So, it's a very, very grave question.

I think we should ask if the right of Ukraine to have NATO membership—which its own population does not really want—“Is it really worth the risk of a nuclear war?” That's how I would put it.

I will not take all blame away from Russia. That's not my point here. My point is that this question is too important. It's very relevant. It's very important that we establish a kind of modus vivendi. It's a problem for the West. I also think it's very important that we learn, in the West, how to cope with people who are not like us. We tend to think that people should become democrats like we are democrats, and only then will we deal with them. If they are not democrats, like we are democrats, we will do everything we can to make them democrats. We will support people who want to make a revolution in their country, so they become like us. It's a very, very dangerous, dangerous

way of thinking, and a destructive way of thinking.

I think that we in the West should study, maybe, a little more what is happening in other organizations not dominated by the West. I'm thinking about the BRICS, as one organization. I'm also thinking about the Shanghai Cooperation Organization, in which Asian countries are cooperating, and they are not changing each other. The Chinese are not demanding that we should all be Confucians. And the Russians are not demanding that all people in the world should be Orthodox Christians, etc. I think it's very, very important that we bear in mind that we should cope with each other like we are, and not demand changes. I think it's a really dangerous and stupid game to play. I think the European Union is also very active in this game, which I think is very, very—Well, this way of thinking, in my point of view, has no perspective, no positive perspective at all.

%Diplomacy to Avert Catastrophe

Michelle Rasmussen: Today, Presidents Biden and Putin will speak on the phone, and important diplomatic meetings are scheduled for the middle of January. What is going to determine if diplomacy can avoid a disaster, as during the Cuban Missile Crisis? Helga Zepp-LaRouche has just called this a “reverse missile crisis.” Or, if Russia will feel that they have no alternative to having a military response, as they have openly stated. What changes on the Western side are necessary? If you had President Biden alone in a room, or other heads of state of NATO countries, what would you say to them?

Jens Jørgen Nielsen: I would say, “Look, Joe, I understand your concerns. I understand that you see yourself as a champion of freedom in the world, and things like that. I understand the positive things about it. But, you see, the game you now are playing with Russia is a very, very

dangerous game. And the Russians, are a very proud people; you cannot force them. It's not an option. I mean, you cannot, because it has been American, and to some degree, also European Union policy, to change Russia, to very much like to change, so that they'll have another president, and exchange Putin for another president."

But I can assure you, if I were to speak to Joe Biden, I'd say, "Be sure that if you succeed, or if Putin dies tomorrow, or somehow they'll have a new President, I can assure you that the new President will be just as tough as Putin, maybe even tougher. Because in Russia, you have much tougher people. I would say even most people in Russia who blame Putin, blame him because he's not tough enough on the West, because he was soft on the West, too liberal toward the West, and many people have blamed him for not taking the eastern southern part of Ukraine yet—that he should have done it.

"So, I would say to Biden, "I think it would be wise for you, right now, to support Putin, or to deal with Putin, engage with Putin, and do some diplomacy, because the alternative is a possibility of war, and you should not go down into history as the American president who secured the extinction of humanity. It would be a bad, very bad record for you. And there are possibilities, because I don't think Putin is unreasonable. Russia has not been unreasonable. I think they have turned back. Because in 1991, it was the Russians themselves, who disbanded the Soviet Union. It was the Russians, Moscow, which disbanded the Warsaw Pact. The Russians, who gave liberty to the Baltic countries, and all other Soviet Republics. And with hardly any shots, and returned half a million Soviet soldiers back to Russia. No shot was fired at all. I think it's extraordinary.

"If you compare what happened to the dismemberment of the French and the British colonial empires after World War II, the disbanding of the Warsaw Pact was very, very civilized,

in many ways. So, stop thinking about Russia as uncivilized, stupid people, who don't understand anything but mere power. Russians are an educated people. They understand a lot of arguments, and they are interested in cooperating. There will be a lot of advantages for the United States, for the West, and also the European Union, to establish a kind of more productive, more pragmatic relationship, cooperation. There are a lot of things in terms of energy, climate, of course, and terrorism, and many other things, where it's a win-win situation to cooperate with them.

"The only thing Russia is asking for is not to put your military hardware in their backyard. I don't think it should be hard for us to accept, certainly not to understand why the Russians think this way."

And we in the West should think back to the history, where armies from the West have attacked Russia. So, they have it in their genes. I don't think that there is any person in Russia who has forgot, or is not aware of, the huge losses the Soviet Union suffered from Nazi Germany in the 1940s during World War II. And you had Napoleon also trying to—You have a lot of that experience with armies from the West going into Russia. So, it's very, very large, very, very deep.

Michelle Rasmussen: Was it around 20 million people who died during World War II?

Jens Jørgen Nielsen: In the Soviet Union. There were also Ukrainians, and other nationalities, but it was around 18 million Russians, if you can count it, because it was the Soviet Union, but twenty-seven million people in all. It's a huge part, because Russia has experience with war. So, the Russians would certainly not like war. I think the Russians have experience with war, that also the Europeans, to some extent, have, that the United States does not have.

Because the attack I remember in recent times is the 9/11 attack, the twin towers in New York. Otherwise, the United States does not have these experiences. It tends to think more in ideological terms, where the Russians, certainly, but also to some extent, some people in Europe, think more pragmatically, more that we should, at any cost, avoid war, because war creates more problems than it solves. So, have some pragmatic cooperation. It will not be very much a love affair. Of course not. But it will be on a very pragmatic-

%%The Basis for Cooperation

Michelle Rasmussen: Also, in terms of dealing with this horrible humanitarian situation in Afghanistan and cooperating on the pandemic.

Jens Jørgen Nielsen: Yes. Of course, there are possibilities. Right now, it's like we can't even cooperate in terms of vaccines, and there are so many things going on, from both sides, actually, because we have very, very little contact between-

I had some plans to have some cooperation between Danish and Russian universities in terms of business development, things like that, but it turned out there was not one crown, as our currency is called. You could have projects in southern America, Africa, all other countries. But not Russia, which is stupid.

Michelle Rasmussen: You wrote two recent books about Russia. One is called, *On His Own Terms: Putin and the New Russia*, and the latest one, just from September, *Russia Against the Grain*. Many people in the West portray Russia as the enemy, which is solely responsible for the current situation, and Putin as a dictator who is threatening his neighbors militarily and threatening the democracy of the free world. Over and above what you have already said, is this true, or do you have a different viewpoint?

Jens Jørgen Nielsen: Of course, I have a different point of

view. Russia for me, is not a perfect country, because such a country does not exist, not even Denmark! Some suppose it is. But there's no such thing as a perfect society. Because societies are always developing from somewhere, to somewhere, and Russia, likewise. Russia is a very, very big country. So, you can definitely find things which are not very likable in Russia. Definitely. That's not my point here.

But I think that in the West, actually for centuries, we have—if you look back, I have tried in my latest book, to find out how Western philosophers, how church people, how they look at Russia, from centuries back. And there has been kind of a red thread. There's been a kind of continuation. Because Russia has very, very, very often been characterized as our adversary, as a country against basic European values. Five hundred years back, it was against the Roman Catholic Church, and in the 17th and 18th Centuries it was against the Enlightenment philosophers, and in the 20th century, it was about communism—it's also split people in the West, and it was also considered to be a threat. But it is also considered to be a threat today, even though Putin is not a communist. He is not a communist. He is a conservative, a moderate conservative, I would say.

Even during the time of Yeltsin, he was also considered liberal and progressive, and he loved the West and followed the West in all, almost all things they proposed.

But still, there's something with Russia—which I think from a philosophical point of view is very important to find out—that we have some very deep-rooted prejudices about Russia, and I think they play a role. When I speak to people who say, "Russia is an awful country, and Putin is simply a very, very evil person, is a dictator," I say, "Have you been in Russia? Do you know any Russians?" "No, not really." "Ok. But what do you base your points of view

on?" "Well, what I read in the newspapers, of course, what they tell me on the television."

Well, I think that's not good enough. I understand why the Russians—I very often talk to Russian politicians, and other people, and what they are sick and tired of, is this notion that the West is better: "We are on a higher level. And if Russians should be accepted by the West, they should become like us. Or at least they should admit that they are on a lower level, in relation to our very high level."

And that is why, when they deal with China, or deal with India, and when they deal with African countries, and even Latin American countries, they don't meet such attitudes, because they are on more equal terms. They're different, yes, but one does not consider each other to be on a higher level.

And that's why I think that cooperation in BRICS, which we talked about, and the Shanghai Cooperation Organization, I think it's quite successful. I don't know about the future, but I have a feeling that if you were talking about Afghanistan, I think if Afghanistan could be integrated into this kind of organization, one way or another, I have a feeling it probably would be more successful than the 20 years that the NATO countries have been there.

I think that cultural attitudes play a role when we're talking about politics, because a lot of the policy from the American, European side, is actually very emotional. It's very much like, "We have some feelings—we fear Russia. We don't like it," or "We think that it's awful." And "Our ideas, we know how to run a society much better than the Russians, and the Chinese, and the Indians, and the Muslims," and things like that. It's a part of the problem. It's a part of our problem in the West. It's a part of our way of thinking, our philosophy, which I think we should have a closer look at and criticize. But it's difficult,

because it's very deeply rooted.

When I discuss with people at universities and in the media, and other places, I encounter this. That is why I wrote the latest book, because it's very much about our way of thinking about Russia. The book is about Russia, of course, but it's also about us, our glasses, how we perceive Russia, how we perceive not only Russia, but it also goes for China, because it's more or less the same. But there are many similarities between how we look upon Russia, and how we look upon and perceive China, and other countries.

I think this is a very, very important thing we have to deal with. We have to do it, because otherwise, if we decide, if America and Russia decide to use all the fireworks they have of nuclear [armament] power, then it's the end.

You can put it very sharply, to put it like that, and people will not like it. But basically, we are facing these two alternatives: Either we find ways to cooperate with people who are not like us, and will not be, certainly not in my lifetime, like us, and accept them, that they are not like us, and get on as best we can, and keep our differences, but respect each other. I think that's what we need from the Western countries. I think it's the basic problem today dealing with other countries.

And the same goes, from what I have said, for China. I do not know the Chinese language. I have been in China. I know a little about China. Russia, I know very well. I speak Russian, so I know how Russians are thinking about this, what their feelings are about this. And I think it's important to deal with these questions.

%%'A Way to Live Together'

Michelle Rasmussen: You also pointed out, that in 2001, after the attack against the World Trade Center, Putin was

the first one to call George Bush, and he offered cooperation about dealing with terrorism. You've written that he had a pro-Western worldview, but that this was not reciprocated.

Jens Jørgen Nielsen: Yes, yes. Afterwards, Putin was criticized by the military, and also by politicians in the beginning of his first term in 2000, 2001, 2002, he was criticized because he was too happy for America. He even said, in an interview in the BBC, that he would like Russia to become a member of NATO. It did not happen, because—there are many reasons for that. But he was very, very keen—that's also why he felt very betrayed afterward. In 2007, at the Munich Conference on Security in February in Germany, he said he was very frustrated, and it was very clear that he felt betrayed by the West. He thought that they had a common agenda. He thought that Russia should become a member. But Russia probably is too big.

If you consider Russia becoming a member of the European Union, the European Union would change thoroughly, but they failed. Russia did not become a member. It's understandable. But then I think the European Union should have found, again, a *modus vivendi*.

Michelle Rasmussen: A way of living together.

Jens Jørgen Nielsen: Yes, how to live together. It was actually a parallel development of the European Union and NATO, against Russia. In 2009, the European Union invited Georgia, Ukraine, Belarus, Armenia, Azerbaijan, to become members of the European Union, but not Russia. Even though they knew that there was really a lot of trade between Ukraine, also Georgia, and Russia. And it would interfere with that trade. But they did not pay attention to Russia.

So, Russia was left out at this time. And so eventually, you could say, understandably, very understandably, Russia turned to China. And in China, with cooperation with China,

they became stronger. They became much more self-confident, and they also cooperated with people who respected them much more. I think that's interesting, that the Chinese understood how to deal with other people with respect, but the Europeans and Americans did not.

%%Ukraine, Again

Michelle Rasmussen: Just before we go to our last questions. I want to go back to Ukraine, because it's so important. You said that the problem did not start with the so-called annexation of Crimea, but with what you called a coup against the sitting president. Can you just explain more about that? Because in the West, everybody says, "Oh, the problem started when Russia annexed Crimea."

Jens Jørgen Nielsen: Well, if you take Ukraine, in 2010 there was a presidential election, and the OSCE [Organization for Security and Cooperation in Europe] monitored the election, and said that it was very good, and the majority voted for Viktor Yanukovich. Viktor Yanukovich did not want Ukraine to become a member of NATO. He wanted to cooperate with the European Union. But he also wanted to keep cooperating with Russia. Basically, that's what he was like. But it's very often claimed that he was corrupt. Yes, I don't doubt it, but name me one president who has not been corrupt. That's not the big difference, it's not the big thing, I would say. But then in 2012, there was also a parliamentary election in Ukraine, and Yanukovich's party also gained a majority with some other parties. There was a coalition which supported Yanukovich's policy not to become a member of NATO.

And then there was a development where the European Union and Ukraine were supposed to sign a treaty of cooperation. But he found out that the treaty would be very costly for Ukraine, because they would open the borders for European Union firms, and the Ukrainian firms would not be able to

compete with the Western firms.

Secondly, and this is the most important thing, basic industrial export from Ukraine was to Russia, and it was industrial products from the eastern part, from Dniepropetrovsk or Dniepro as it is called today, from Donetsk, from Luhansk and from Kryvyj Rih (Krivoy Rog), from some other parts, basically in the eastern part, which is the industrial part of Ukraine.

And they made some calculations that showed that, well, if you join this agreement, Russia said, "We will have to put some taxes on the export, because you will have some free import from the European Union. We don't have an agreement with the European Union, so, of course, anything which comes from you, there would be some taxes imposed on it." And then Yanukovych said, "Well, well, well, it doesn't sound good," and he wanted Russia, the European Union and Ukraine to go together, and the three form what we call a triangular agreement.

But the European Union was very much opposed to it. The eastern part of Ukraine was economically a part of Russia. Part of the Russian weapons industry was actually in the eastern part of Ukraine, and there were Russian speakers there. But the European Union said, "No, we should not cooperate with Russia about this," because Yanukovych wanted to have cooperation between the European Union, Ukraine, and Russia, which sounds very sensible to me. Of course, it should be like that. It would be to the advantage of all three parts. But the European Union had a very ideological approach to this. So, they were very much against Russia. It also increased the Russian's suspicion that the European Union was only a stepping-stone to NATO membership.

And then what happened was that there was a conflict, there were demonstrations every day on the Maidan Square in Kiev.

There were many thousands of people there, and there were also shootings, because many of the demonstrators were armed people. They had stolen weapons from some barracks in the West. And at this point, when 100 people had been killed, the European Union foreign ministers from France, Germany and Poland met, and there was also a representative from Russia, and there was Yanukovych, a representative from his government, and from the opposition. And they made an agreement. Ok. You should have elections this year, in half a year, and you should have some sharing of power. People from the opposition should become members of the government, and things like that.

All of a sudden, things broke down, and Yanukovych left, because you should remember, and very often in the West, they tend to forget that the demonstrators were armed. And they killed police also. They killed people from Yanukovych's Party of the Regions, and things like that. So, it's always been portrayed as innocent, peace-loving demonstrators. They were not at all. And some of them had very dubious points of view, with Nazi swastikas, and things like that. And Yanukovych fled.

Then they came to power. They had no legitimate government, because many of the members of parliament from these parts of the regions which had supported Yanukovych, had fled to the East. So, the parliament was not able to make any decisions. Still, there was a new president, also a new government, which was basically from the western part of Ukraine. And the first thing they did, I told you, was to get rid of the Russian language, and then they would talk about NATO membership. And Victoria Nuland was there all the time, the vice foreign minister of the United States, was there all the time. There were many people from the West also, so things broke down.

%%Crimea

Michelle Rasmussen: There have actually been accusations since then, that there were provocateurs who were killing people on both sides.

Jens Jørgen Nielsen: Yes. Yes, exactly. And what's interesting is that there's been no investigation whatsoever about it, because a new government did not want to conduct an investigation as to who killed them. So, it was orchestrated. There's no doubt in my mind it was an orchestrated coup. No doubt about it.

That's the basic context for the decision of Putin to accept Crimea as a part of Russia. In the West, it is said that Russia simply annexed Crimea. It's not precisely what happened, because there was a local parliament, it was an autonomous part of Ukraine, and they had their own parliament, and they made the decision that they should have a referendum, which they had in March. And then they applied to become a member of the Russian Federation. It's not a surprise, even though the Ukrainian army did not go there, because there was a Ukrainian army. There were 21,000 Ukrainian soldiers. 14,000 of these soldiers joined the Russian army.

And so, that tells a little about how things were not like a normal annexation, where one country simply occupies part of the other country. Because you have this cleft country, you have this part, especially the southern part, which was very, very pro-Russian, and it's always been so. There's a lot of things in terms of international law you can say about it.

But I have no doubt that you can look upon it differently, because if you look it at from the point of people who lived in Crimea, they did not want—because almost 80-90% had voted for the Party of the Regions, which was Yanukovich's party, a pro-Russian party, you could say, almost 87%, or something like that.

They have voted for this Party. This Party had a center in a central building in Kiev, which was attacked, burned, and three people were killed. So, you could imagine that they would not be very happy. They would not be very happy with the new government, and the new development. Of course not. They hated it. And what I think is very critical about the West is that they simply accepted, they accepted these horrible things in Ukraine, just to have the prize, just to have this prey, of getting Ukraine into NATO.

And Putin was aware that he could not live, not even physically, but certainly not politically, if Sevastopol, with the harbor for the Russian fleet, became a NATO harbor. It was impossible. I know people from the military say "No, no way." It's impossible. Would the Chinese take San Diego in the United States? Of course not. It goes without saying that such things don't happen.

So, what is lacking in the West is just a little bit of realism. How powers, how superpowers think, and about red lines of superpowers. Because we have an idea in the West about the new liberal world order. It sounds very nice when you're sitting in an office in Washington. It sounds very beautiful and easy, but to go out and make this liberal world order, it's not that simple. And you cannot do it like, certainly not do it like the way they did it in Ukraine.

Michelle Rasmussen: Regime change?

Jens Jørgen Nielsen: Yes, regime change.

%%The Importance of Cultural Exchanges

Michelle Rasmussen: I have two other questions. The last questions. The Russian-Danish Dialogue organization that you are a leader of, and the Schiller Institute in Denmark, together with the China Cultural Center in Copenhagen, were co-sponsors of three very successful Musical Dialogue of Cultures Concerts, with musicians from Russia, China, and

many other countries. You are actually an associate professor in cultural differences. How do you see that? How would an increase in cultural exchange improve the situation?

Jens Jørgen Nielsen: Well, it cannot but improve, because we have very little, as I also told you. So, I'm actually also very, very happy with this cooperation, because I think it's very enjoyable, these musical events, they are very, very enjoyable and very interesting, also for many Danish people, because when you have the language of music, it is better than the language of weapons, if I can put it that way, of course. But I also think that when we meet each other, when we listen to each other's music, and share culture in terms of films, literature, paintings, whatever, I think it's also, well, it's a natural thing, first of all, and it's unnatural not to have it.

We do not have it, because maybe some people want it that way, if people want us to be in a kind of tense situation. They would not like to have it, because I think without this kind of, it's just a small thing, of course, but without these cultural exchanges, well, you will be very, very bad off. We will have a world which is much, much worse, I think, and we should learn to enjoy the cultural expressions of other people.

We should learn to accept them, also, we should learn to also cooperate and also find ways—. We are different. But, also, we have a lot of things in common, and the things we have in common are very important not to forget, that even with Russians, and even the Chinese, also all other peoples, we have a lot in common, that is very important to bear in mind that we should never forget. Basically, we have the basic values we have in common, even though if you are Hindu, a Confucian, a Russian Orthodox, we have a lot of things in common.

And when you have such kind of encounters like in cultural affairs, in music, I think that you become aware of it, because suddenly it's much easier to understand people, if you listen to their music. Maybe you need to listen a few times, but it becomes very, very interesting. You become curious about instruments, ways of singing, and whatever it is. So, I hope the corona situation will allow us, also, to make some more concerts. I think it should be, because they're also very popular in Denmark.

Michelle Rasmussen: Yes. As Schiller wrote, it's through beauty that we arrive at political freedom. We can also say it's through beauty that we can arrive at peace.

Jens Jørgen Nielsen: Yes, yes.

%%The Role of Schiller Institute

Michelle Rasmussen: The Schiller Institute and Helga Zepp-LaRouche, its founder and international President, are leading an international campaign to prevent World War III, for peace through economic development, and a dialogue amongst cultures. How do you see the role of the Schiller Institute?

Jens Jørgen Nielsen: Well, I know it. We have been cooperating. I think your basic calls, appeals for global development, I think it's very, very interesting, and I share the basic point of view. I think maybe it's a little difficult. The devil is in the details, but basically, I think what you are thinking about, when I talk about the Silk Road, when I talk about these Chinese programs, Belt and Road programs, I see much more successful development that we have seen, say, in Africa and European countries developing, because I have seen how many western-dominated development programs have been distorting developments in Africa and other parts of the world. They distort development.

I'm not uncritical to China, but, of course, I can see very

positive perspectives in the Belt and Road program. I can see really, really good perspectives, because just look at the railroads in China, for instance, at their fast trains. It's much bigger than anywhere else in the world. I think there are some perspectives, really, which I think attract, first and foremost, people in Asia.

But I think, eventually, also, people in Europe, because I also think that this model is becoming more and more—it's also beginning in the eastern part. Some countries of Eastern Europe are becoming interested. So, I think it's very interesting. Your points of your points of view. I think they're very relevant, also because I think we are in a dead-end alley in the West, what we are in right now, so people anyway are looking for new perspectives.

And what you come up with, I think, is very, very interesting, certainly. What it may be in the future is difficult to say because things are difficult.

But the basic things that you think about, and what I have heard about the Schiller Institute, also because I also think that you stress the importance of tolerance. You stress the importance of a multicultural society, that we should not change each other. We should cooperate on the basis of mutual interests, not changing each other. And as I have told you, this is what I see as one of the real, real big problems in the western mind, the western way of thinking, that we should decide what should happen in the world as if we still think we are colonial powers, like we have been for some one hundred years. But these times are over. There are new times ahead, and we should find new ways of thinking. We should find new perspectives.

And I think it goes for the West, that we can't go on living like this. We can't go on thinking like this, because it will either be war, or it'll be dead end alleys, and there'll be conflicts everywhere.

You can look at things as a person from the West. I think it's sad to look at Afghanistan, Iraq, Libya, and those countries, Syria to some extent also, where the West has tried to make some kind of regime change or decide what happens. They're not successful. I think it's obvious for all. And we need some new way of thinking. And what the Schiller Institute has come up with is very, very interesting in this perspective, I think.

Michelle Rasmussen: Actually, when you speak about not changing other people, one of our biggest points is that we actually have to challenge ourselves to change ourselves. To really strive for developing our creative potential and to make a contribution that will have, potentially, international implications.

Jens Jørgen Nielsen: Yes. Definitely

Michelle Rasmussen: The Schiller Institute is on full mobilization during the next couple of weeks to try to get the United States and NATO to negotiate seriously. And Helga Zepp-LaRouche has called on the U.S. and NATO to sign these treaties that Russia has proposed, and to pursue other avenues of preventing nuclear war. So, we hope that you, our viewers, will also do everything that you can, including circulating this video.

Is there anything else you would like to say to our viewers before we end, Jens Jørgen?

Jens Jørgen Nielsen: No. I think we have talked a lot now. Only I think what you said about bringing the U.S. and Russia to the negotiation table, it's obvious. I think that it should be, for any prudent, clear-thinking person in the West, it should be obvious that this is the only right thing to do. So of course, we support it 100%.

Michelle Rasmussen: Okay. Thank you so much, Jens Jørgen Nielsen

Jens Jørgen Nielsen: I thank you.

Videokonference: Omicron: Presserende behov for et verdenssundhedssystem, Lørdag den 4. december kl. 19 dansk tid

Tilmeld dig her for at modtage et link til din e-mail, talerlisten og opdateringer, eller se den på denne side.

På engelsk:

Will the Omicron COVID variant be the warning bell we heed? Eight months ago, in March 2021, epidemiologists, virologists and infectious disease specialists from twenty-eight nations warned of the dangers to come without a full international vaccination roll-out. Most believed that we had a year or less before truly dangerous mutations proliferated widely. Gregg Gonsalves, Associate Professor of Epidemiology at Yale University eight months ago put it this way: "With millions of people around the world infected with this virus, new mutations arise every day. Sometimes they find a niche that makes them more fit than their predecessors. These lucky variants could transmit more efficiently and potentially evade immune responses to previous strains. Unless we vaccinate the world, we leave the playing field open to more and more mutations, which

could churn out variants that could evade our current vaccines ...The virus doesn't respect borders and new variants somewhere on the planet mean none of us are safe."

But vaccinations alone will not stop COVID. Only full modern health systems everywhere, which require the simultaneous rapid build-out of electricity production and delivery, the provision of clean water—new water systems, and all other required infrastructure, to support the hospitals, the clinics and the ongoing health concerns of people can do the job.

Only if we develop a full international, in-depth response to the escalation warnings from epidemiologists, virologists and infection disease specialists as advocated by the Schiller Institute beginning in March 2020, and repeated by former U.S. Surgeon General, Dr. Joycelyn Elders just a few days ago, can we stop the growing death, economic despair and that has wrecked so many human lives.

Join us in this conference, and recruit others to join the mission.

Baggrund:

Omicron: Urgent Need for a Modern Health System in Every Nation

Nov. 30: Helga Zepp-LaRouche has now urged the movement associated with her, in every nation where it is active and has outreach, to focus on the necessity to catalyze the construction of a modern system of hospital, healthcare, and research facilities *in every nation*, as a defense of the human race and the planet against pandemics. Taking the worldwide spread and capabilities of pandemic viruses seriously, has been postponed and played with for long

enough in the COVID case—possibly too long.

Truly worldwide vaccination, which is urgent, is only one step back from the brink.

Already 21 months ago, on March 13, 2020, Helga LaRouche wrote an editorial statement for the Schiller Institute in *EIR*, “COVID-19 Pandemic Forces Re-Thinking: International Cooperation Indispensable!,” with an accompanying fact sheet “Urgent Physical-Economic Requirements To Fight the Pandemic.” She wrote then: “If we want to prevent the coronavirus pandemic from spreading in waves and migrating from the Northern to the Southern Hemisphere and back— thus potentially creating the breeding grounds for additional similar and worse viruses—we must initiate radical changes.

“Hospitals with isolation wards must be built throughout the world, following the example of the city of Wuhan and Hubei Province, which built a total of 14 temporary hospitals, including the necessary intensive care beds. World Health Organization standards must be observed in doing so. China, for example, built facilities with 16,000 new hospital beds in just one month.

“International scientific research centers must be established for research on the COVID-19 virus and other viral and bacterial pathogens. Vaccines must be developed and tested. The results of research in biophysics, nuclear biology and space medicine must be made available immediately to all nations. The point of reference for this is the conception of a Strategic Defense of Earth (SDE) developed by Lyndon LaRouche, in which the protection of human life from pandemics is one focal point.”

A great mobilization was needed then, and now: 10 million new hospital beds worldwide in 30,000 new hospitals and clinical centers; new laboratory facilities; 200 new gigawatts of reliable baseload electric power which is

essential to such capacities; a tremendous years-long recruitment, including among youth, of 9-10 million physicians and assistants, nurses, engineers, laboratory technicians.

“These worldwide measures,” Zepp-LaRouche wrote, “require investments that cannot be made under the conditions of the present, collapsing financial system. The current actions of the central banks in injecting liquidity into this financial system by the trillions of dollars, and even the allocation of budget funds by governments, is due to a hyperinflationary monetary explosion, and is unsustainable.”

Therefore, she concluded, the “four economic laws” proposed by her husband Lyndon LaRouche were needed for this international construction, beginning with Glass-Steagall bank reorganization and introduction of Hamiltonian national banking.

Read Helga’s statement [here](#).

Now former U.S. Surgeon General Joycelyn Elders, in an open letter Nov. 23, days before the Omicron variant of the COVID virus was identified, “called upon virologists and medical experts throughout the globe to undertake an international, coordinated and integrated educational campaign to establish a sane approach to deal with this and potentially future pandemics.” Dr. Elders was in 2020 the co-founder with Helga LaRouche of the Committee on the Coincidence of Opposites, which has cooperative contacts with physicians and nurses organizations and with medical educators. She asks for a mobilization of ideas, as Helga LaRouche did in March 2020, on these questions (på dansk):

- Hvad er en pandemi?
- Hvordan bekæmpes en pandemi?
- Hvad er offentlig sundhed og hvordan bør vi arbejde sammen for at gennemføre anvendte og allerede

testede, fundamentale sundhedstiltag, herunder hygiejne, rent drikkevand og næringsrig mad, og en forsyning af forebyggende og lindrende medicin, inklusive vacciner, som er afgørende for at overvinde pandemien?

- Hvad er den sammenlignede virkningsgrad af de forskellige vacciner og andre tiltag, som nu bruges i forskellige nationer og regioner, for at forhindre alvorlig sygdom og død?
- Hvordan sikrer vi tilstrækkelige antal af sygehuse, sundhedsklinikker og sundhedspersonale i hver nation, herunder den systematiske rekruttering af unge, lokale sundhedsmedarbejdere for at hjælpe nu, med at bringe pandemien under kontrol?

Læs hele Dr. Elders' brev her.

An emergency meeting is called for broadcast on the Internet this Saturday, Dec. 4 at 19:00 Danish time. Join in helping to organize it.

**Schiller Instituttets
internationale
videokonference den 13.-14.
november 2021.
Alle menneskeheden**

moralske ressourcer skal samles: Menneskeheden må være den udødelige art!

Se videokonferencen her på denne side.

Videokonference kan også ses bagefter.

Panel 1: Lørdag kl. 16 dansk tid:

Can a Strategic Crisis Between the Major Powers Be Avoided?

Moderator: Dennis Speed (U.S.), The Schiller Institute

Johannes Brahms, *Von ewiger Liebe*, Op. 43 No. 1

Lisa Bryce, Soprano; **Dura Jun**, piano

Helga Zepp-LaRouche, Founder and President of The Schiller Institute

Keynote Address: "A Terrible End or a New Paradigm?"

Ms. Chen Xiaohan (China), Deputy Secretary General, The Chinese People's Association for Peace and Disarmament (CPAPD)

Topic: "Major Country Relations and Global Development"

Ambassador Anna Evstigneeva (Russia), Deputy Permanent Representative, the Russian Federation Mission to the UN

Topic: "Situation in Afghanistan after Foreign Troops Withdrawal"

Dr. Andrey Kortunov (Russia), Director General, Russian International Affairs Council (RIAC)

Topic: "Is There a Pathway for an Improved Relationship Between the U.S. and Russia?"

Question and Answer Session

Part 2 of Panel 1

Col. Richard H. Black (ret.) (U.S.), former State Senator; former Chief of the Army Criminal Law Division, Office of the Judge Advocate General, The Pentagon

Topic: "U.S.-China Relations: Potential for War Avoidance and Cooperation"

Dr. George Koo (U.S.), Chairman, Burlingame Foundation; Retired international business consultant

Topic: "The Survival of Our World Depends on Whether the U.S. and China Can Get Along"

Kirk Wiebe (U.S.), Senior Analyst (Ret.), U.S. National Security Agency (NSA), member, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)

Topic: "Доброе братство – лучшее богатство –Brotherhood is the Best Wealth"

Question and Answer Session to include discussants:

Madison Tang (U.S.), CODEPINK,

Dr. Nikolay Megits (U.S.), President of Institute of Eastern Europe and Central Asia

Earl Rasmussen (U.S.), The Eurasia Center

Panel 2: Lørdag kl. 20 dansk tid: The Science of Physical Economy

Moderator: Claudio Celani (Italy), *Executive Intelligence Review*

Felix Mendelssohn: *Elijah, No. 14- Lord God of Abraham, Isaac and Israel*

Kevin Thompson, Bass; **Dura Jun**, piano

Paul Gallagher (U.S.), Co-Editor, *Executive Intelligence Review*

Keynote Address: "Stopping Today's Hyperinflationary Policies"

Pino Arlacchi (Italy), Sociology Professor at Sassari University, Former Executive Director of the UN Office for Drug Control and Crime Prevention, and former European Parliament Rapporteur on Afghanistan

Topic: "Avoiding the Coming Catastrophe in Afghanistan"

Mrs. Amna Malik (Pakistan), president, Center of Pakistan and International Relations (COPAIR)

Topic: "Socioeconomic Conditions in Afghanistan and the Role of Global Community"

Dr. Shah Mehrabi (Afghanistan), Member of Board of Governors of Central Bank of Afghanistan and Chairman of Audit Committee

Topic: "How to Avoid a Collapsing Economy and Humanitarian Crisis in Afghanistan"

Question and Answer Session with discussants:

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder and President, The Schiller Institute

Prof. Zaher Wahab (Afghanistan), Former Advisor to the Afghanistan Minister of Higher Education, and

Iliad Alexander Terra, (U.S.) Founder and President, Council on Global Relations

Part 2 of Panel 2

Dennis Small (U.S.), Ibero-American Director, *Executive Intelligence Review*

Topic: "A Strategy for Destroying Dope, Inc. in the 21st Century"

Billy Anders Estimé (Haiti), Co-Founder Cafe Diplo Haiti

Topic: "Make the Schiller Institute Plan to Develop Haiti Known Everywhere"

Domingo Reyes (Dominican Republic), former professor of Economics, Masters Degree in Higher Education

Topic: "Infrastructure and Education: Key to Developing Haiti and the Dominican Republic"

Dr. Joycelyn Elders (U.S.), former United States Surgeon General

Topic: "The Urgent Need for a World Health System – Not To Care is Unforgivable"

Eric Walcott – Director, Strategic Partnerships at Institute of Caribbean Studies, Washington, D.C

Topic : "Haiti and Afghanistan: Needed Lessons for Nation Building, Not Chaos"

Major General (Ret) Carroll D. Childers (U.S.) former Commanding General of the only light division in the National Guard Reserve Components for VA, MD, MA, CT and NJ
Topic: "The Potential of U.S. Reserve Army Units To Aid in Economic Reconstruction in the U.S. and Around the World"

Dr. Walter Faggett (US.), Former Chief Medical Officer, Washington D.C. Dept of Health, co-chair D.C. Ward 8 Health Council

Topic: "Community Healthcare Workers in DC– Now A Model for the World"

Dr. Khadijah Lang (U.S.), Chairman, National Medical Association (NMA) Council on International Affairs; President, Golden State Medical Association

Topic: "The Committee's Mozambique Project – Model for What Can Be Done on a Global Scale"

Dr. Ernest Johnson (U.S.) , President Emeritus Louisiana NAACP, attorney, professor of law Southern University Law Center, Baton Rouge, LA

Topic: "Healthcare is a Basic Human Right, Not a Privilege"

Robert Baker (U.S.), Schiller Institute Agriculture Advisor
Topic: Live Report from Convention of The Kansas Cattlemen's Association

Alf Schmidt (Germany), Independent farmer, Leader of

Farmers Demonstrations in Berlin

Jhonny Estor (Haiti), Founder, "Renaissance Haiti"

Topic: "Greetings to The Schiller Institute & Distinguished Guests"

Question and Answer Session – to include discussant:

Richard Freeman, (U.S.), *Executive Intelligence Review* and co-author of Schiller Institute Plan to Develop Haiti.

Panel 3: Søndag kl. 16 dansk tid: There Are No Limits to Growth in the Universe

There Are Not Limits to Growth in the Universe from Schiller Institute on Vimeo.

Moderator: Megan Dobrodt, president, The Schiller Institute (U.S.)

Ludwig van Beethoven: Abendlied unter'm gestirnten Himmel, WoO 150

John Sigerson, Tenor; **Dura Jun**, piano

Jason Ross (U.S.), Science Liaison, The Schiller Institute
Topic: "The LaRouche Movement's Role in Defeating Malthusianism"

Dr. Augustinus Berkhout (Netherlands), Emeritus Professor of Geophysics, Delft University of Technology, Member of the Royal Netherlands Academy of Arts and Science
Topic: "Message to the Young People at COP26"

Prof. Sergey Pulinets (Russia), Space Research Institute, Moscow, Russia; Russian Academy of Sciences

Topic: "Earthquake Forecasting at the Frontiers of Science"

Prof. Carl Otto Weiss, PhD (Germany), Director and

Professor (former), German Principal Institute of Metrology, Braunschweig, Germany,
Topic: "On Sustainability"

Dr. Kelvin Kemm (South Africa), nuclear physicist, former Chairman, South African Nuclear Energy Corporation
Topic: "A COP26 Post-Mortem: End Eco-Colonialism Through Climate Truth"

State Senator Mike Thompson (U.S.-Kansas), Kansas State Senate, Chairman, Senate Utilities Committee
Topic: "Stop the Weaponization of Science"

Prof. Franco Battaglia (Italy), Professor of Physical Chemistry, Univ. of Modena; Member of the Initiating Committee of the Petition on Anthropogenic Global Warming of June 2019
Topic: "Nobel Winners' Climate Models are Wrong"

Question and Answer Session

Panel 4: Søndag kl. 20 dansk tid: The Beauty of True Human Culture

Moderator: Diane Sare (U.S.), The Schiller Institute

Traditional Spiritual, arr. **Moses Hogan**: *He's Got the Whole World in His Hands*

Linda Childs, Alto; **Dura Jun**, piano

Ludwig van Beethoven: *Agnus Dei from Missa Solemnis, Opus 123*

Schiller Institute NYC Chorus

Jacques Cheminade (France), President, Solidarité et Progrès

Keynote Address: "Squid Game and Other Things to Come"

Xu Wang (China), Executive Dean of Boao Culture and

Creativity institute, "On the Aesthetic Education in China"

Prof. Zaher Wahab (Afghanistan), Professor Emeritus of Education; Former Advisor to the Afghanistan Minister of Higher Education

Topic: "Education: Race Against Time"

Denise Rainey (U.S.), retired educator and principal, Rochester, N.Y.

Topic: "The Chinese Commitment to Education as Observed by an American Teacher"

Prof. Ole Doering, PhD (Germany), Sinologist and Philosopher

Topic: "On Education"

Diane Sare (U.S.), Founder, Schiller Institute NYC Chorus

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder and President of The Schiller Institute

Question and Answer Session

Invitation:

Efter Præsident Richard Nixons opløsning af Bretton Woods-systemet den 15. august 1971 advarede den afdøde statsmand og økonom, Lyndon LaRouche, om, at fortsættelsen på den samme monetaristiske politiks vej uundgåeligt ville føre til faren for en ny depression, ny fascisme og en ny verdenskrig – som denne gang ville være en atomkrig – medmindre en retfærdig, ny økonomisk verdensorden ville blive dannet.

Nu, 50 år senere, er vi på præcis det punkt, som LaRouches fremsynede forudsigelse havde advaret om. Tegnene på finanssystemets hyperinflationære eksplosion er tydelige i eksplosionen i energi- og fødevarerpriser, og selv ledende embedsmænd, såsom Raphael Bostic, præsidenten for den Føderale Centralbank i Atlanta, har så sent som den 12. oktober erklæret, at inflationen ikke er »midlertidig«, som nogle har påstået. Finansoligarkiet, der er klar over, at

dets spekulative system er færdigt, forsøger, med en sidste gigantisk anstrengelse, at forlænge det skøre kasinospil blot én runde til, gennem bedraget kaldet "Den store Nulstilling". Oligarkiet håber på at skabe en ny, sidste boble ved »at skifte billionerne« til de grønne teknologier, som indebærer at stille uret tilbage til det udviklingsniveau, der eksisterede før den industrielle revolution. Med det niveau af energigennemstrømningstæthed pålagt en CO2-fri økonomi, ville befolkningstætheden også falde stejlt til disse førindustrielle niveauer – hvilket er det, som de rent faktisk ønsker.

Formen er anderledes, indholdet er det samme: Det er Hjalmar Schachts fascistiske politik. Det er fra dette forstyrrede synspunkt, at de (hovedsageligt asiatiske) lande, som skyder i vejret, bliver kaldt »rivaler«, »modstandere« og »fjender«. Og det er der faren for en ny verdenskrig opstår.

Heldigvis udvikles alternativet for en retfærdig, ny økonomisk verdensorden allerede. Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BVI) er allerede blevet til samlingspunkt for omkring 150 nationer, alle besluttet på at følge den kinesiske model, som overvinder fattigdom og underudvikling gennem hjælp fra videnskabelig og teknologisk fremskridt. Denne politik er i høj grad i overensstemmelse med Lyndon LaRouches og hans bevægelses vision, som han iværksatte i 1970'erne, hvor han udarbejdede konkrete udviklingsplaner for Afrika, Sydamerika, Asien og USA. Disse udviklingsplaner blev fremsat og udgivet af Schiller Instituttet i begyndelsen af 1991, først i form af Den eurasiske Landbro og derefter i studiet »Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« i 2014.

Det er mere presserende end nogensinde at bringe politik tilbage til naturvidenskabens og den klassiske kulturs grundlag. Fundamentet for et nyt paradigme i internationale relationer vil blive skabt, hvis det baseres på en dialog

mellem menneskehedens bedste kulturelle traditioner. Disse områder vil blive diskuteret i fire paneler.

Første panel: Lørdag den 13. november kl. 16:00

»Kan en strategisk krise mellem stormagterne undgås?«

Dette panel vil tage følgende op:

- Konflikten mellem USA og Kina, AUKUS, Taiwan
- Amerikansk-russiske relationer
- LaRouches begreb om »firemagtsaftalen« (USA, Kina, Rusland og Indien)
- Et nyt paradigme i internationale relationer

Andet panel: Lørdag den 13. november kl. 20:00

»Videnskaben bag fysisk økonomi«

Panelet vil tage følgende op:

- Bevæggrundene bag Den stor Nulstilling
- Hjalmar Schacht i dag
- Afghanistan og Haiti som vendepunkter
- Den globale rolle af Londons »A/S Narkotika«
- Nødvendigheden af et globalt sundhedssystem

Tredje panel: Søndag den 14. november kl. 16:00

»Der er ingen grænser for vækst i universet«

Dette panel vil tage følgende op:

- Videnskaben bag klimaforandringer
- Revolutionen udløst gennem en fusionsbaseret økonomi
- Menneskeheden bliver voksen: i rummet!

Fjerde panel: søndag den 14. november kl. 20:00

»Det smukke ved en sand, menneskelig kultur«

Dette panel vil tage følgende op:

- Hvad er mest ødelæggende? Squid-spillet eller

stoffer?

- Afkriminalisering af stoffer og Den nye Opiumkrig
- Hvorfor Kina vinder den »systemiske konkurrence« med »Vesten«
- Æstetisk uddannelse
- Dialog blandt klassiske kulturer

Vi byder spørgsmål velkommen i løbet af konferencen.

Send dem til questions@schillerinstitute.org

Tilmeld dig her for at modtage talerlisten opdateringer og et link sendt til din e-mail.

Ellers kan du også se den her, både live eller bagefter.

Er Vesten i stand til at lære? Hvad Afghanistan behøver nu, af Helga Zepp-LaRouche

5. september (EIRNS) – NATO's katastrofale fadæse i Afghanistan, og dermed de sidste 20 års interventionspolitik, kunne næppe være mere dramatisk. Ikke blot det, at krigen blev tabt; det er paradigmatisk for hele spektret af det vestlige, liberale systems fejlantagelser. Det fortjener derfor bifald, når Præsident Biden bekendtgør, at tilbagetrækningen fra Afghanistan markerer afslutningen på hele den æra, hvor amerikansk militærmagt brugtes med det formål at »omskabe« andre

lande. Men hvis denne omlægning blot betyder, at man ikke længere vil beskæftige sig med de »endeløse krige« i sekundære områder, for at sætte alle kræfter ind mod de »nye udfordringer«, nemlig konfrontationen med Kina og Rusland, så ville lektionen fra denne skammelige misere ikke være lært, men blot være skridt på vejen til en endnu mere endegyldig katastrofe. Såret er dog stadig friskt, chokket fra nederlaget ryster endnu hele den vestlige verden, så muligheden for en fuldstændig ny tilgang eksisterer.

Et projekt fra Brown University om undersøgelse af de amerikanske kriges omkostninger siden 11. september 2001, som nu får 20-årsjubilæum, har udregnet, at de samlede omkostninger for militæroperationerne i Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen, Somalia, Pakistan osv., har kostet 8 billioner dollars og at mindst en million mennesker har mistet livet. Deraf gik 2,3 billioner dollars til Afghanistan-krigen, 2,1 billioner til krigszonen Syrien/Irak, 355 milliarder til militære operationer i Libyen, Somalia osv., 1,1 milliarder til programmer for Homeland Security og 2,2 milliarder til den tilhørende understøttelse af amerikanske krigsveteraner, som gjorde tjeneste i disse krige, hvoraf et stort antal af dem lider under fysiske og psykiske mén. Mindst 15.000 amerikanske soldater og omkring lige så mange internationale NATO-tropper blev dræbt. Omkring 70 millioner mennesker er flygtninge pga. disse krige. Hundredetusinde soldater var udsendt, et ukendt antal af civilister mistede livet, en stor del af tropperne var hovedsageligt beskæftiget med at beskytte sig selv i fjendtlige omgivelser, hvis mennesker og kultur de forstod lige så lidt for 20 år siden, som de gør det nu, hvilket senest blev erkendt efter 2019, hvor Afghanistan-papirerne blev offentliggjort.

Den humanitære situation i Afghanistan er forfærdende. Ligesom direktøren for Verdens Fødevareprogram (WFP), David Beasley, som besøgte Afghanistan i den sidste uge af august måned, bekendtgjorde, sulter 18 millioner afghanere – mere end halvdelen af befolkningen – og fire millioner trues i den kommende vinter med døden, uden massiv hjælp. Verdenssundhedsorganisationen (WHO) frygter en medicinsk katastrofe, i lyset af et nærmest ikke-eksisterende sundhedssystem til COVID-pandemien, og at kun én million mennesker indtil nu er blevet vaccineret. Kan folk i Vesten blot tilnærmelsesvis forestille sig, hvilken lidelse den afghanske befolkning har måttet gå igennem i de sidste 40 års krig indtil det nuværende øjeblik – og stadigvæk må gå igennem nu?

I lyset af denne tragedie, som næsten overstiger ens forestillingsevne, er det derfor absurd, og bevidst vildledende, at man i konteksten af »endeløse krige« stadig taler om »Nation Building«. Hvad blev der opbygget, når halvdelen af befolkningen sulter? Hvis USA og de andre NATO-medlemmer blot havde brugt fem procent af deres militærbudgetter til at investere i den egentlige opbygning af Afghanistan, ville det aldrig være kommet til denne forfærdelige katastrofe.

Indtil videre er det ikke tydeligt, om en reel genovervejelse finder sted i USA og Europa. For dette ville ikke blot betyde, at man er villig til at »tale med Taliban«, men at man korrigerer hele præmissen for de sidste 20 års politik. Hvis Biden ærligt mener, at hele æraen med interventionskrige bør afsluttes, så må de amerikanske tropper endelig efterleve afstemningen i det irakiske parlament, som allerede forlangte deres tilbagetrækning i januar 2020. Så må de morderiske sanktioner fra USA's Caesar-lovgivning mod Syrien afsluttes, som indtil nu har bidraget til, at over 90

procent af befolkningen har en levestandard, der ligger under fattigdomsgrænsen, og, i en tid med pandemi, burde alle sanktioner mod lande, der er uden FN-mandat, stoppes, fordi de kun rammer de fattigste dele af befolkningen og ofte dræber dem.

Hvad USA og de europæiske nationer må gøre nu, hvis de nogensinde igen ønsker at have troværdighed, hvad angår »værdier« og »menneskerettigheder«, er at tilbyde den afghanske regering, som nu er i gang med at blive dannet, reel støtte, derigennem at de f.eks. opbygger et moderne sundhedsvæsen. En af de ting, som i øjeblikket er tiltrængt, er et helt system af moderne udrustede sygehuse, sammen med et system til uddannelse af læger, medicinsk fagpersonale og et træningsprogram for unge mennesker, som kunne hjælpe med at gøre befolkningen bekendt med de nødvendige hygiejnetiltag i en pandemi, også i landområderne. Et sådant system kunne, gennem samarbejde med medicinske centre, forbindes med USA og Europa, ligesom dette allerede sker, på selektiv basis, i andre udviklingslande.

I lyset af hungersnøden ville et omfattende tilbud til understøttelse af landbruget være påtrængt, udover luftbroen, som David Beasley fra WFP opretter fra Pakistan, og som kan bringe fødevarer til Afghanistan. Hvis det skal forhindres, at landmændene af ren og skær nød igen begynder at dyrke opium, så må udviklingen af landbruget, som en integreret del af en generel, økonomisk genopbygning, finde sted. Den tidligere chef for FN's program for narkotikakontrol (UNDCP), Pino Arlacchi, har, gennem aftalen fra 2000 med Taliban, demonstreret, at afskaffelsen af narkotikaproduktion er mulig og i overensstemmelse med Talibans religiøse overbevisning.

Forudsat at Afghanistans suverænitet og den nye regering bliver respekteret fuldt ud og med garantier for, at en

sådan hjælp til opbygningen af landbruget ikke vil blive sammenblandet med en politisk dagsorden, kunne forskellige pilotprojekter påbegyndes efter modellen fra Jawaharlal Nehrus Grønne Revolution i de regioner, som er villige til dette. I USA og Europa findes der engagerede unge og ældre landmænd, som gerne ville hjælpe med til at bidrage til en sådan fredsmission, således at landbrugsproduktionen i Afghanistan bliver forbedret og hungersnøden kan overvindes permanent. I lyset af de tilbagevendende tørker må sådanne programmer naturligvis gå hånd i hånd med vandprojekter og et generelt vandforsyningssystem.

I første ombæring må det handle om at hjælpe den afghanske befolkning i en gigantisk nødsituation, som de ikke selv har forårsaget, og dette er kun muligt, når et tillidsgrundlag skabes med den nye regering, uanset alle ideologiske forbehold. Komitéen for modsætningernes Sammenfald foreslår derfor, at USA og de europæiske regeringer udpeger den person, som tidligere har bevist, at en sådan politik kan fungere, til koordineringen af et sådant hjælpeprogram – nemlig Pino Arlacchi. Det ville være en garanti for, at Afghanistans suverænitet respekteres og at det under ingen omstændigheder forsøges påtvunget den vestlige standard, da han allerede tidligere har vundet Talibans tillid.

En sådan ny politisk definition for Afghanistan betyder naturligvis også en fuldstændig afvisning af at tænke i geopolitiske kategorier, en frasigelse af forestillingen om politik som et nulsumsspil, hvor Kinas og Asiens opgang automatisk opfattes som Vestens nedgang. Den nye regeringschef, Abdul Ghani Baradar, har med sit besøg hos den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, signaliseret, at hans regering tilstræber et samarbejde med Kina og Afghanistans integrering i Den Nye Silkevej. Den russiske ambassadør i Afghanistan, Zamir Kabulow, har foreslået en international konference for landets økonomiske opbygning,

hvor det skal diskuteres, hvilket projekter der må have absolut prioritet for at overvinde nødsituationen.

Hvis den vestlige verden har lært noget som helst fra årtusinde-nederlaget i Afghanistan, så må den ikke blot fordomsfrit samarbejde med Rusland, Kina og de centralasiatiske nabolande, Pakistan, Iran og Indien i Afghanistans opbygning, men også med hele Sydvestasien. Det er ikke sloganet: »afslut de endeløse krige«, der er idiotisk og som fik Tony Blair til at hidse sig op, men derimod Blairs fremsatte politik for koloniale interventionskrige. De var ikke blot tåbelige, men kriminelle og morderiske, og har ødelagt livet for millioner af mennesker eller bragt dem ubeskrivelige lidelser, og deres arkitekter må stå til regnskab for dem.

Men når cyklussen af vold og hævn skal overvindes, så må en ny politik på dagsordenen: Det nye navn for fred er udvikling, som Pave Paul VI udtrykte dette. Afghanistan er stedet, hvor USA og Kina kan påbegynde en form for samarbejde, som kan repræsentere et babyskridt i retning af et strategisk samarbejde, hvor menneskehedens fælles mål rykkes i forgrunden, og deres virkeliggørelse i sidste ende repræsenterer den eneste måde, hvorpå menneskeheden endelig kan forhindres at ende i en atomkrig.

Annegret Kramp-Karrenbauer virker i hvert fald til intet at have lært af det »hårde nederlag«, når det eneste, der falder hende ind, er en opfordring til »større militær selvstændighed for EU«. »Manglen på egne evner«, som hun taler om, relaterer ikke kun til den manglende europæiske modstand mod den amerikansk ledte tilbagetrækning fra Afghanistan.

Hvis den vestlige verdens selvskabte nedgang skal stoppes, behøver vi en ærlig analyse af, hvorfor den neokoloniale, liberale samfundsmodel har slået fejl, og vi behøver frem for alt en renæssance af den humanistiske og

klassiske kultur. Vores holdning i forhold til opbygningen af Afghanistan er testen, der viser, om vi er i stand til dette.

– fra Neue Solidarität

Afghanistan: Potentiale for en ny epoke: Interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. august 2021 af Michelle Rasmussen

Resumé på engelsk her, afskrift på dansk nedenunder:

Resumé:

Aug. 17 (EIRNS)–The dramatic developments surrounding the Taliban takeover of Kabul is not the end of the world, as the Western media hysterically claims, the head of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche emphasized in her weekly Schiller Institute webcast this morning. Rather, it is very good that 40 years of war in Afghanistan is ending, because that has opened the possibility of integrating Afghanistan into a regional economic perspective, through China's Belt and Road Initiative, in which reconstruction can begin. We must take this opportunity to bring stability and economic development to the Afghan people, she argued. Russia, China and the Central Asian nations are cooperating on this endeavor; it is time Europe and the United States join in.

But! This does require a complete change in approach, she

noted. The failure of this regime-change war, and the previous ones since WWII, stand exposed. The war was wrong from the beginning, as the continuing investigation by the 9/11 families into who was responsible for the September 11, 2001 attacks are uncovering, and as Lyndon LaRouche warned on the very day the attacks occurred. More needs to be done. And there was never a viable war plan.

Some Western political leaders are reacting thoughtfully. German CDU chancellor candidate Armin Laschet stated that this was the biggest failure of NATO, ever. Danish Foreign Minister Jeppe Kofod called for reflection and soul-searching. Helga Zepp-LaRouche pointed out the special responsibility that the U.S. has, in President John Quincy Adams' words, to not go abroad in search of monsters to destroy.

Now, as presented in the July 31, 2021 Schiller Institute video conference, "Afghanistan: A Turning Point in History after the Failed Regime-Change Era," there is a potential for a new era of real nation-building in Afghanistan, and the rest of the world, if the Western nations cooperate with the Chinese-led Belt and Road Initiative, along with Afghanistan's neighbors, and drop their geopolitical goals of preventing China and Russia from playing leading roles in the world. Many Afghan development plans are already on the drawing boards, and there is great humanitarian need, starting with building a modern health system, other infrastructure and agricultural alternatives to opium production. There will be great pressure on the Taliban from the outside, with offers of economic development contingent upon how they act.

The last section of the interview was about the purpose and results of the August 14, 2021 video conference "On the 50th Anniversary of Lyndon LaRouche's Stunning Forecast of August 15, 1971: So, are you finally willing to learn economics?" sponsored by the LaRouche Legacy Foundation

(LLF).

Those watching were urged to watch and spread both that LLF video conference, and the Schiller Institute video conference on peace through development for Afghanistan. Don't stand on the sidelines while history is being made.

Link: Schiller Instituttets Afghanistan-konference:

Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

Link: Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi? Lørdag den 14. august eller bagefter

Afskrift:

MICHELLE RASMUSSEN: Goddag, i dag er den 17. august, 2021. Jeg hedder Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg vil lave et interview med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og international præsident for Schiller Instituttet.

Søndag fulgte mennesker overalt i verden intensivt den dramatiske udvikling fra time til time i Afghanistan, da Taleban overtog kontrollen over Kabul, og de vestlige diplomater og den afghanske præsident flygtede, og mange afghanere forsøger stadig at flygte.

Den 31. juli, for bare to uger siden, afholdt Schiller Instituttet en meget vigtig videokonference med titlen: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifte'-krige," hvor du erklærede, at afslutningen på det vestlige militære engagement i Afghanistan kunne være en gylden mulighed for at afslutte

geopolitikkens æra og indlede et samarbejde mellem nationer for at etablere fred gennem økonomisk udvikling.

Der vil også være et opfølgende arrangement denne lørdag med mange af de samme eksperter. Klik her.

Hvad er din reaktion, Helga, på begivenhederne i Kabul, og hvad skal der gøres nu?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest er jeg ikke enig med de vestlige mediers hysteri om, at dette er verdens ende. Det første der må gøres klart er, at det afslutter 40 års krig for det afghanske folk, og hvis folk har en fornemmelse af, hvad det vil sige at leve i en så langvarig krig, alle lidelserne for civilbefolkningen, alle de frygtelige ting folk måtte udholde, hvad angår droneangreb, og angst, jeg synes først og fremmest, det er meget godt, at krigen er slut.

Og jeg tror, at det tværtimod er en reel chance for at integrere Afghanistan i et regionalt økonomisk udviklingsperspektiv, som grundlæggende er defineret af Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Der er en meget klar aftale mellem Rusland og Kina om at samarbejde om håndteringen af denne situation. De centralasiatiske republikker er interesseret i at sikre, at der er stabilitet og økonomisk udvikling. Der er mulighed for at forlænge CPEC, Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor, ind i Afghanistan, ind i Centralasien. Så jeg synes, det er en reel mulighed.

Men det kræver en fuldstændig ændring i tilgangen. Jeg tror, at nogle mennesker har en fornemmelse af det. Tysklands CDU-kanslerkandidat, Armin Laschet, kom med en bemærkning, som jeg synes afspejler dette, at dette er NATO's største nederlag siden dets eksistens, og det er uden tvivl sandt, og at dette er en epokegørende forandring, og han brugte udtrykket "epokegørende

forandring", hvilket jeg finder bemærkelsesværdigt, fordi jeg hele tiden efterlyste, hvor er de institutionelle mennesker i Europa og i USA, som erkender, at der må være en aksiomatisk rettelse af politikken, der førte til den ene fiasko efter den anden i det vestlige system.

Så jeg tror, at hvis de europæiske nationer og USA ville forstå, at dette er en enestående chance, hvis de samarbejder frem for at bekæmpe Rusland og Kina og deres indflydelse i regionen, og de går sammen om den økonomiske udvikling dér, vil millioner af flygtninge, som er i Pakistan og Iran, og mange af dem er stadig i Europa, så der er brug for et perspektiv for genopbygningen af Afghanistan på en seriøs måde, da det bestemt ikke blev gjort i de sidste 20 år. Og så kan dette blive et meget positivt vendepunkt, ikke kun for Afghanistan, men også for hele verden.

RASMUSSEN: (resten er ikke korrekturlæst) Kan du forklare yderligere, hvordan dette kunne være en mulighed for USA og Vesteuropa, fremfor for at betragte Kina og Rusland, som hovedfjenden? Faktisk har nogle sagt, at tilbagetrækningen fra Afghanistan snarere drejer sig om at fokusere opmærksomheden på at bygge op til provokation mod Kina og Rusland. Kan du forklare, hvordan dette kunne være en gylden mulighed for en koalition for fred gennem økonomisk udvikling? Og hvad kunne det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ betyde for Afghanistan og hele regionen?

ZEPP-LAROUCHE: Situationen er helt klart, at Vesten har et ansvar for at hjælpe med at afbøde konsekvenserne af 20 års endeløse krige, hvoraf Afghanistan kun udgør én, og virkelig begynder at opbygge nationer. For dette var igennem 20 år aldrig var en del af ligningen i Afghanistan-situationen.

Nu er Bælte- og Vejinitiativet åbent for alle. Dette er blevet udtalt igen og igen af præsident Xi Jinping og andre

kinesiske ledere. Rusland har også igen og igen gjort det klart, at de gerne vil have et fredeligt samarbejde; Præsident Putin har mange gange, selv for nylig, talt om idéen om et integreret eurasiske kontinent fra Lissabon til Vladivostok. Og jeg tror, at dette er et perspektiv, hvor det for eksempel er Kina – hvis man ser på den økonomiske motor for europæiske nationer. Dette er det eneste område, hvor man har økonomisk vækst, og hvis USA ville opgive deres geopolitiske idé om, at verden skal være et nul-sums-spil, hvor den ene side vinder og den anden side taber – men at dette kan blive et 'win-win' samarbejde; jeg tror, at tiden nu er inde til et dramatisk kursskifte. Men det kræver: Stop med geopolitik; begynd at tænke på, at samarbejde til fordel for den anden ville være til gavn for én selv.

RASMUSSEN: Nogle siger, at den første idé om at gå ind i Afghanistan var korrekt, for at tage hånd om terrorisme, at give husly til terrorister, men at så den anden del – opbygningen af demokrati – mislykkedes. Men tror du virkelig, at det var nødvendigt at gå ind i Afghanistan? Og hvad med alle de regime-skiftekrige, der har været i gang siden afslutningen af Anden Verdenskrig?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har sagt mange gange, og vi publicerede mange artikler i en hvidbog, allerede for 11 år siden, hvor jeg gjorde opmærksom på, at denne krig var dårligt defineret fra begyndelsen. For hvis du husker, var påskuddet for det 9/11, at bin Laden – at Taleban angiveligt gav husly til bin Laden i Afghanistan; derefter påberåbte man sig NATO's artikel V, og sådan startede hele NATO-engagementet. Men det er stadig genstand for en igangværende retssag i USA, at omstændighederne den 11. september er meget forskellige fra den officielle historie. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, lavede et webcast den 3. januar 2001, hvor han forudsagde, at Bush-administrationen ville blive konfronteret med en finanskrisen, de ikke kunne

klare, og at der derfor var fare for en "Rigsdagsbrand" som påskud for at ændre politikker. Og det er præcis, hvad der er sket den 9/11. Så dette er en helt anden historie, som stadig mangler at blive opklaret, og virkelig komme til bunds i, hvad det præcist involverede i form af korrupte elementer i det amerikanske sikkerhedsapparat. Så krigen var dårligt defineret, og hvis man helt fra begyndelsen definerer en krig på den forkerte måde, kan den ikke føre til et positivt resultat.

'Afghanistan Papirerne', der blev offentliggjort af Washington Post i 2019, er allerede en knusende beretning om, at dette ikke gik godt, at alle succeshistorierne var fuldstændig svigagtige; ledende militærfolk blev citeret for at sige, at de ikke anede hvad de lavede der, ikke vidste, hvem fjenden var, men ikke desto mindre fortsatte krigen i to år mere.

Så den krig blev startet og ført på et fuldstændig forkert grundlag. Jeg tror, at det, vi ser nu, er erkendelsen af, at alle disse udenlandske, interventionistiske krige under påskud af enten "retten til at beskytte", humanitære interventioner, regimeændringer, farverevolution – at denne politik er fuldstændig mislykket. Det førte til den værste katastrofe i NATOs i historie – jeg er enig med hr. Laschet på det punkt – og det skal stoppes. Også fordi det står klart, at "vestlige værdier" har spillet fallit med Afghanistan. Tanken om, at man kan gå ind i et andet land og med militære midler pålægge værdier, der ikke er helt så sandfærdige i første omgang – hvis man ser på menneskerettighedsspørgsmål i EU eller demokratispørgsmål, så er disse ting stort set betegnelser, der påsættes en politik, der har helt andet formål.

Så jeg synes, pointen må være at indse alt dette fuldt ud. Og jeg tror, at flere politikere, ligesom hr. Laschet, har bedt om en reel, dybdegående selvregnsagelse og refleksion over, hvad der gik galt, og jeg mener, at dette vil være

meget sundt.

RASMUSSEN: Faktisk sagde den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, da han mandag holdt et pressemøde midt i alle de dramatiske udviklinger, at dette kræver refleksion og selvregnsagelse af hele den internationale koalition, af NATO, af alle af os, der har stået bag indsatsen i Afghanistan de sidste to årtier. At det vi ser er helt anderledes end analyserne; den afghanske hær og regeringen var måske mere en ørkenpejling end en realitet

Og samtidigt er især USA's rolle, og ændringen i USA's paradigme så vigtigt, hvor du i går, da du talte til dine medarbejdere, tog udtalelsen fra USA's president John Quincy Adams frem, hvor han sagde at "Når som helst standarden for frihed og uafhængighed udfolder sig, så vil Amerikas hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner gøre sig gældende. Men Amerika drager ikke til udlandet for at søge efter at ødelægge monstre ". Kan du sige mere om dette? Og også specifikt om den ændring, der nu skal til at ske i USA?

ZEPP-LAROUCHE: Det John Quincy Adams citat du nævnte, lægger virkelig pointen frem. For med det angloamerikanske "special relationship" har USA forsøgt at adoptere det britiske imperiums model, skabe en unipolar verden og eliminere ethvert regime, der ikke følger trop med regimeskifte, farverevolution eller anden form for intervention med NGO'er. Dette er blevet tydeligt for hele verden. Og USA har heldigvis tradition for at være en republik. John Quincy Adams sagde ikke alene, at det ikke er meningen at jage fremmede monstre, men derudover at skabe en alliance af perfekt suveræne republikker, der er forenet i at tjene alles fælles bedste. Og det tror jeg, der opfordres til. Så hvis USA virkelig ville indse, at det er i deres egen interesse – først og fremmest tjener det ikke deres egen interesse med disse udenlandske interventions-krige. De har mistet utrolig meget image og

omdømme. Det gælder Vesten generelt, denne fiasko i Afghanistan har skadet Vestens omdømme generelt, men USA i særdeleshed. Så der er ingen vej frem på denne måde.

Hvis imidlertid ledende institutioner og personligheder i USA og europæiske nationer ville sige: "OK, vi begik en fejl, og nu vil vi ændre vores syn. Vi samarbejder med Rusland og Kina om opbygningen af et nyt paradigme, hvor suverænitet respekteres, og den andens interesse er en del af ligningen". Så kunne vi befinde os i begyndelsen af en smuk ny æra. Og jeg tror, at det er den slags diskussion, der er nødvendig lige nu.

RASMUSSEN: Hvad med Afghanistan selv? Der er mange mennesker, der er bange for, hvad Talebans kontrol vil indebære. Er der en nu med Silkevejs-perspektivet en mulighed for at undgå de excesser, der fandt sted løbet af den forrige Taliban æra – at undgå en borgerkrig, og at undgå terrorister og destabilisering af hele området, og endvidere, hvad skal der gøres ved med opiumhandlen? Er dette en mulighed for at undgå fortidens potentielle katastrofer, og hvilken type udviklingsprogram foreslår du for Afghanistan?

ZEPP-LAROCHE: Først og fremmest tror jeg, at de store naboer, Rusland og Kina, er ekstremt bekymrede for hvorvidt Taleban vil opfylde deres løfte om ikke at fremme terrorisme og ikke gøre noget, der vil være i modstrid med Ruslands eller Kinas interesse. Taleban, som har overtaget kontrollen nu, har allerede udstedt amnesti for alle mennesker i den tidligere regering, de har garanteret, at der ikke vil ske nogen overlaster på folk fra udenlandske ambassader, så det vil nu alt sammen være i fokus i verden. Og hvis Taliban opfylder disse løfter – og jeg er ret sikker på, at enhver form for økonomisk fordel ved Silkevejen er afhængig af, at de holder fast ved dette – så kunne man virkelig starte et økonomisk udviklingsprogram, hvorved – jeg mener, Afghanistan er et af de fattigste

nationer i verden. Igennem 20 års engagement har USA og NATO, herunder den tyske Bundeswehr, ikke gjort noget for at opbygge nationen. OK, måske blev der bygget et par skoler og et par hospitaler, men for det meste er dødeligheden for børn under fem år stadig forfærdelig, fattigdommen er frygtelig; så hvis der nu er et perspektiv om at bygge infrastruktur, integrere korridorlinjerne i Afghanistan med Pakistans og Centralasiens, at nå ind i Kina, nå ind i Rusland, så kan den økonomiske udvikling starte.

Naturligvis må man starte med et sundhedssystem fordi vi stadig befinder os i en pandemi: Afghanistan har akut brug for moderne hospitaler, moderne uddannede læger, fordi denne pandemi er overhovedet ikke overvundet; så kunne man have et reelt, seriøst landbrugsprogram, der erstatter den resterende opiumproduktion, ved at give et incitament til de afghanske landmænd, hvorved de ville få det meget bedre, hvis de vil producere mad til landet og regionen. Jeg mener, vi har offentliggjort dette; vi afholdt netop denne konference, du refererede til, og derfor er alle disse programmer der. Men jeg tror, at det centrale er, at der er et internationalt samarbejde for ikke at gå glip af denne mulighed for at sætte den økonomiske udvikling i Afghanistan på dagsordenen på en seriøs måde.

RASMUSSEN: Som du siger, er nogle af disse planer allerede på tegnebrættet og venter bare på at blive gennemført, herunder i vores opdaterede rapport om Den nye Silkevej, hvor vi kommer med forslag – der er også et russisk forslag, som vi genoptrykte. Så, som Lyndon LaRouche sagde på tidspunktet for Oslo-aftalerne mellem palæstinenserne og israelerne, vil nøglen til at vinde freden være at få "skovlene i jorden" og starte byggeprocessen. Og at dette ville være den eneste måde at skabe en grund til, at de tidligere fjender arbejder sammen. Du har fremmet denne form for idé, fra Nicholas af Cusanus' "Modsætningernes

Sammenfald", og det som du efterlyste under konferencen, som vi afholdt, med henblik på at sætte det økonomiske udviklingsprogram i centrum for spørgsmålet om det politiske forlig.

Nu er udviklingen forløbet hurtigere end... vi ved ikke, hvad der kommer til at ske med hensyn til hvilken type magtdeling. Men disse programmer er der; vi skal have skovlene i jorden. Har du noget mere at sige om det eller noget andet om Afghanistan, før vi går videre til det næste emne?

ZEPP-LAROUCHE: Nej, du sagde det. Jeg tror, den eneste ting man kan sige er, at der er en ung generation af mennesker, der har deres egne drømme, som har haft oplevelsen af at rejse til udlandet, at være i kontakt med nationer rundt om i deres del af verden, og jeg tror, der vil være en anden situation. Det vil ikke være som for 20 år siden. Mange ting er forandret – Kina er anderledes. Kina har nu lanceret Bælte and Vejinitiativet, hvilket er den dominerende dynamik i hele Asien. Det betyder, at perspektivet om at overvinde fattigdom, at have et anstændigt liv, som uddannede mennesker, som læger, som videnskabsfolk, som astrofysikere, som alt hvad man ønsker, det er meget mere fremme i tankerne hos den unge generation, og jeg tror, at også Taleban vil opleve fordelene ved forandringerne i infrastrukturen. Fordi mennesker ikke er skabt til at konkurrere med dyr om fysisk arbejde; mennesker er der, fordi vi har et kreativt sind, vi kan udvikle videnskabelige og teknologiske fremskridt, som gør livet bedre, hvilket gør levetiden længere. Og jeg tror, at disse er civiliserede forandringer, der foregår i hele Asien.

Asien har – i modsætning til USA eller Europa – den

opfattelse, at det kommende århundrede er Asiens århundrede, og man har en enorm økonomisk udvikling: folk tror på, at livet vil blive bedre – hvilket ikke er tilfældet i Europa eller USA. Men i Asien tror folk, at de næste generationer får et bedre liv end de nuværende. Og der er også overalt en forbindelse til gamle traditioner, til dels 5.000 år gamle historier.

Også Afghanistan har en historie på mange tusinde år; det var en stor civilisation omkring tidspunktet for den græske klassiske periode, og der er meget arkæologisk arbejde, som stadig skal udføres. Så forbindelsen mellem fremtiden og den store tradition – dette område var kendt for at være 'de tusind byers land' – der er meget, som nu virker gavnligt. Og jeg er faktisk optimistisk om at såfremt verdenssamfundet reagerer positivt på dette øjeblik, kan det være begyndelsen på en ny æra for regionen og for menneskeheden.

...

RASMUSSEN: Et af de punkter, der blev rejst under videokonferencen om Lyndon LaRouches økonomiske principper [[link her](#)], passer meget godt ind i det, vi diskuterede om Afghanistan. Jeg tror, at det var Paul Gallagher, der påpegede, at det originale Bretton Woods-system, der blev udformet af Franklin Roosevelt, skulle være baseret på afslutningen af det kolonialistiske system; at det, for både at bringe politisk frihed til de tidligere koloniale nationer og økonomisk udvikling, ville afhænge af højteknologisk eksport, maskiner, traktorer, alle slags ting, fra USA, fra industrilandene, som en måde at opbygge de fattigere lande på og også som en motor for økonomisk vækst i industrilandene. Og den idé blev aldrig ført ud i livet på grund af Trumans smålige sind, som sidenhen blev manipuleret af Churchill; men hvordan ser du dette i lyset

af, ikke alene Afghanistan, men perspektivet om, at vi igen mobiliserer kapaciteterne, de industrielle og også videnskabelige og teknologiske kapaciteter på steder, hvor man kan sige tidligere industrialiserede nationer, hvor der nu også er store problemer på grund af pandemien? Og som vi har talt om, skabelsen af mange job med det formål endelig at bringe økonomisk udvikling til de fattigere lande.

ZEPP-LAROUCHE: Tja, der er stor opmærksomhed på systemernes såkaldte konkurrence mellem Vesten og Kina, fordi hvad Kina tydeligvis har opnået siden 2013, siden Xi Jinping lagde Bælte- og Vejinitiativet på bordet – dette har kun stået på i otte år – men i disse otte år har man set en utrolig udvikling af infrastruktur, det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie. Det påvirker 150 lande.

Det er helt klart en måde at overvinde fattigdom på: Kina har gjort det for sin egen befolkning. Det har givet udviklingslandene et eksempel på, at det kan lade sig gøre, og det står nu meget klart, at økonomisk udvikling og økonomiske korridorer er meget bedre end at gøre udviklingslandene til hangarskibe for den amerikanske militærmaskine. Det er meget mere attraktivt at deltage i økonomiske fremskridt og overvinde sine egne problemer end at have masser af moderne våbensystemer – ligesom tilfældet er i Afghanistan, hvor hæren er udstyret med ekstremt sofistikerede våben. Brugte den afghanske hær dem? Nej! De smed dem, fordi de ikke troede på det system, der ville være forbundet med brugen af dem. Så nu besidder Taliban mange af disse moderne våben.

Så jeg tror, at hvis folk er seriøse og virkelig lærer lektionen, så er økonomisk udvikling vejen frem; fredelig udvikling. Vi har en pandemi, vi har nye, alvorlige

sygdomme, ligesom et nyt udbrud af Marburg virus; vi har en ny svamp; disse medfører alle faren for et biologisk holocaust, som min mand advarede om i 1973. For at besejre det er der behov for at få alle lande til at arbejde sammen. Så hvis europæiske og asiatiske nationer samt USA alle ville sige, at prioritet nummer et er at overvinde fattigdom for at sikre, at intet barn længere dør af sult, fordi vi har teknologien til helt at undgå det – det er ikke nødvendigt – at have et moderne sundhedssystem i alle lande.

Jo, omfanget af frihed, de frihedsgrader, der ville ligge i et sådant samarbejde, herunder rumsamarbejde, at sætte landsbyer på Månen, byer på Mars; at tænke i et perspektiv af to, tre generationer fra nu af; interstellare rejser: Universet er så enormt, at jeg synes at den nuværende tilstand er et levn. Det er som en dinosaur, som man først vil kunne se på et museum om nogle år; men hvis menneskeheden skal overleve, kan den geopolitiske tankegang ikke være en del af det. Så hvorfor ikke opgive det – bare afslutte det og starte en æra med samarbejde, så folk vil være stolte over at være en del af generationen, der har gjort dette fremskridt?

RASMUSSEN: Og hvis vi gør det rette, kunne vi have perspektivet; hvem ved, hvor mange vidunderlige opdagelser der kommer fra de børn, der vil blive opdraget i Afghanistan under bedre forhold, hvis vi gør det rette. Jeg opfordrer stærkt vores seere til at se videokonferencen om Afghanistan, som vi afholdt for to uger siden, og også den konference, som vi holder på lørdag. Og som du sagde, er vi nødt til at bruge chokket over de seneste dages udvikling til at gribe muligheden for at etablere et nyt internationalt paradigme for mennesker gennem økonomisk udvikling, og jeg opfordrer også vore seere til at se

LaRouche-videokonferencen, og til at studere Lyndon LaRouches værker; for som José López Portillo, den tidligere præsident i Mexico sagde: "Nu er tiden inde til at lytte til Lyndon LaRouche kloge ord; og også at arbejde for oprejsning af LaRouche og hans medarbejdere, mht. det falske grundlag for deres fængsling, så LaRouches forslag og hans tankemetode kan tages i brug netop nu, til at foretage dette nødvendige paradigmeskifte, hvis potentiale er blevet overdraget til os med denne dramatiske udvikling.

Og jeg har en særlig appel til de af jer, der endnu ikke har kontaktet os: kontakt os. Sid ikke på sidelinjen, når vi har chancen for at ændre historien.

Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971: Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi? Lørdag den 14. august eller bagefter

Se også panel 2 videoen her:

Se intro videoen her:

Program

Panel 1: "On LaRouche's Discovery" 15:00 danskt tid

Moderator: Dennis Small (U.S.), LaRouche Legacy Foundation
Helga Zepp-LaRouche (Germany), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation

Ding Yifan (China): Deputy Director of the Research Institute of World Development, China Development Research Center (DRC) "The Importance of Physical Economics in Today's World"

Jozef Mikloško (Slovak Republic), Former Vice Prime Minister of the first Czechoslovakian government after the fall of Communism

Dr. Natalia Vitrenko (Ukraine), Doctor of Economic Sciences, Chairman of the Progressive Socialist Party of Ukraine, People's Deputy of Ukraine (MP) 1995-2002: "Saving Mankind Is a 'Mission-Possible'"

Yekaterina Fyodorovna Shamayeva (Russia): "Design and Management of Sustainable Development and an Interdisciplinary Synthesis of the Fundamental Ideas of the Schools of Lyndon LaRouche and Pobisk Kuznetsov"

Paul Gallagher (U.S.), *EIR* Editorial Board: "LaRouche's Early Forecasts"

LaRouche on the World Stage: Through the Words of Ramsey Clark (U.S., former Attorney General); Dr. Enéas Carneiro (Brazil, former member of parliament and presidential candidate); José López Portillo (Mexico, former President)

Discussion Period

Panel 2: "Earth's Next Fifty Years" 19:30 dansk tid

Moderator: Megan Dobrodt (U.S.), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation

Jacques Cheminade (France), Founder and President of the Solidarité et Progrès Political Party in France, former Presidential Candidate: "Lyndon LaRouche's Method of Physical Economy in Coincidence with France's Republican Humanism"

Dr. Kirk Meighoo (Trinidad and Tobago), political analyst, media commentator, author, and former independent Senator in Trinidad and Tobago

Roberto Fritzsche and Eduardo Fernández (Argentina): "Notes on Potential Relative Population Density in Lyndon LaRouche's Economics"

Harley Schlanger (U.S.) Schiller Institute: "Nixon's August 1971 Announcement: An Eyewitness Account"

Fred Huenefeld, Jr. (U.S.), Schiller Institute Board member; former President of the Louisiana Association of Soil Districts; former President of NORM (National Association of Raw Materials); former Treasurer of the Louisiana State Democratic Party

Theo Mitchell (U.S.), Former State Senator, South Carolina
LaRouche in the Universities: Gretchen Small (U.S.),
LaRouche Legacy Foundation: "LaRouche in the Libraries";
Carlos "Itos" Valdes (The Philippines), The Philippine
LaRouche Society; Carolina Dominguez (México) LaRouche
Youth Movement; José Vega (U.S.), LaRouche Youth Movement
Discussion Period

**To uddrag fra Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut-
webcast den 11. august om LaRouche-videokonferencen:**

(ikke korrekturlæst) HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, stifteren og formanden for Schiller Institutet.

Vi befinder os blot nogle få dage fra en stor konference, arrangeret af LaRouche Legacy Foundation, der,

på 50-årsdagen, vil se på konsekvenserne af begivenhederne omkring den 15. august, 1971, der etablerede Lyndon LaRouche som førende økonom – både hvad hans forudsigelse af dette angår, såvel som hans advarsler bagefter. Helga, dette burde blive en særdeles vigtig begivenhed, og jeg håber, at mange af vores seere ikke blot vil se det, men opmuntre andre til at deltage.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg tror at denne begivenhed vil understrege det faktum, at Lyndon LaRouche er, i det mindste i den transatlantiske sektor, uden tvivl den førende økonom, som forudså følgevirkningerne af Nixons afskaffelse af Bretton Woods-systemet, ved at erstatte faste valutakurser med flydende valutakurser. Dette påbegyndte retningen mod alle de onder, som vi ser i dag – en pandemi, en disintegration af finanssystemet, et alment kollaps af den kulturelle side af samfundet. Det er muligvis en overraskelse for mange mennesker, at se disse situationer som ét komplekst domæne, der hænger sammen, men Lyndon LaRouche forudså hvad dette dramatiske brud betød, efter man opgav at fokusere på den virkelige økonomi, på fysiske økonomier underlagt de egentlige universelle principper i universet, og erstattede det med systemanalyse, kybernetik, hele informationsteorien, fordi han indså, hvad den grundlæggende fejl i Norbert Wiener's og John von Neumann's teorier var. Og der vil være mange eksperter, som vil tale om dette på lørdag.

Så jeg synes at I, vores seere, virkelig burde se det. For hvis I ønsker at forstå, hvorfor verdens økonomer har været ude af stand til at forudse krisen i 2008, hvorfor de er fuldstændig hjælpeløse, når det kommer til, at finde blot en analyse, for ikke at snakke om en løsning til den nuværende krise, så er denne begivenhed på lørdag et absolut "must see" for jer.

Dette vil være et jordskælv af en begivenhed, og det er

ikke at love for meget.

SCHLANGER: (griner) Jo, altså titlen er "Så, er I endelig villige til at lære økonomi?" Og jeg tror, at det er vigtigt at nævne, at det er sponsoreret af LaRouche Legacy Foundation, som er i gang med at samle Lyndon LaRouches værker. Og når man begynder at kigge igennem disse titler, ser man hvor forbløffende hans livs arbejde virkelig var.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi udgiver min afdøde mands samlede værker. Vi har allerede udgivet én enorm smuk udgave, det første bind. Det andet er på vej. Vi vil digitaliserer hele værket, således at det vil være tilgængeligt for alle dem, som ønsker at studere fysisk økonomi seriøst, men også de andre områder af min mands ufatteligt rige livsværk.

Så dette er en meget vigtig begivenhed af mange, mange grunde.

Senere...

SCHLANGER: Det bringer os tilbage til vigtigheden af lørdagens konference – denne kommende lørdag, den 14. august, klokken 15-20 dansk tid [– kan også ses senere].

Vi oplever i øjeblikket slutfasen af finanssystemet efter 1971, og dette er noget, som Lyn havde advaret om, og videre, ikke blot advaret om, men præsenteret alternativer. Hvordan ville du organisere folk til at se dette og at deltage, og bruge det som et springbræt, ikke blot til at lære økonomi, men at skabe en genoplivelse af den fysiske økonomis bedste tradition?

ZEPP-LAROUCHE: Spørgsmålet, som folk burde stille sig selv, er, hvorfor er verden i en så skrækkelig tilstand? Og jeg tror, at Lyndon LaRouches arbejde er den uundværlige nøgle, ikke blot for at forstå dette, men også for at overvinde det. Fordi, hvorfor var Lyndon LaRouche, som praktisk talt den eneste økonom på det tidspunkt, i stand til at identificere, hvad dette brud var, hvad vigtigheden af hvad

Nixon gjorde var? Det var ikke blot en lille økonomisk forandring. Det var et skelsættende brud mellem noget, som var et ufuldkomment system – Bretton Woods-systemet – som aldrig var det som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt, fordi Truman og Churchill udvandede det fuldstændigt, og betonedede aldrig nøglekomponenten, som var, at overvinde underudvikling i udviklingslandene; det var aldrig en del af det egentlige Bretton Woods-system. Men det stabiliserede dog, i omkring to årtier, økonomierne i USA og Europa, fordi det var opmærksom på nogle grundlæggende fysisk-økonomiske realiteter.

Og Nixon smed dette ud af vinduet ved, at introducere en ny form for monetarisme, hvilket var idéen om, at fra nu af, ville man blot bruge algoritmer til at beskrive markederne. Lyn havde påpeget, hvad fejlen ved Norbert Wiener og John von Neumann var, nemlig den, at de havde anvendt et system, som intet havde med virkeligheden at gøre. Det er en model, og denne model bliver brugt i dag til omtrent alting: Det bruges til–hvis man betragter spekulation, i en tidsskala på nanosekunder, i tempoer af nanosekunder, billioner rejser rundt om planeten i form af spekulation. Disse er baseret på den samme algoritmiske metode i meget hurtige computere, som styrer denne form for spekulation, fuldstændig uafhængigt af fornuft, eller real-økonomiske kriterier.

Det samme er tilfældet for vejret: Det viser sig, at den første person, som udviklede en sådan idé om vejrmodeller, som kunne forudse, eller prognosticere, var Norbert Wiener, og også John von Neumann tror jeg. Så det er grunden til, at IPCC's model er værdiløs. Den har intet med de komplekse årsager for klimaet at gøre, og det er kun en model. Det var det samme møg, som Romklubben i 1972! Da de udgav bogen Grænser for Vækst var det den samme falske model, hvor de udelod det teknologiske fremskridts indflydelse på økonomiens produktivitet. Det var det, som LaRouche havde

fastslået som værende nøglen: Menneskelig kreativitet, opfindelser, opdagelser af grundlæggende principper og måden hvorpå disse opdagelser, når de anvendes via teknologi i produktionsprocessen, hvordan de påvirker produktiviteten. Det er noget, som man ikke kan måle med disse modeller og det er grunden til at alt dette ikke fungerer.

Men man kan kigge på mange andre områder og man vil se at den samme idiotiske metode anvendes. For eksempel, i forudsigelsen af forbrydelser har de nu modeller, som forudser på hvilket gadehjørne, hvilken person vil begå et mord fem år ud i fremtiden, og derfor bliver man nødt til at bygge fængsler til, at kunne rumme dette – jeg overdriver en lille smule, men ikke særlig meget.

Jeg mener, det her er vanvittigt: Det har intet med virkeligheden at gøre, og jeg mener at det er en grundlæggende diskussion. Hvis ikke dette genovervejes, og rettes op på gennem videnskab, gennem opdagelser, gennem universelle fysiske principper, er der ingen løsning, fordi der er et helt etablissement, som følger dette, ligesom Rottefængerens fra Hameln, og det vil føre ud over en afgrund, og folk vil styrte ned i afgrunden i forfølgelsen efter en forkert idé.

Heldigvis er det ikke alle som gør dette: Rusland, for eksempel, gør ikke dette; Kina har ikke den samme vanvittige tilgang. Så, når folk taler om en konkurrence blandt systemer, er man nød til at betragte årsagen til at Vesten slår fejl indenfor så mange områder. Og det er det, som lørdagens diskussion handler om, men også en forhåbningsfuld idé, fordi Lyndon LaRouche har leveret løsninger, som verden har brug for i dag, mere end nogensinde før.

SCHLANGER: Jeg tror, at det er en perfekt måde, at afslutte på, for at sørge for, at folk stiller ind på lørdag, den

14. august, klokken 15. Som du siger, der er ingen tvivl om, at vi befinder os i et systemisk sammenbrud. Spørgsmålet er, om vi har modet til rent faktisk at lære økonomi og lære fra det største økonom i det sidste århundrede, Lyndon LaRouche.

Invitation:

Det er med glæde, at LaRouche Legacy Foundation inviterer dig til videokonference med førende internationale eksperter, for at undersøge de unikke bidrag af Lyndon LaRouche (1922–2019) til videnskaben om fysisk økonomi [at økonomi ikke er penge, men vores evne til at forbedre menneskehedens levevilkår].

Seminaret afholdes på 50-årsdagen for præsident Richard Nixons skæbnesvangre meddelelse om Bretton Woods-systemets afslutning, den 15. august 1971.

Det er også en påtrængt opfordring til at reflektere over, hvad der gik galt med den økonomiske politik i den transatlantiske sektor i løbet af de sidste fem årtier, for at rette op på de vedvarende politiske fejltagelser og ændre kurs, før vi hævner i en sammenbrudskrise, der kun kan sammenlignes med det 14. århundredes mørke tidsalder.

Se intro videoen til konferencen her

Baggrund:

Den 15. august, 1971 gav Nixon en dramatisk 18-minutters national tv-tale, hvor han meddelte:

1. Dollaren blev taget af guldstandard: dollaren ville ikke længere kunne indløses i guld;
2. Et flydende valutakurssystem ville erstatte det eksisterende internationale valutariske fastkurssystem;
3. Der ville blive indført en midlertidig løn- og pridfrysning i USA, som hurtigt blev til fase I, II og III

med drastiske stramninger

.

Selvom Nixon angiveligt bekendtgjorde disse foranstaltninger for at tøjle finansielle spekulationer mod dollaren, åbnede de i virkeligheden sluserne for den mest massive, langvarige spekulation i menneskehedens historie, kombineret med et fysisk økonomisk kollaps – som fortsætter den dag i dag.

Meddelelsen fra 15. august 1971 var den mest vidtrækkende og katastrofale beslutning i den økonomiske politik i det 20. århundrede med hensyn til dens konsekvenser frem til i dag. En økonom, og én økonom alene, forudså konsekvenserne. Inden for få timer efter denne meddelelse advarede han om hvad der ville komme, og forklarede, hvad meddelelsen betød.

Denne mand var Lyndon LaRouche.

LaRouche brugte de næste fem årtier på at advare om, at hvis denne politik blev videreført, ville verden gå ind i en systemisk sammenbrudskrise med sandsynligheden for fascistisk økonomisk politik. Alt imens præsenterede han detaljerede programmer til at vende krisen, baseret på ideen om fred gennem udvikling og på at fremme ethvert menneskes produktive arbejdskraft på jorden.

For dette blev LaRouche udkældt og uretmæssigt fængslet i fem år. Hans politik blev ikke gennemført i den transatlantiske sektor, og planeten betaler i dag prisen for den tåbelighed i form af en hyperinflation, en ukontrolleret og dødelig pandemi og faren for termonuklear krig. Som et resultat af kampagnen for at bagvaske LaRouche og tie hans ideer ihjel, har de fleste mennesker i USA og

andre steder aldrig studeret hans skrifter.

Men visse mennesker, førende videnskabsmænd og politiske ledere i forskellige dele af verden, lyttede til LaRouche og studerede hans værker – såsom den russiske videnskabelige kæmpe Pobisk Kuznetsov og den tidligere mexicanske præsident José López Portillo.

Andre specialister og folk, der har studeret LaRouches værker, vil deltage i seminaret den 14. august, og man vil direkte fra dem kunne høre om LaRouches økonomiske gennembrud, om hans uforlignelige historik af prognoser samt om hans programmatisk forslag til at udvikle hvert hjørne af planeten – og solsystemet. Seminaret vil hjælpe til at forstå, hvorfor tiden er inde til at give LaRouches ideer oprejsning, både af hensyn til simpel retfærdighed og for endelig at få gennemført hans politik.

Som José López Portillo, den tidligere mexicanske præsident, udtalte i 1998 på et fælles seminar med Helga Zepp-LaRouche: "Det er nødvendigt, at verden nu lytter til Lyndon LaRouches kloge ord".

Tilmelding for at modtage et direkte link, talerlisten og opdateringer: [So, Are You Finally Willing to Learn Economics? – LaRouche Legacy Foundation](#)

Ellers kan du se den på forsiden af vores danske hjemmeside.

**Videokonference: Live
links, talerlisten og ny
invitation:**

**For det almene vel af alle
mennesker, ikke regler, som
er til fordel for de få.**

**Schiller Instituttets
online internationale
konference den 26.-27. juni
2021 kl. 15 dansk tid eller
bagefter**

Tilmeling her for at modtage opdateringer og linkene direkte til din e-mail.

Ellers ville det kunne ses her på denne side.

Lørdag den 26. juni kl. 15 dansk tid:

Panel 1:

Moderator: **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute

1. Mozart's, *Laudate Dominum*, Schiller Institute Chamber Singers
2. Keynote Address, **Helga Zepp-LaRouche**, President, The Schiller Institute
3. **Dr. Andrey Kortunov** (Russian Federation), Director

General, Russian International Affairs Council: “Has the Geneva Summit Changed Relations Between the U.S. and Russia?”

4. **Malik Ayub Sumbal**, (China) Geopolitical Analyst, Current Affairs Commentator and Author of *Tovuz to Karabakh: A Comprehensive Analysis of War in South-Caucasus*: “A Divided World Amid Covid and Future Pandemic Risks & Challenges.”
5. **Atul Aneja** (India), Editor, *India Narrative.com*: “Engaging Russia and China as Part of a New World Order-What Can India Bring to the Table?”
6. **Col.(ret.) Richard H. Black** (U.S.), former State Senator (Virginia), former head of the U.S. Army’s Criminal Law Division, U.S. Pentagon: “U.S.-China Relations: A Pathway for War Avoidance and Cooperation”
7. **Ray McGovern** (U.S.), Analyst, Central Intelligence Agency (CIA-ret.), Co-Founder, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS): “When One Step Back Is Also One Step Forward: The Coincidence of Opposites”
8. Question & Answer Session

Panel 2: kl. 20 dansk tid

Moderator: **Jason Ross** (U.S.), Science Advisor, The Schiller Institute

1. **Megan Dobrodt**, President, Schiller Institute (U.S.A.): “Why the Universe Needs More People”
2. **Kelvin Kemm, Ph.D.** (South Africa), nuclear physicist, former Chairman of the Nuclear Energy Corporation of South Africa: “An Engineer’s Approach to Power and ‘Renewables’”
3. **Emanuel Höhener** (Switzerland), Consulting Engineer in Energy Sector, Chairman of the Switzerland-based think tank Carnot-Cournot Network: “Swiss Vote ‘No’

to New CO₂ Law”

4. **Prof. Augustinus Berkhout** (Netherlands); Emeritus Professor of Geophysics, President of the Climate Intelligence Group: “The Good News About CO₂”
5. **Prof. Horst-Joachim Lüdecke** (Germany), Physicist (Fluid Mechanics), Emeritus Professor, Saarland University for Technology and Economics: “Climate Cycles and Global Warming”
6. **Prof. Nicola Scafetta** (Italy), Department of Earth, Environmental and Resources Sciences, Università degli Studi di Napoli Federico II: “Why The Climate Models Don’t Work”
7. **Ben Greenspan, M.D.** (U.S.); Board of Directors, The American Board of Science in Nuclear Medicine; Past President, Society of Nuclear Medicine and Molecular Imaging: “Introduction to Nuclear Medicine”
8. **Paul Driessen** (U.S.), Senior Policy Advisor, Committee For A Constructive Tomorrow (CFACT), author of *Eco-Imperialism: Green Power, Black Death*: “The Biden-AOC Green New Deal Fraud: Unsustainable, Unaffordable, Eco-Destructive, Carbon-Colonialist”
9. **Vincenzo Romanello**, PhD (Italy), Nuclear Engineer, Research Center Rez, Founder, “Atoms for Peace” Czech Republic: “Building a Nuclear Power Platform for the World”
10. Question & Answer Session

Søndag den 27. juni kl. 15:

Panel 3:

Moderator: **Harley Schlanger** (U.S.), The Schiller Institute

1. **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarite et Progres, former Presidential candidate: “Why the Challenge of Public Health, Education and Food Policy Are a One”

2. **Paul Gallagher** (U.S.), Editorial Board, *Executive Intelligence Review (EIR)*: “The Central Banks’ Regime Change and the Great Reset”
3. **Dennis Small** (U.S.), Ibero-American Editor, *Executive Intelligence Review (EIR)*: “Double or Nothing: The LaRouche Program for Mankind’s Durable Survival”
4. **State Senator Mike Thompson** (U.S.-Kansas), Chairman of Senate Utilities Committee: “How Americans Are Herded Into ‘Green’ Energy, by Weaponized, Politicized, Monetized Science”
5. **Mike Callicrate** (U.S. – Kansas), Cattleman, Founder of Ranch Foods Direct, Policy Advocate, Operator of Mike’s “*No Bull*” Blog: “The State of U.S. Ag and Solutions”
6. **Daisuke Kotegawa** (Japan), Former Official, Ministry of Finance, Japan; former Director for Japan at the International Monetary Fund (IMF): “Valuable Lessons on the Financial Crisis from Experiences in Japan”
7. **Marc Gabriel Draghi** (France), Economist, Jurist and Author: “Hyperinflation: A Step of the Great Reset to Destroy Our Freedoms”
8. **Pedro Rubio** (Colombia), President of the Association of Officials of the General Accounting Office of the Republic: “COVID and Economic Austerity Are Devastating Colombia”
9. Question and Answer Session

Panel 4: kl. 20.00 dansk tid

Moderator: **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute

1. **Dr. Joycelyn Elders** (U.S.), former United States Surgeon General, and **Dr. David Satcher** (U.S.), 16th Surgeon General of the United States, former U.S. Assistant Secretary of Health, former Director, Centers for Disease Control and Prevention (CDC): “The Common Good Of All People Requires a Global

- Modern Health Care System”
2. **Helga Zepp-LaRouche**, President, The Schiller Institute
 3. **Boris Meshchanov** (Russia), Counselor, Russian Federation Mission to the United Nations (NY): “The Russian Perspective on a Global Sustainable and Sustained Recovery”
 4. **Dr. Khadijah Lang** (U.S.), Chairman, National Medical Association (NMA) Council on International Affairs; President, Golden State Medical Association, and **Marcia Merry Baker** (U.S.), Editorial Board, *Executive Intelligence Review*: “Mozambique Pilot Aid Shipment – Action Diplomacy for World Health Security”
 5. **Major General (ret.) Peter Clegg**, U.S. Army and Rear Admiral (ret.), and **Marc Y.E. Pelaez** (U.S.): “National Defense Against Germ Warfare – The Military and Healthcare”
 6. Question & Answer Session #1
 7. **Mayor David Castro** (Honduras), President, Mayors Without Borders Coalition: “Greetings to the Conference”
 8. **Diane Sare** (U.S.), Candidate for United States Senate in New York; founder, Schiller Institute NYC Chorus: “*E Pluribus Unum*: What We Can Learn from Beethoven”
 9. Declaration of Independence and Rütli Oath
 10. Question & Answer Session #2

Invitation:

USA's præsident Joe Biden og den russiske præsident Vladimir Putin dukkede frem fra deres fire-timers diskussion på topmødet i dag i Genève, Schweiz, for at præsentere verden for en "fælles erklæring fra USA og Rusland om strategisk stabilitet", hvis korte tekst indeholder følgende centrale forpligtelse: " I dag bekræfter vi igen princippet om, at en atomkrig ikke kan

vindes og aldrig må udkæmpes". Den nøjagtige sætning blev brugt af præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres berømte topmøde i november 1985 på samme sted, på højdepunktet af Den kolde Krig.

Præsidenterne Biden og Putin blev yderligere enige om at etablere en bilateral strategisk stabilitetsdialog for holdene af eksperter på begge sider, for at påbegynde arbejdet med de utallige sikkerhedsrelaterede problemer, som de to lande og verden står over for. Topmødet, som begge ledere var enige om, var konstruktivt, og et første skridt i retning af at forbedre de amerikansk-russiske forbindelser, der er dalet til det laveste niveau i årtier, muligvis nogen sinde.

Strategisk er dette et skridt væk fra afgrundens rand og et presserende nødvendigt skridt. Men det er et lille første skridt, som endnu ikke er sikkert, og som fjender af fredeligt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina ihærdigt vil agere for at stoppe. For at fremme fredsprocessen kræves der samarbejde mellem lederne af verdens største nationer, især Rusland, Kina og USA.

Den kommende 26.-27. juni internationale Schiller Institut-konference, 26.-27. juni, med fire paneler er den bedste lejlighed for menneskeheden til at gøre dette til en levedygtig, holdbar forpligtelse. Politiske og institutionelle ledere fra hele verden vil italesætte den bydende nødvendig af at opbygge en anti-malthusiansk alliance for at afslutte både fremstormen mod krig og den sindssyge "Green New Deals" bestræbelser på at standse fremskridt og affolke kloden. Vigtigst af alt vil vi præsentere Lyndon LaRouches idéer, som den eneste levedygtige, langsigtede strategi for at vinde en holdbar fred.

Dagens lille fremskridt må nu, for at lykkes, følges op af gennemførelsen af denne politik: samarbejde om at opbygge

et sundhedssystem i verdensklasse i enhver nation på planeten for at besejre pandemien; fælles arbejde inden for rumvidenskab og udforskning; og konkursreorganiseringen af det eksisterende finansielle system for at stoppe den truende hyperinflationære eksplosion i at ødelægge alle fysiske økonomier.

Tilbage i marts 1984 tog Lyndon LaRouche netop fat på disse spørgsmål i et dokument med titlen "LaRouche-doktrinen: udkast til aftalepapir mellem USA og USSR." (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf). LaRouche udarbejdede dokumentet et år efter, at hans drøftelser med Reagan-administrationen havde ført til Ronald Reagans berømte bekendtgørelse af 'Strategic Defense Initiative' i marts 1983, og lidt mere end et år før Reagan tog denne tilgang til topmødet i 1985 med Gorbatsjov i Genève. I dokumentet siger LaRouche:

"Det politiske fundament for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig fordel for alle.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forbindelser mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i kølvandet af den moderne kolonialisme gradvis afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

"For så vidt som USA og Sovjetunionen anerkender en forøgelse af de produktive arbejds kræfter overalt på planeten som værende af afgørende strategisk interesse for begge parter, er de to supermagter bundet i denne grad og

på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter...

"Supermagterne er i fællesskab enige om vedtagelsen af to opgaver som menneskehedens fælles interesse såvel som den specifikke interesse for hver af de to magter: 1) Etablering af fuld økonomisk retfærdighed under overholdelse af betingelserne for det individuelle liv i alle nationer på planeten i en periode på ikke mere end 50 år; 2) Menneskets udforskning og kolonisering af det nærliggende rum som menneskehedens fortsatte fælles mål og interesse under og efter afslutningen af den første opgave. Vedtagelsen af disse to arbejdsmaal som den fælles opgave og de respektive interesser til fælles for de to magter og andre samarbejdende nationer, udgør det centrale referencepunkt for udhuling af de potentielle politiske og økonomiske årsager til krigsførelse mellem magterne".

Spred budskabet!

Baggrund:

En verdensomspændende anti-malthusiansk modstand tager form

Tænk på Mahatma Gandhis uventede, vellykkede knusende sejr over det britiske imperium i Indien, som Lyndon LaRouche, en af medstifterne af Schiller Instituttet, var vidne til, opmuntredes og blev dybt ændret af, som en ung amerikansk soldat i Indien ved afslutningen af 2. verdenskrig.

Schiller Instituttets kommende todages online internationale konference den 26.-27. juni vil formidle en hurtig impuls til menneskehedens store håb for at befri planeten for oligarkisk geopolitik en gang for alle. Husk, at tilsyneladende svagere kræfter gennem hele menneskets historie kan og har omstyrtet dumme, grusomme giganter. Vi er nu på kanten af potentialet til at gøre dette over hele verden.

I dette øjeblik under COVID-pandemien, der raser i Indien og spredes over hele Sydøstasien, tager flere og flere stemmer bladet fra munden, forfærdet over den voksende hungersnød, morderiske sanktioner og tilsyneladende uendelig krig. Vi kan med Schiller Instituttet opfylde intentionerne fra folk som Gandhi, Benjamin Franklin og modige enkeltpersoner, der kom før os, og sikre en fremtid for vores eftertid.

Vi er opmærksom på advarslen ovenover, men det er stadigvæk sikkert at brug vores hjemmeside

Vi arbejder på at løse problemet. (Også: Dante er navnet på vores WordPress tema. Det burde står Schiller Instituttet i stedet for.)

Billede: "File:Noun Project tools icon 943586 cc.svg" by Maxim Kulikov is licensed under CC BY-SA 4.0